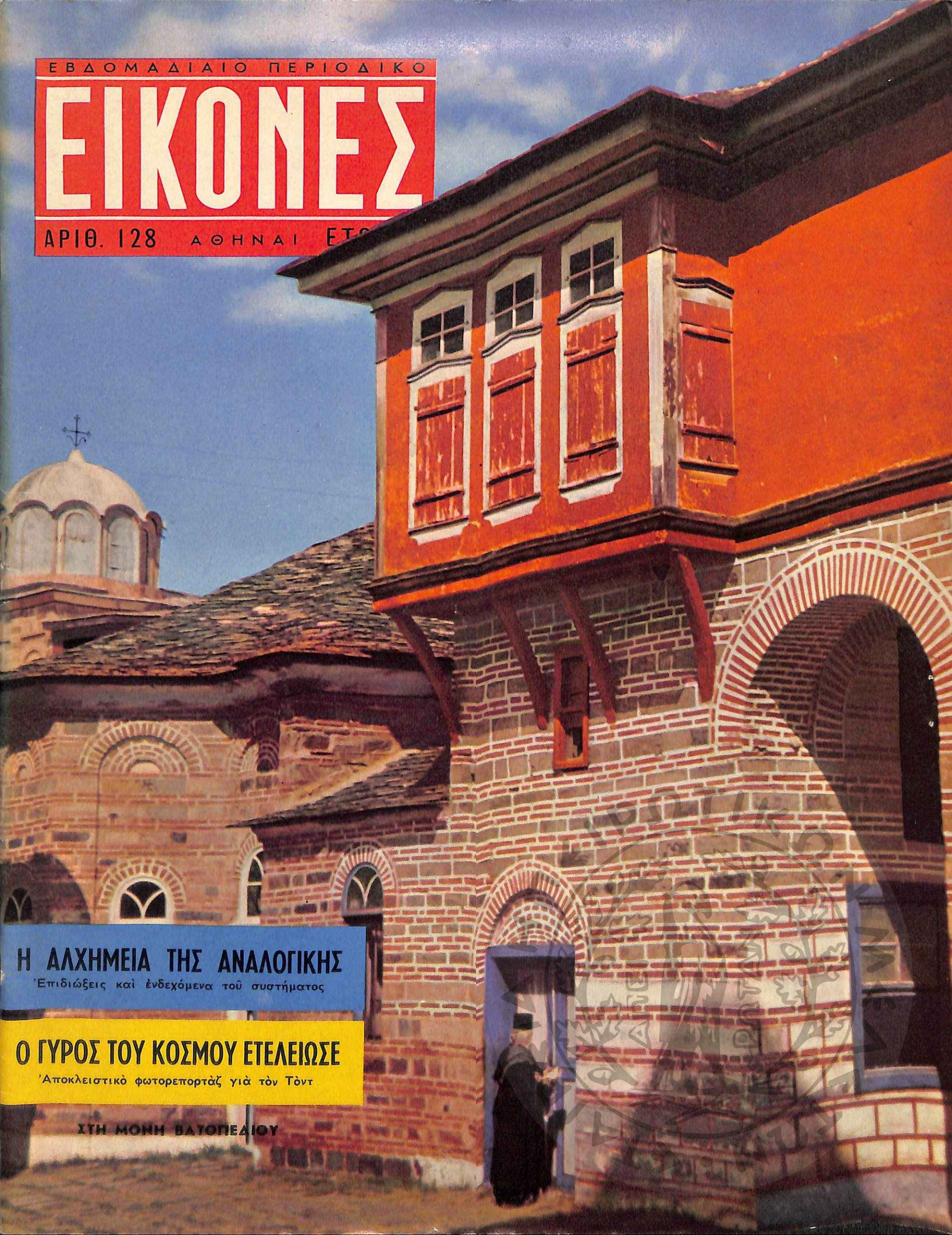

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 128 ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΛΟΓΙΚΗΣ

Επιδιώξεις και ένδεχόμενα του συστήματος

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΕΛΕΙΩΣΕ

Αποκλειστικό φωτορεπορτάζ για τον Τόντ

ΣΤΗ ΜΟΝΗ ΒΑΤΟΠΕΔΙΟΥ

ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ
ΓΛΥΦΑΔΑ

Τό όρτιώτερο
τό πολυτελέστερο
τό άνετώτερο
τουριστικό συγκρότημα
ξενοδοχειακών εξυπηρετήσεων
είς όλην τήν 'Ελλάδα.

Έκατό περίπτερα πολυτελείας
μέ ένα δωμάτιον δύο κλινών
πλήρες λουτρόν
βεράντα
τηλέφωνο
καί πρό παντός θέρμανσιν
Ο καλύτερος τόπος ξεκουράσματος
τόν χειμώνα.
Έστιατόρια
Κέντρα διασκεδάσεως
Dancing
Αθλοπαιδιαί ξηράς
καί θαλάσσης.

ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ
ΓΛΥΦΑΔΑ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 128 ΔΡΑΧ. 5
7 - 13 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1958

Έκδοσις: ΕΛΚΗΝ Έλένη Γ. Βλάχου—Η. Γ. Ηλιδόπουλος
Διεύθυνσις: Κων. Κ. Ψύχας (Μονής Πετράκη όριθ. 8, *Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (*Αλδου Μανουτίου 18 *Αθήναι)

Γραφετα:
Συντάξεις, Σωκράτους 57, *Αθήναι, Τηλεφ. 57-081
Έκδόσεως, Βουλιαγμένης 352, *Αθήναι, Τηλεφ. 90-821

Συνδρομαί:
Έσωτερικου, εξάμηνος δραχ. 130. Έτησία δραχ. 260.
Έξωτερικου, εξάμηνος δολλάρ. 7. Έτησία δολλάρ. 14.

*Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννοήσεως—Διαφημίσεις κατά συμφωνίαν. *Απαγορεύεται ή αναδημοσίευσις άρθρων καί εικόνων του περιοδικού χωρίς τήν άδεια των συγγραφέων καί των εκδοτών—Χειρόγραφα δέν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις. ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

ΕΛΚΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένων Δρ. 400.000)

Στατιστική

Ζητώ συγγνώμην πού σέ ένοχλώ διά τρίτην φοράν!!!

Αυτή τη φορά όμως νομίζω ότι δέν σέ ένοχλώ άδικα.

Στό τεύχος της 17-23 Μαρτίου 1958, εκ των 34.160 εκατοστών πού είναι ή δυνατότης των ΕΙΚΟΝΩΝ, τά 7.270 επαταλήθησαν διά διαφημίσεις πού είναι τό μεγαλύτερο καρκίνωμα διά τό περιοδικό.

Ασφαλώς γινώσκω ότι είναι ένα δελεαστικώτατον έσοδο.

Δέν σου ζητώ να σταματήσεις τις διαφημίσεις από τις στήλες του περιοδικού, σου ζητώ κάτι λογικόν. Τό ποσοστόν του 1)5 πού κατέχουν μπορεί να μειωθή χωρίς σημαντικές υποχωρήσεις.

Κατά ταύτα, ή να μεγαλώσουν οι απαιτήσεις των εκδοτών από τους διαφημιστάς ή να αυξηθούν οι σελίδες.

Είμαι βεβαίωτος ότι θα συμφωνήσετε μαζί μου καθώς και όλοι οι αναγνώσται των ΕΙΚΟΝΩΝ.

ΚΙΜΩΝ ΚΤΡΙΑΚΟΠΟΛΟΣ
Ψυχίατρος, Ν. Σμύρνη

♦ Είπατε Ένας από τους πολλούς, καλούς αναγνώστες μας, πού διαμαρτύρονται για τις διαφημίσεις, άλλ' ασφαλώς ο πύδ ύπομονητικός, αφού μετρήσατε με τόσην ακρίβεια τήν αναλογία έλης καί άγγελιών. Η πρώτη σας υπόδειξη — ν' αδέξηθή ή τιμή των διαφημίσεων— δέν μπορεί να πραγματοποιηθή, γιατί ήδη τό τιμολόγιο των άγγελιών του περιοδικού εθίσκεται στά κανονικά επίπεδα. (Τώρα γιατί μές κατακλύζουν οι διαφημίσεις —όπως ρωτάει Ένας άλλος έπιστολογράφος, ο κ. 'Ιασ. Βασιλάκης, 'Αθήναι— αυτό άφορά... έσάς, τους αναγνώστες, πού οι διαφημιζόμενοι σας εκτιμούν ιδιαίτερος καί επιδιώκουν να προσελκύσουν τό ενδιαφέρον σας με όμολογουμένως διαρκώς καί περισσότερο καλαιοηθες διαφημίσεις). Η δεύτερη υπόδειξή σας σωστή, αλλά πραγματοποιείται ήδη. Όπως θα έχετε προσέξει, όταν έχωμε πολλές άγγελίες, αδέξνομε αναλόγως τόν αριθμό των σελίδων.

Τρίπολις

Όπως κάθε άλλος αναγνώστης, έτσι καί εγώ θα ήθελα πρῶτ' άπ' όλα να σας έκφράσω τόν θαυμασμό μου καί να σας συγχαρώ για τά τόσο πλούσια θέματα καί τις τόσο όμορφες φω-

τογραφίες πού στολίζουν τό περιοδικό σας.

Σήμερα λαμβάνω τήν είσταρίστησιν να σας γράψω καί να σας παρακαλέσω να εκπληρώσετε μια επιθυμία μου. Μη έχοντας γνωρίσει τήν γλυκειά μου πατρίδα, θα επιθυμούσα πολύ να δημοσιεύατε εις μίαν προσεχή σας έκδοση μερικά άρθρα καί εικόνες της Τριπόλεως άπ' όπου κατάρχονται οι δικαί μου.

ΔΗΜ. ΠΤΡΠΤΡΗΣ, Χαροτόμ.

♦ Καί άλλος φίλος μας —όπως θα είδατε εν τώ μεταξύ— ζήτησε επίσης να γράψωμε για τήν όμορφή πελοποννησιακή πόλη. Δώσαμε τήν υπόσχεση —άρεκά θέβαια άόριστη γιατί πάντοτε προτιμάται ή επικαιρότης— ότι θα εκπληρωθή ή κοινή σας επιθυμία. Για τά όμορφα σας λόγια, εύχαριστούμε.

Η θανατική ποινή

Έν τώ περιοδικώ ήμών, τεύχος 126 (24-30 Μαρτίου) σελ. 11, έδημοσιεύθη άρθρον-σχόλιον επί της πρό μηνός περίπου υποβληθείσης εις τήν Βουλήν αναφοράς μου περί καταργήσεως της λεγομένης ποινής τού θανάτου. Τό σχόλιον τούτο περιέχει αυθαίρετα συμπεράσματα, συναγόμενα ήθεν εκ των σχεσίμων της αναφοράς μου καί απαράδεκτους ερμηνείας αυτών, είσέτι όμως δύο τουλάχιστον κρίσεις, ατινες θίγουν τήν έπιστημονικήν υπόληψίν μου. Ασχέτως εάν τούτο έγινετο άνευ προθέσεως, παρακαλώ όπως δημοσιεύσετε εις επανόρθωσιν τά κάτωθι:

Τό σχόλιον γράφει, επί του περιοχόμενου της αναφοράς μου: «Δέν είναι, εν τούτοις, τόσον άσθενής ή «θέσις» των αντίπαλων της θανατικής ποινής όσον παρουσιάζεται με τήν αναφοράν αυτήν του πρώην Τριηγητού. Πολλά είναι καί αξιόλογα τά επιχειρήματα των «καταργησιτών». Ίδού τά κυριώτερα...». Έμφανίζομαι οίτω, λοιπόν, ως ύποστηρίζων άσθενώς τήν πρότασιν καταργήσεως της λεγομένης ποινής τού θανάτου καί ως άγνοών τά ισχυρότερα ύπέρ της προτάσεως ταύτης επιχειρήματα. Επί της άπροσδοκήτου αυτής μομφής, ως επιτραπή να παραθέσω απλώς περιεκτικήν εκ του κεμένου της αναφοράς: «...πολλοί άξιοι έπιστήμονες έχουν γράψει επαρκώς, αλλά καί ο διά της παρουσίας άπειθυ-

FAB

Ξανανειώνει
Ό,τι πλένει

ΠΛΕΝΕΙ ΤΑ ΡΟΥΧΑ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΛΕΥΚΟΤΕΡΑ
ΕΥΚΟΛΩΤΕΡΑ...ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΣΕ ΚΡΥΟ ΝΕΡΟ!

FAB Δέν φθείρει τά ρούχα

χάρις στην σύνδεσιν του κάνει τά ρούχα σας να ξανάζωντανεύουν, τά άσπρόρρουχα σας να μη γαριάζουν, τά ίμπριμés να ξαναλάμπουν, τά μάλλινα να μαλακώνουν Κι' αυτό χωρίς καμμία φθορά.

FAB Χέρια για χειροφίλημα

δέν έρεδιζει τά χέρια καί οι νοικοκυρές τό προτιμούν γιατί μπορούν να πλένουν καί να έχουν χέρια πάντα μαλακά, πάντα για χειροφίλημα.

Μοσχοβολούν

στον άρωματισμένο άφρό του FAB τά ρούχα σας ξαναβρίσκουν σε λίγα λεπτά όλη τους τήν λάμψη καί φρεσκάδα.

FAB ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

στον κόπο σας στον χρόνο σας στα ρούχα σας, επίσης οικονομικό στό πλύσιμο πιατικών καί σκευών κουζίνας.

FAB ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΥΧΑΙΟ ΠΡΟΪΟΝ
ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ
COLGATE-PALMOLIVE

"ΟΛΥΜΠΙΑ", ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΜΩΝ ΚΟΡΑΗ Ι - ΤΗΛ. 34.720 - 25.708
ΑΠΟΘΗΚΗ ΔΙΑΝΟΜΗΣ: ΟΔΟΣ ΚΕΡΑΜΕΩΝ 23 (ΟΠΙΣΘΕΝ ΘΕΑΤ. ΠΕΡΡΟΚΕ) ΤΗΛ. 58774

Ένα λεπτό και ευχάριστο ΑΡΩΜΑ...

... παίρνουν
τά ρούχα όταν
πλένονται με "DAL,"

* ΜΕ ΤΟ "DAL,"
η πλύση γίνεται:

ΕΥΚΟΛΑ
ΑΝΕΙΣ
ΑΚΟΠΑ

Η συγχρονισμένη
νοικοκυρά με-
ταχειρίζεται DAL.
Η έξυπνη νοικοκυρά
μεταχειρίζεται μόνον DAL.

ΠΡΟΪΟΝ "ΒΙΟΧΡΩΜ,"

Από την προσεχή εβδομάδα
θ' αρχίσει να δημοσιεύεται στις

EΙΚΟΝΕΣ

ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΘΥΜΑ

Ένα συναρπαστικό αστυνομικό μυθιστόρη-
μα στο οποίο ο ΤΖΩΝ ΝΤΙΚΣΟΝ ΚΑΡΡ,

ό έμπειρο γινώμων του μακαβρίου,
λύει το πρόβλημα των «δηλητηριάσεων του
Γκάλλουζ Λαίζου», με τον πιο απρόοπτο
και συγκλονιστικό τρόπο

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΧΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΣΤΙΣ
ΕΙΚΟΝΕΣ

TAXYΔΡΟΜΕΙΟ

νόμος προς ύμνους εν τω συγ-
γραμμάτι αυτού «Φιλοσοφία του
δικαίου» (Αθήναι 1954). Έν-
ταύθα ως εξάρθη μόνον... Η-
τοι, δια την σχετικήν πρός το
θέμα της προτάσεως μου επιχει-
ρηματολογία παρατέμνω οητως
εις τα ειδικά συγγράμματα και ι-
διαίτερος εις το συγγράμμα μου
και μόνον ό,τι κρίνω κατ' έξο-
χην ενεργητικόν της ήθικης συνει-
δήσεως των βουλευτών περιλαμ-
βάνω και εξάγω εν τω κειμένω
της αναφοράς, ήτις βεβαίως δέν
έπρεπε να έχη το ύψος και την
έπτασιν έπαστημονικής πραγμά-
τείας.

Γράφει όμως το σχόλιον και
επί του ήθους ήδη της αναφοράς
μου: «... τα επιχειρήματα αυτά...
μαστουρούν μίαν όλως άνεδαφικήν
προσέλευσιν εις το θέμα, εντό-
νως μάλιστα επηρεασμένην από
καθαρώς πολιτικά και ουδόλως
έπιστημονικά κριτήρια». Έμφανί-
ζομαι δηλαδή οβίω, έστω καθ'
ύπαινιγμόν, σαφέστατον άλλωστε,
ως συντάξας την αναφοράν κατ'
επιταγήν πολιτικήν, ουχι δε συμ-
φώνως ή και παρά την έπιστη-
μονικήν επί του θέματος πεποι-
θησίν μου. Εύτυχως, ό ήθικώς
άτυχεστος γραμματισμός ου-
τος άνασκεινάσεται άνέτως. Τ-
πάσχει το μνημονεύθεν ήδη συγ-
γραμμά μου, εκδεχόμενον από
των έτών 1953-1954. Και το συγ-
γραμμά μου, καρπός συντόνου
και μακροχρονίου πνευματικής έρ-
γασίας, είναι συντεταγμένον κατ'
αύστηράν μέθοδον, προϋποθέτου-
σαν και συνθέτουσαν ώρισμένην
φιλοσοφικήν στάσιν και άνάλογον
κοινωνιολογικήν όπτικήν. Έκ της
οικονομίας δε του κατ' έφαρμο-
γήν της μεθόδου ταύτης προκύ-
ψαντος συστήματος δικαίου συν-
άγεται, άναποδράστως κατά λό-
γον (ιδε σελ. 313-318), ή εκτός
δικαίου θέσις του άνοσιού θεσμού
της θανάτωσης ανθρώπου ώσει
κατ' έπιβολήν ποινής, άποδεκνυ-
ομένης της λεγόμενης ποινής του
θανάτου ως ανίερου θραύσεως
της ήθικης θεμελιώσεως του δι-
καίου, κατά διαφορισμόν απόλυ-
τον προς την αληθινήν ποινήν,
οία και ή βαρύνται, ήτοι ή ισό-
βιος κάθειρεσις του χειρίστου κα-
κούργου, έσφαρκούσα βασικών σε-
βασμών προς τον ζώντα του άν-
θρώπου. Το αυτό είναι τά φεαθα-
ρώς πολιτικά και ουδόλως έπι-
στημονικά κριτήρια, έξ ών εί-
νον «επηρεασμένη» ή άναπορά
μου.

Κ. Ι. ΔΕΣΠΟΤΟΠΟΛΟΣ

Ένθουσιασμός

Μέσα σε 30.000 θεατάς, μία
νεαρή Έλληνίδα, με φωνές και
δυνατά χειροκροτήματα, προσπα-
θούσε να δώσει θάρρος στους λε-
βέντες ποδοσφαιριστάς της Έθνι-
κής μας Στρατιωτικής ομάδος.

Στέλνει ένα φιλή σε όλους τους
παίχτας, που με τη λεβεντιά, τη
χάρη και το δικαιοπαίξιμό τους
κατέκτησαν τον θανασμό και την
έκτιμηση όλων των θεατών. Η
Έλλάδα ποτέ δέν πεθαίνει.

ΑΒΑ ΘΕΜΟΥ, Αίγυπτος

Τ. Γ. Σας ζητώ συγγνώμην γιά
τά λάθη μου. Δέν γνωρίζω κα-
λά την ώραιότερη γλώσσα του
κόσμου.

• Συγγινητικός ό ένθουσιασμός σας.
Διαβιτάζομε, από τη στήλη αυτή, τον χαί-
ρεσιμό σας στους διεθνείς ποδοσφαιρι-
στάς μας, που ενώ πήγαν θανμάσια στο
μάτς του Καίρου, άτύχησαν τόσο πολύ
στη θεάσιν των Αθηνών. Όσο γιά τη
συγγνώμην που ζητάτε, δέν σας τη δίνουμε,
γιατί έξερετέ καλά την γλώσσα μας—κα-
λύτερα ίσως από πολλούς που νομίζουν
ότι την κατέχουν. Ούτε μία άνορθογρα-
φία στο γράμμα σας.

Σταθεροποιείται

2 φορές γρηγορώτερα στο
χείλη από κάθε άλλο κρα-
σίον (περίπου 5 λεπτά).

Ταχεία
άπορροφητικότητα.

Ομορφα
και έλαφρά χείλη

Πλούσιαι
και μοντέρνοι χρωμα-
τισμοί (12 άποχρώσεις).

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ, ό θε-
ματφύλακας των παραδό-
σεων της Όρθοδοξίας, μας
διεφύλαξε και ώραιότατα
δείγματα μεσαιωνικής έλ-
ληνικής αρχιτεκτονικής, ο-
πως είναι ή «Τράπεζα» της
Μονής Βατοπεδίου, που ένα
τιμήμα της διακρίνεται στο
έξώφυλλό μας

ΣΥΝΤΑΓΗ
Κόντρα βωδινό σωτέ
με μύρτα

του άρχιμαγείρου
Κ. ΠΑΠΙΔΑ

Έξοκκαλίζομε ένα
κόντρα βωδινό, το
κόπτομε σε μικρά
μπιφτέκια και τόσας
τοπιπερώνομε. Κα-
θουρδίζομε 75 δρμ.
κρεμμύδι στην κα-
τσαρόλα και προσ-
θέτομε το κρέας α-
φού το ροδοκοκκινώμε με βούτυ-
ρο. Εις το βούτυρο που έμεινε προ-
σθέτομε μία κουταλιά φορίνα και
αφού ροδίση την σβύνουμε με μία
φιάλη μύρτα, προσθέτομε 50 δρμ.
πουρέ ντομάτα φρέσκια, τα άφίνομε
να θράσουν 10 λεπτά και κατοπίν
τα σουρώνομε μέσα στο κρέας.
Προσθέτομε ένα καρότο, μία ρίζα
σέλινο χωρίς φύλλα, μία ρίζα πρά-
σο, λίγο πιπέρι και 10 δρμ. ζάχαρι.
Σκεπάσομε την κατσαρόλα και την
άφίνομε να θράση 2½—3 ώρες. Το
σερβίρομε με πουρέ ή τηγανητές
πατότες και παγωμένη μύρτα.
Η μύρτα είναι το πιο πλούσιο ποτό
σε θιταμίνες που κάνουν τις τρο-
φές άποδοτικώτερες. Πίνετε τακτι-
κά την εξαιρετική μύρτα ΦΙΣ. Σας
κάνει καλό.

TAXYΔΡΟΜΕΙΟ

Έπανόρθωση

• Στο προηγούμενο τεύχος και συγχε-
κόμενα στην έρευνα από δρισκεται ό
έλληνικός κομμουνισμός, ή άνατρω φω-
τογραφία έδημοσιεύη με λεζάντα που
άφηνε να έννοη ήτι έπρόκειτο περί
έπαναπαρξομένων από χώρα του παρα-
πετάσματος κομμουνιστών. Η πραγμα-
τικότητα είναι τελείως αντίθετη και άφεί-
λομε την έπανόρθωση της πλάνης. Πρό-
κειται περί των έπαναπαρξοθέντων έξ
Αλβανίας, τον Αύγουστο του 1956,
αί χι α λ ω τ ω ν των κομμουνιστών, ά-
ξιοματικών και όπλιτών του έλληνικού
στρατού, που έπολέμησαν έναντίον των
συμμοριτών, μερικοί μάλιστα από τους ό-
ποιους έχον τιμηθή γιά τις ύπηρεσίες
τους στο Έθνος και άλλοι είναι άνά-
πηροι.

Συζητήσιμο

Εδιάβασα το πολύ ενδιαφέρον
ρεπορτάζ σας γιά την έφετεινή
άπονομή του βραβείου των «Δώ-
δεκας». Με την ευκαιρία, θέλω να
διατυπώσω ώρισμένες σκέψεις γύ-
ρω από τον γενικώτερο θεσμό των
επάθλων, που συνηθίσαιμε τον τε-
λευταίο καιρό ν' άκούμε ότι δι-
δονται σε γνωστούς κι άγνωστους
—συχνότερα στους τελευταίους—
λογοτέχνες.

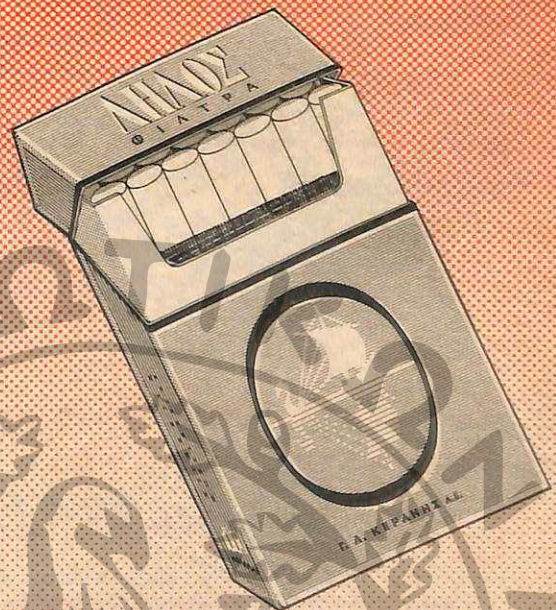
Ο σκοπός της θεσμοθετήσεως
ένος βραβείου είναι, βέβαια, ή
ήθική, προπαντός, αλλά και ή ο-
λική, κατά τά μέτρα του δυνατού,
ένίσχυση των άποκαλούμενων «άν-
θρώπων του πνεύματος». Έτσι,
έλπίζεται ότι δημιουργείται μία
ευγενική άμύλλα με γενικώτερον
ευνόικόν αντίκτυπο στην πολιτι-
σική στάθμη του τόπου.

Τάσχει, όμως, και ή αντίθε-
τη έκδοχή, όσο κι άν φαίνεται πα-
ράξενη. Οι λογοτέχνες, που άπο-
βλέπουν στην άπονομή ένός ε-
πάθλου, υφίστανται ένα είδος έπι-
δράσεως καταλυτικής της έμπνεύ-
σεώς τους, αφού λίγο-πολύ υπο-
λογίζουν στην κρίση των κριτών.
Οι λογοτέχναι, συνεπώς, «στρα-
τεύονται», έστω και έμμεσα, στην
ύπηρεσία του βραβείου με άποτέ-
λεσμα την εμφάνιση μιάς έννευ-
ριστικής όμοιομορφίας ή άτομιά-
ς, άν προτιμάτε, των υπό βρα-
βευση έόνων.

Άλλο, βέβαια, έκτροπο, που
δέν είναι άσυνήθες να προκύψη
είναι ή μεροληψία—έστω κι ά-
πο άσυνείδητη ύποταγή των κρι-
τών στις δικές τους διαμορφωμέ-
νες αισθητικές αντίληψεις—με ά-
ποτέλεσμα πάλι τη δημιουργία ό-
μοιομορφών κλίματων, που δέν ευ-
νοούν καθόλου την ανάπτυξη έ-
ξοχών και ξεχωριστών προσωπι-
κοτήτων. πράγμα που είναι το με-
γαλύτερο κέρδος στην πόοδο της
τέχνης μιάς χώρας.

Κηρύσσομαι, λοιπόν, έναντίον
των βραβείων; Όχι άκριβώς.
Προσέβω μόνον ότι άλλα κριτη-
ρια ή έπρεπε κυρίως να έχον
βαρύνουσα έπιρροή στην άπονομή
ένός βραβείου και όχι άποκλειστι-
κά ή γνώμη των άνεξελέγγυτων
κριτών. Ένα τέτοιο σημαντικό κρι-
τήριο είναι ή ύποδοχή που έτιγχε
το έργο στο μεγάλο άναγνωστικό
κοινό—το κοινό που συνήθως τι-
ρείται άπομονωμένο, ενώ σ' αυ-
τό άποβλέπει, είτε το όμιλολογεί,
είτε δέν το όμιλολογεί ό καλλιτε-
χνης.

Ι. ΝΕΣΤΩΡ
Αθήνα

"ΑΛΕΚΤΩΡ,"

ΤΑ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ ΤΗΣ ΥΓΙΑΝΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
ΑΝΕΤΟΝ ΚΑΠΝΙΣΜΑ • ΠΛΟΥΣΙΑ ΓΕΥΣΙΣ ΚΑΠΝΟΥ

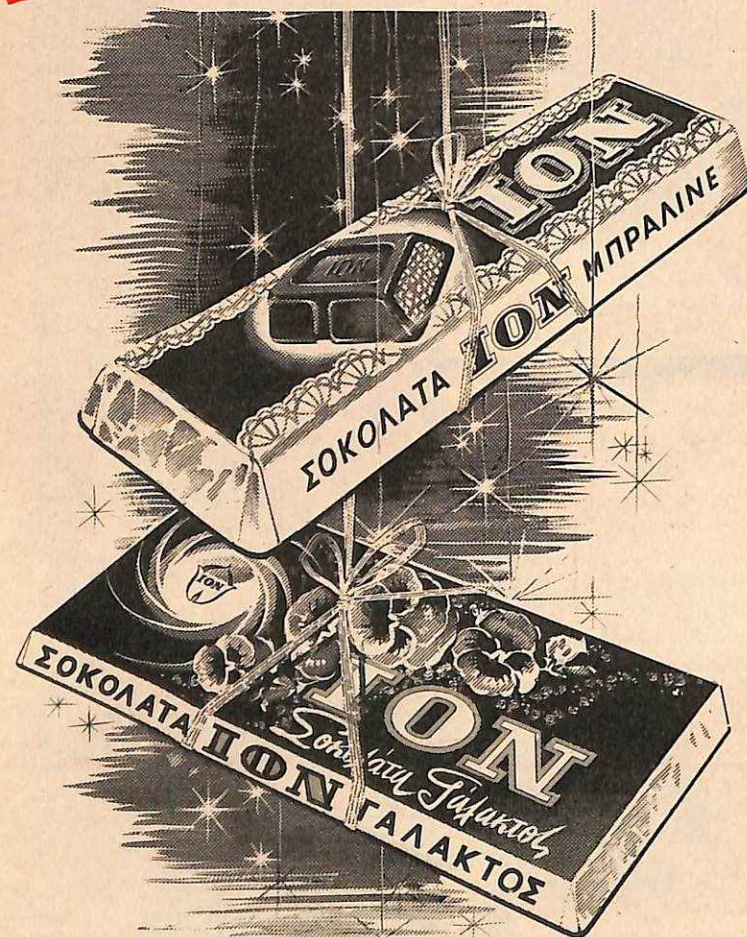
ΔΗΛΟΣ

Φίγγο

Γ. Α. ΚΕΡΑΝΗΣ Α.Ε.

ΚΥΤΙΟΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ ΔΡΧ. 6.50

2 ΝΕΑ ΑΣΤΕΡΙΑ ΤΗΣ "ΙΟΝ"

ΙΟΝ ΣΟΚΟΛΑΤΑ ΓΕΜΙΣΤΗ ΜΕ ΜΠΡΑΛΙΝΑ
ΣΟΚΟΛΑΤΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ

Αντίποινα ποιότητας

ΕΝΑ ΓΛΥΚΙΣΜΑ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΜΙΑ ΠΛΗΡΗΣ ΤΡΟΦΗ

Με τις
ΣΕΡΒΙΕΤ ΥΓΕΙΑΣ

Camelia

ασφάλεια - καθαριότης
άνεση - αυτοπεποίθηση

Οι σημειώσεις του Κ. ΟΣΚΑΡ

♦ Οι τελευταίες ειδήσεις από τις νέες ταινίες είναι πολύ ενδιαφέρουσες. Σας μεταδίδουμε μερικές απ' αυτές...

♦ Στις 17 Μαρτίου άρχισε στα άγγλικά στούντιο το γύρισμα της νέας ταινίας της "Ινγκριντ Μπέργκμαν" «Έρσαςι του πεπρωμένου», με σκηνοθέτη τον Μάρκ Ρόμπσον και συμπρωταγωνιστή τον Κούρτ Γιούργκενς.

♦ «Μανιτικό το κρατάει...» άκουα ή "Ινγκριντ"! Η ταινία αυτή είναι η τέταρτη που γυρίζει, μετά την αποδέσμευσή της από τον άποτυχημένο δεσμό της με τον Ροσσελίνι, τέταρτη ταινία για το Χόλλυγουντ, αλλά... μακριά από το Χόλλυγουντ! Η "Ινγκριντ" δεν συγχωρεί εύκολα! Όπως οι παλιοί της φίλοι δεν έδειξαν καμιά κατανόηση τον καιρό που η "Ινγκριντ" νόμιζε ότι θρήκε το δρόμο της καρδιάς της, έτσι κι αυτή σήμερα δεν δέχεται να ξαναγυρίσει κοντά τους... Μπορεί να συνεργάζεται με τους παραγωγούς του Χόλλυγουντ, να γυρίζει ταινίες για λογαριασμό του Χόλλυγουντ, αλλά στο Χόλλυγουντ δεν πρόκειται να ξαναπατήσει το πόδι της. Η δουλειά είναι δουλειά και τό... Ιντί-Ιντί!

♦ Η νέα της ταινία ξεκινάει με σκοπό να γίνει η πιο μεγάλη της επιτυχία. Και όλες οι προϋποθέσεις δείχνουν ότι δεν θα διακολληθεί να την επιτύχει. Το ξεκίνημα της ταινίας έχει όλους τους καλούς ονείρους με το μέρος του. Ο σκηνοθέτης Μάρκ Ρόμπσον έχει φθάσει στο σημείο της πλήρους ωριμότητας, μετά μάλιστα από την μεγάλη του επιτυχία «Η όμορφη της κολάσεως», είναι στις «εφόμενες του». Η "Ινγκριντ" πού θρέσκει και πιο κεφάτη από ποτέ, έρωτευμένη μάλιστα για τρίτη φορά, στο σημείο εκείνο της ηλικίας που η γυναίκα ζει έντονα μια δεύτερη νεότητα, με το χαμόγελο ανθισμένο ξανά διάπλατα στο θωρακίο πρόσωπό της... Ο συμπρωταγωνιστής της, ο Κούρτ Γιούργκενς, στις μεγάλες του δόξες κι αυτές, περιήχθη από τα στούντιο όλου του κόσμου, βρίσκει στην ταινία αυτή ένα ρόλο που του δίνει όλες τις δυνατότητες για να επιτύχει κάτι μεγάλο και μάλιστα στο πλευρό της πιο δημοφιλούς στάρ της εποχής μας.

♦ Στην ίδια ταινία παίζει ακόμα ένας άλλος μεγάλος ήθοιός, ο Ρόμπερτ Ντόναλντ, που ύστερα από μια πολυετή απουσία του ξαναγυρίζει στον κινηματογράφο, στην ταινία «Έρσαςι του πεπρωμένου», που είναι παρμένη από την πολυκροτη νοβέλλα του Άλαν Μπέργκεν, πού, στο πρωτότυπό της, φέρει τον τίτλο «Το πανδοχείο της όης ετυχίας». Η ταινία αυτή γυρίζεται σε έγχρωμο Σινεμασκόπ από την «Φόξ».

♦ Ο Τζέρι Γουόλντ είναι σχετικά νέος παραγωγός, κάθε νέα ταινία του, όμως, εδραϊώνει όλο και περισσότερο τη φήμη του. Ακολουθώντας σωστόν δρόμο, φροντίζει έτσι ώστε σε κάθε του παραγωγή να συγκεντρώνει εκλεκτά στοιχεία, συνδυάζοντας την καλλιτεχνική ποιότητα υψηλής στάθμης με την εμπορικότητα. Έσέτος και οι δύο ταινίες που μας παρουσιάζει «μυλθήκαν» πολύ και θεωρήθηκαν σαν δυο από τις καλύτερες δημιουργίες της χρονιάς. Το «Μεγάλο μου έρωτα», η πρώτη, με τον Κάρι Γκράντ και την Ντέμπορα Κέρ, και η θρυλική «Όμορφη της κολάσεως», η δεύτερη (που όποι δεν πρόλαβαν να την δουν στο «Αττίκόν», τους πληροφορούμε ότι η θριαμβευτική της πορεία συνεχίζεται για όλη εβδομάδα στην «Αθήνα» — πρώην «Βρετάνια»). Η νέα ταινία του Τζέρι Γουόλντ τελειώνει και την εργαστηριακή της επεξεργασία, και πρόκειται εντός του 'Απριλίου να παχθεί στην Νέα Υόρκη. Το θέμα της είναι παρμένο από το μυθιστόρημα του πιο «συζητούμενου» σύγχρονου Αμερικανού συγγραφέα Ούιλλιαμ Φώκνερ «The Long hot Summer». Το σκηνοθέτησε ο Μάρτιν Ρίτ, του οποίου η τεράστια πείρα και η μακρόχρονη θεατρική ηθιεία εγγυώνται για την ποιότητα της ταινίας. Στο φιλμ αυτό, που θα παχθεί στην Ελλάδα το προσεχές φθινόπωρο με τον τίτλο «Η αγάπη ενός καλοκαριού», είναι ένα δυνατό δράμα, με μια ρωαυία αλλά χαρακτηριστική περιγραφή — όπως και στην «Όμορφη της κολάσεως» — τη ζωή μιας μικρής Αμερικανικής πόλεως, με παράλληλη παρακολούθηση της Ιστορίας πολλών ανθρώπων. Στην «Αγάπη ενός καλοκαριού» πρωταγωνιστούν ο Όρσον Ουέλς, η έσεται νικήτρια του Βραβείου «Όσκαρ» για την καλύτερη ήθοιό της χρονιάς Τζόαν Γούντγουορντ (που θα την γνωρίσουμε πολύ σύντομα στην ταινία της «Εύα δίχως πέπλο», για την οποία και βραβεύθηκε), ο Πάβλ Νισύμαν, ένας λαμπρός νέος «ζέν πρεμιέ», που σύντομα θα υποσκελίσει άλλους δημοφιλείς σήμερα πρωταγωνιστές, ο επίσης βραβευθείς με βραβείο ήθοιός Άντονι Φρανσιόζα (ο καλός αδελφός του «Ένα καπέλο γεμάτο βροχή»), η Άντζελα Λάνσμπορν και οι νέοι Λή Μέρικ και Ρίτσαρντ Άντερσον.

♦ Έν τω μεταξύ, ο Γιάν Νεγκουλέσκο, μη ξεχνώντας την θαυμάσια μελωδία της ταινίας «Το παιδί και το δελφίνι», δίνει την απάντηση στο... τί είναι αυτό που το λένε αγάπη! Η νέα του ταινία τιτλοφορείται έτσι ακριβώς: «Τί είναι αυτό που το λένε αγάπη», γυρισμένη φυσικά σε έγχρωμο Σινεμασκόπ και πρωταγωνιστούν η Λαόν Μπακάλ και ο Ρόμπερτ Στάκ. Πρόκειται για ένα θαυμάσιο δραματικό φιλμ, με έντονη συγκίνηση και με ευγενική διαγραφή χαρακτήρων και ψυχολογικών καταστάσεων. "Ας μην ξεχνούμε ότι στο είδος αυτό ο Νεγκουλέσκο είναι πραγματικός μασέτρος. Ξέρει να δίνει μια αισθηματική δραματική Ιστορία με απάραμλλη περιγραφικότητα και με μια διεισδυτική ανάλυση χαρακτήρων, που πολλές φορές καταπλήσσουν τον θεατή. Οι ταινίες του «Νοσταλγίες» και «Σιωπηλή τραγωδία» αποτελούν αξεπέραστα δείγματα αυτού του είδους. Λένε ότι με την νέα του αυτή ταινία, το «Τί είναι αυτό που το λένε αγάπη», δίνει την καλύτερη πραγματοποίηση της σταδιοδρομίας του.

♦ Αυτή τη στιγμή ο Νεγκουλέσκο, ενώ το προαναφερθέν έργο σημειώνει μια άνευ προηγουμένου επιτυχία στην Αμερική, τελειώνει το γύρισμα της ταινίας «Ένα κάποιο χαμόγελο», από το ομώνυμο μυθιστόρημα της Φρανσουά Σαγκάν, με πρωταγωνιστές τον Ροσάνο Μπράτσι και την νέα του αποκάλυψη, την χαριτωμένη Κριστίν Καρρέ με την τυπικά άνασκημένη παριζιάνικη μυτούλα.

♦ Σας πληροφορούμε για δυο εξαιρετικές ταινίες, που θα παχθούν στην Αθήνα από την Κυριακή του Πάσχα. Στο «Ρέξ» η θρυλική «Μονομαχία στον Άτλαντικό», έγχρωμη Σινεμασκόπ με πρωταγωνιστές τον Κούρτ Γιούργκενς και τον Ρόμπερτ Μήτσου. Για την ταινία αυτή έχουμε μιλήσει αρκετές φορές σε προηγούμενα σημειώματά μας. Δεν μένει, λοιπόν, παρά να σας υπενθυμίσουμε ότι πρόκειται για την μεγαλύτερη ναυτική έποποιία που παρουσίασε ποτέ ο κινηματογράφος. Στο «Αττίκόν» θα παχθεί μια έγχρωμη μουσικοδραματική ταινία αξιώσεων: «Ο φιλαράκος μου», με τον Φράνκ Σινάτρα, την Κίμ Νόβακ και την Ρίτα Χαίγνγουορθ.

(Ανακοίνωση)

Ο Κίριος Ορίκιος

ΚΑΤΙ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ!

Πορτοκαλάδα

• Χωρίς χημικά
Συντηρητικά

• 100% Παστεριωμένη
Χάρη στην ειδική μέθοδο παρασκευής και τας υπεριώδεις ακτίνες, μπορείτε να είδατε ησυχία για την υγεία σας, πίνοντας Πορτοκαλάδα ΦΙΞ, έγγυημένη, χωρίς βλαβερά μικρόβια.

• Παρασκευασμένη με
Αποστειρωμένο Νερό

• Έμφιασμένη με τὰ πιό σύγχρονα
αυτόματα μηχανήματα χωρίς
να την έχει άγγιξει χέρι ανθρώπου

• ΜΕ Βιταμίνες, Άσβεστιο, Φωσφόρο και Σίδηρο.

Η Πορτοκαλάδα ΦΙΞ περιέχει Βιταμίνη Ρ, που θεωρείται η βιταμίνη της μακράς νεότητας, γιατί διατηρεί καλά τὰ τριχοειδή αγγεία, συντελεί εις την πρόληψη της αρτηριοσκλήρωσης και των ρυτίδων του δέρματος, καθώς και Βιταμίνη C που είναι η βιταμίνη της προστασίας, η οποία μας επιτρέπει να εργαζώμεθα περισσότερο, χωρίς να καταπονούμεθα και να καταπολεμούμε τις μολυσματικές νόσους.

Το πιό υγιεινό δροσιστικό...
... Πορτοκαλάδα ΦΙΞ

Από τα βιβλία

...που μάς έστειλαν

«ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ ΧΡΟΝΙΑ», (ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ) ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΛΟΥΡΟΥ, όμοτίμου καθηγητού του πανεπιστημίου. Ιατρού της Βασιλικής Οικογενείας, πρώην ύπουργού. Αθήνα 1958. Σελ. 400.

Γράφη στοργής είναι η έκδοση αυτή της αυτοβιογραφίας του αλχημίστη Κωνσταντίνου Λούρου, από τον έξ Ισου διακεκριμένο υίο του, καθηγητή Κ. Νικόλαο Λούρο, του οποίου το «Επίμετρο» στο τέλος του διδίου είναι ένα δείγμα της αγάπης που ένώνει τους δύο αυτούς εκλεκτούς παράγοντες της Ιατρικής επιστήμης στην Ελλάδα.

Είναι γνωστός ο ρόλος που έπαιξε ο Κωνσταντίνος Λούρος στην Ιστορική εξέλιξη της τελευταίας πεντηκονταετίας, και κάθε σελίδα του διδίου του είναι όχι μόνον σύντομος καλός για τον νοσταλγό, αλλά και βοηθός πολυτιμο για τον Ιστορικό. Έξ Ισου πολύτιμα είναι και τ' αυτόγραφα που παρατιθενται μαζί με τις χαρακτηριστικές φωτογραφίες, κι ανάμεσα τους βλέπει κανείς με συγκίνηση δνόματα που έχουν τώρα πια εκλείψει απ' την ελληνική ζωή, αφού έκαναν το χρέος τους άπεναντι στην επιστήμη και στην Πατρίδα.

Ο Κωνσταντίνος Λούρος άρχισε να γράφει την αυτοβιογραφία του τον καιρό της κατοχής, αλλά σταμάτησε την περιγραφή των γεγονότων της τόσο πλούσιας ζωής του στο 1943. Έτσι παραμένει άλλη μια δεκαπενταετία άκαλυπτη μέχρι το 1957 που ο Κωνσταντίνος Λούρος άπεδήμησε εις Κύριον, σε ηλικία 94 ετών. Κι όπας, πολύ σωστά, λέει ο Κ. Νικόλαος Λούρος στο «Επίμετρο», είναι κρίμα που δεν βέλησε να συνεχίσει το γράψιμο: «Θά παρακολουθούσε κανείς την σωματική υγεία και την πνευματική φρεσκάδα που τον διέκριναν και θά μπορούσε να άντληση ό καθένας πολύτιμα διδάγματα για το άπώτερον μέλλον...».

Είναι εύτχημα που ό καθηγητής Κ. Ν. Λούρος διετήρησε τις λεζάντες του πατέρα του στις διάφορες φωτογραφίες. Τόσο γλαφυρές, τόσο ζωντανές: «Έβδομητά ετών —άκόμη νέος!...» γράφει σε μία απ' αυτές. Τί μεγάλο διδωγμα για τους νεώτερους!

KAZ

Είναι όμορφη και ξέρετε γιατί...

γιατί έχει εξασφαλίσει την γοητεία της με την

POND'S

ΚΡΕΜΑ ΗΜΕΡΑΣ · ΚΡΕΜΑ ΝΥΚΤΟΣ

Κάθε γυναίκα που θέλει να χρησιμοποιεί καλλυντικά άνωτέρας ποιότητας χρησιμοποιεί τα προϊόντα POND'S. Πενήντα χρόνια τώρα, οι γυναίκες προτιμούν τα προϊόντα POND'S, γιατί κατασκευάζονται με την μεγαλύτερη προσοχή και φημίζονται παντού για την άγνότητα και την ποιότητά τους.

POND'S

20 ΔΡΧ. ΤΟ ΣΩΛΗΝΑΡΙΟ

ΚΡΕΜΑ ΝΥΚΤΟΣ

ΚΡΕΜΑ ΗΜΕΡΑΣ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: ΠΑΝΟΣ Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.

ΑΔΕΛ 75/2

(Κων. Χατζηκωνσταντίνου)

('Ηνωμένοι Φωτορεπόρτερς)

25η Μαρτίου: Με κάθε επισημότητα και μεγαλοπρέπεια εορτάσθηκε και φέτος η επέτειος της 'Εθνικής Παλιγγενεσίας. Οι Βασιλείς, ο διάδοχος Κωνσταντίνος και οι πριγκίπισσες Σοφία και Ειρήνη έζω άκοιδώς από τα Παλαιά 'Ανάκτορα, λίγη ώρα πρό της καταθέσεως υπό του Βασιλέως στεφάνου στο μνημείο του 'Αγνώστου Στρατιώτου.

'Η παρέλαση: Παρά τόνδρο, πυκνά πλήθη κόσμου, συγκεντρωμένα καθ' όλο τόν μήκος των Λεωφόρων 'Αμαλίας και 'Ελευθερίου Βενιζέλου, παρακολούθησαν την παρέλαση τών ενόπλων δυνάμεων. 'Η άψογος εμφάνιση και ό άρτιας όπλισμός τών τμημάτων τού 'Εθνικού Στρατού προκάλεσαν γενικό ένθουσιασμό και χειροκροτήματα.

(London Express News)

«'Ο πλάνης»: Πολλές εικασίες προκάλεσε ή πρόσφατη άπροσδόκητη συνάντηση τού σημανάρχου Τάουνσεντ με την πριγκίπισσα Μαργαρίτα, έπειτα από χωρισμό δύο μισυών. «Θά δοθή εύτυχές τέλος», διερωνώνται όλοι. Στη φωτογραφία ό «πλάνης και άστεγος» αυτόεξόριστος, ενώ επανέρχεται στην Εύρώπη, αποδιδαζόμενος στο Σέρτ.

Δρυΐδαι: Μέλη τού Τάγματος τών Δρυΐδών, τεκτονικής παραφυσίδος πού μ' έπίκεντρο την 'Αγγλία εξαπλούται σε διάφορες χώρες, τελούν την έτήσια τελετή της 'Εαρινής 'Ισημερίας. 'Ο Μέγας Δρυΐδης, δο Μάκ Γκρέγκορ-Ρήντ, ύψώνει τόν κέρας της άμαλθείας, πού τού προσέφερε ή Δρυΐς Λύντια Μπάτλερ.

(DPA)

Πολιτική: Ο καγκελλάριος 'Αντε-νάουρ έκφωνεί βαρυσήμαντο λόγο στο Μπούντεσταγκ ('Όμοσπονδιακή Βουλή) της Βόννης. 'Η συζήτηση περιστρέφει σε τρία σοβαρώτατα θέματα: Στόν εξοπλισμό τού γερμανικού στρατού με άτομικά όπλα, στο ζήτημα της γερμανικής ένοποιήσεως, εν όψει της διεθνούς διασκέψεως σε άνώτατο επίπεδο, και στην άποατομικοποίηση της Κεν. Εύρώπης.

Συνέδρια: Τελευταία συνήλθε στη Γενεύη, υπό την αϊγίδα τών 'Ηνωμένων 'Εθνών, τόν Συνέδριο Ναυτικού Δικαίου. Στη φωτογραφία τόν προεδρείο τού Συνεδρίου. 'Από τ' άριστερά: 'Ο κ. Μ. Σταυρόπουλος, αντιπρόσωπος τού Γενικού Γραμματέως τών 'Ηνωμένων 'Εθνών, ό πρίγκιψ Βάν Βάϊτχαγιακεν, πρόεδρος τού Συνεδρίου και ό κ. Λιάνγκ, ειδικός γραμματέας τού Συνεδρίου Ναυτικού Δικαίου.

(UNO)

Η ΑΛΧΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΕΝΙΣΧΥΜΕΝΗΣ ΑΝΑΛΟΓΙΚΗΣ

ΟΤΑΝ Η ΑΠΛΗ ΑΝΑΛΟΓΙΚΗ ΤΟΝΩΝΕΤΑΙ ΜΕ ΔΙΑΡΚΩΣ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΠΟΣΟΣΤΑ ΚΑΤΑΝΟΜΗΣ ΤΩΝ ΕΔΡΩΝ

ΜΙΑ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΨΡΙΣΜΕΝΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΜΕ ΒΑΣΗ Τ'ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ ΕΚΛΟΓΙΚΩΝ ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΕΩΝ

ΤΟΥ κ. ΓΡΗΓ. ΔΑΦΝΗ

Η Βουλή της 19ης Φεβρουαρίου του 1956 έψηφισε, τας παραμονάς της διαλύσεώς της, νέον εκλογικόν νόμον. Είναι ο πέμπτος κατά σειράν εκλογικός νόμος ο οποίος ψηφίζεται εις διάστημα ολιγώτερον των έπτά έτών. Η Βουλή της 5ης Μαρτίου 1950, τας παραμονάς της διαλύσεώς της, έψηφισε τόν εκλογικόν νόμον βάσει του οποίου διεξήχθησαν αι εκλογαί της 9ης Σεπτεμβρίου 1951. Η εκ των εκλογών τούτων προεληθούσα Βουλή έψηφισε, τας παραμονάς, πάλιν, της διαλύσεώς της, τόν εκλογικόν νόμον ο οποίος έφηρμόσθη εις τας εκλογάς της 16ης Νοεμβρίου 1952. Η νέα αυτή Βουλή επέδεξε μεγαλυτέραν δραστηριότητα εις τό ζήτημα του εκλογικού νόμου. Έψηφισεν ένα τήν άνοιξιν του 1954 και έτερον, τόν και ισχύσαντα εις τας εκλογάς της 19ης Φεβρουαρίου 1956, τόν Δεκέμβριον 1955. Καί η τελευταία Βουλή, πιστή εις τήν δημιουργηθείσαν παράδοσιν, έψηφισε και αυτή τόν εκλογικόν νόμον. Δηλαδή, τέσσαρες Βουλαί έψηφισαν πέντε διαφορετικούς εκλογικούς νόμους εις διάστημα έξι έτών και όκτώ μηνών. Μοναδικόν ρεκόρ εις τήν ιστορίαν της εκλογικής νομοθεσίας.

Και προέβλεπον οι έν λόγω νόμοι: 'Ο του 1951 τήν καθιέρωσιν της ένισχυμένης αναλογικής, ο του 1952 τήν καθιέρωσιν του πλειοψηφικού συστήματος μέ στενήν περιφέρειαν, ο του 1954 τήν καθιέρωσιν του πλειοψηφικού μέ υπερευρύτερήν περιφέρειαν, ο του 1955 τήν καθιέρωσιν μικτού συστήματος πλειοψηφικού και αναλογικής, Τέλος, ο νέος νόμος προβλέπει τήν καθιέρωσιν της υπερενισχυμένης αναλογικής.

ΕΝΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑ, ΟΠΩΣ ΚΑΙ Η ΔΙΑΣΠΑΣΙΣ ΤΟΥ ΑΤΟΜΟΥ

Εις τούς μεμνημένους, οι όροι ένισχυμένη, υπερενισχυμένη, στενή, εύρεία, υπερευρύτετη, μικτόν, είναι οικείοι. 'Αλλά η μεγάλη εκλογική μάχη τούς δέχεται όπως και τήν έξίσωσιν διά της οποίας ο 'Ανιστάιν έλυσε τό πρόβλημα της διασπάσεως του ατόμου. Δεν καταλαβαίνει άπολύτως τίποτε. Και δικαίως...

'Ο όρος ένισχυμένη (αναλογική) εισήλθεν εις τό ελληνικόν λεξιλόγιον τό 1951. Τι έσήμαινεν; 'Ότι εις τήν δευτέραν κατανομήν έδρών θα μετείχον κόμματα ή συνασπισμοί κομμάτων, που θα συνεκέντρωναν όρισμένον ποσοστόν ψήφων. Η έξήγησις, άντί να διευκρινίζη, περιπλέκει. Τι είναι η δευτέρα κατανομή; Με ποίαν θάσιν καθορίζονται τά ποσοστά;

Η ΑΝΑΛΟΓΙΚΗ

Η σύγχυσις όφείλεται εις τό γεγονός ότι ο ελληνικός λαός δεν γνωρίζει τί είναι αναλογική. Είχε συνηθισεί, επί πολλά έτη, εις τό πλειοψηφικόν μέ σφαιρίδιον. 'Απλούστατον εκλογικόν σύστημα, που παρείχεν εις τόν εκλογέα τό δικαίωμα και τήν ευχαρίστησιν να ψηφίζη και τό κόμμα και τούς υποψηφίους της προτιμήσεώς του. 'Όσους και όποιους ήθελε, χωρίς κανένα περιορισμόν. Ήσαν, επί παραδείγματι, έκάτον υποψήφιοι εις τας 'Αθήνας. Και εις τούς έκάτον ήμπορούσε να δώση «άσπρο». Του άρεσαν δέκα εκ των υποψηφίων του συνδυασμού του κόμματός του; Τους έψηφίζε. Του άρεσαν έκ των συνδυασμών των άλλων κομμάτων; Τους έψηφίζε και αυτούς. "Ηθέλε να ψηφίση «κορδόνι» τόν συνδυασμόν του κόμματός

του; 'Απόλυτον δικαίωμά του. 'Επί πλέον, τό σύστημα εκείνο του παρείχε τήν ευχέρειαν όχι μόνον να υπερψηφίζη τόν υποψήφιον της προτιμήσεώς του, αλλά και να «μαυρίζη» τόν υποψήφιον που δεν έχώνευεν. Η κάλπη είχεν «άσπρο» και «μαύρο». Ήτο δέ υποχρεωμένος να ρίψη εις τήν ψηφοδόχον σφαιρίδιον, χωρίς, μάλιστα, διά της κινήσεως της χειρός να προδώση εις ποίον εκ των δύο τμημάτων τό έρριπεν. 'Αδιάφορον ότι, πολλοί των ψηφοφόρων, έπιδεικτικώς «έχρυσωναν» (έρριπτον, δηλαδή, χρυσούν σφαιρίδιον) τούς φίλους των και έδιδαν «θαγκωτό», εις τούς αντιπάλους των, τό «μαύρο».

ΕΙΣΑΓΕΤΑΙ Η ΑΝΑΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΑ ΕΞΕΛΛΗΝΙΖΕΤΑΙ

Αυτήν τήν άνεσιν του "Ελληνος ψηφοφόρου κατήργησεν η αναλογική μέ τό ψηφοδέλτιον. Καθιερώθη η αναλογική εις τήν χώραν μας διά του νόμου 3363 της 2ας Σεπτεμβρίου 1926 και έφηρμόσθη, διά πρώτην φοράν, εις τας εκλογάς της 7ης Σεπτεμβρίου του ίδιου έτους. 'Αλλ' όπως συμβαίνει πάντοτε εις τήν 'Ελλάδα, κάτι που εισάγεται από τό έξωτερικόν να νοθεύεται, έτσι και η αναλογική εξελληνίσθη.

'Ο συντάκτης του ελληνικού νόμου έλαθεν ως πρότυπον τό σύστημα αναλογικής εκλογής, που είχε προτείνει ο καθηγητής του πανεπιστημίου της Βασιλείας Hagenbach - Birenchoff. 'Αλλά τό προσήρμοσεν εις τά μέτρα και τας έπιθυμίας των ελληνικών κομμάτων. 'Ο Έλβετός καθηγητής προέβλεπε τήν κατανομήν όλων των έδρών άμέσως, κατά τόν έξής τρόπον: 'Εξευρίσκετο τό εκλογικόν μέτρον διά της διαιρέσεως του αριθμού των ψήφων μιάς περιφέρειας διά του αριθμού των έδρών ηύξημένου κατά ένα. Έκαστος συνδυασμός έλάμβανε τόσας έδρας όσον τό ηηλίκον της διαιρέσεως του αριθμού των ψήφων του διά του εκλογικού μέτρου. Αι τυχόν άπομεινίσαις άδιδάθετοι έδραι κατενέμοντο ως έξής: Διηρείτο τό άθροισμα των ψήφων έκάστου κόμματος διά των έδρών τας οποίας έλαθεν ηύξημένων κατά μίαν. Τό κόμμα που παρουσιάζει τό μεγαλύτερον ηηλίκον λαμβάνει ακόμη μίαν έδραν. 'Εάν άπομένη και άλλη έδρα διασθέσιμος, διαιρείται τό άθροισμα των ψήφων του ίδιου κόμματος διά των έδρών τας οποίας έλαθεν ηύξημένων κατά δύο. 'Εάν και πάλιν παρουσιάζει μεγαλύτερον ηηλίκον, λαμβάνει και τήν δευτέραν έδραν, άλλως τήν λαμβάνει τό κόμμα που παρουσιάζει τό άμέσως μεγαλύτερον ηηλίκον. Και ούτω καθεξής.

ΑΝ ΕΙΧΕΝ ΕΦΑΡΜΟΣΗΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ ΤΟ 1926

Διά να γίνωμεν δέ σαφέστεροι. 'Εάν εις τας εκλογάς του 1926 έφηρμόζετο ακριβώς τό σύστημα αυτό εις τήν εκλογικήν περιφέρειαν των 'Αθηνών, θα έδιδε τά έξής αποτελέσματα. 'Εκλογικόν μέτρον: 5.638. Έδραι προς κατανομήν 13. Είχον λάθει:

Δημοκρατική Ένωσις	2.246	ψήφους
Λαϊκόν Κόμμα	29.337	»
Έλευθερόφρονες	5.449	»
Κ.Κ.Ε.	2.943	»
Φιλελεύθεροι	37.366	»

Τά μόνα κόμματα που έλάμβανον έδρας ήσαν οι Φιλελεύθεροι (6) και οι Λαϊκοί (5). 'Εάν έφηρμόζετο τό σύστημα του Hagenbach - Birenchoff, αι ψήφοι έκάστου των άνωτέρω 5 κομμάτων θα διηρούντο ως έξής:

Δ.Ε.	2.246	: 1 = 2.246
Λ.Κ.	29.337	: 6 = 4.889
Έλευθερόφρονες	5.449	: 1 = 5.449
Κ.Κ.Ε.	2.943	: 1 = 2.943
Φιλελεύθεροι	37.366	: 7 = 5.338

Και η μία εκ των δύο έδρών θα έδίδετο εις τούς Έλευθερόφρονας, οι οποίοι παρουσίαζαν τό μεγαλύτερον ηηλίκον, η δε δευτέρα εις τούς Φιλελεύθερους, οι οποίοι είχαν τό άμέσως άνωτερον ηηλίκον. Καί η ύπόθεσις θα έληγεν. 'Αντί τούτου, καθιερώθη δευτέρα και τρίτη κατανομή έδρών. Εις τήν δευτέραν κατανομήν μετείχον τά κόμματα που έλαθον τό 10% των ψήφων εις τήν μείζονα εκλογικήν περιφέρειαν (τήν Έφετειακήν) και εξέλεξαν ένα βουλευτήν. Εις δέ τήν τρίτην τά κόμματα που έλαθον τό 10% των ψήφων εις όλόκληρον τήν Έπικράτειαν ή τό 1/12 του συνόλου των βουλευτικών έδρών. 'Εκτοτε, δηλαδή, από της εισαγωγής της αναλογικής εις τήν χώραν μας, καθιερώθη μία πριμοδότησις των μεγάλων σχετικώς κομμάτων. Προεβλέπετο έπιπλέον ότι αι τυχόν άπομεινίσαις άδιδάθετοι, μετά τήν τρίτην κατανομήν, έδραι θα περιήρχοντο εις τό σχετικώς πλειοψηφήσαν καθ' όλην τήν χώραν κόμμα.

Η ΕΝΙΣΧΥΜΕΝΗ

Αλλ' η πριμοδότησις αυτή δεν έκρίθη επαρκής τό 1951. Καί άπεφασίσθη η τροποποίησις του νόμου. Έτροποποιήθη δέ ο νόμος εις δύο σημεία: Πρώτον, εκλογικόν μέτρον διά τήν πρώτην κατανομήν δεν θα ήτο πλέον τό ηηλίκον της διαιρέσεως του αριθμού των ψήφων έκάστης περιφέρειας διά του αριθμού των έδρών ηύξημένου κατά έν, αλλά τό ηηλίκον της διαιρέσεως του αριθμού των ψήφων διά του αριθμού των έδρών. Τούτο θα είχεν ως συνέπειαν τήν μείωσιν του αριθμού των κατανεμομένων εκ πρώτης κατανομής έδρών, ώστε να άπομεινούν περισσότεραι έδραι διά τήν δευτέραν κατανομήν. Περισσότεραι, όμως, έδραι εις τήν δευτέραν κατανομήν σημαίνει μεγαλυτέραν πριμοδότησιν των μεγάλων κομμάτων.

"ΤΥΧΕΡΟΙ" ΚΑΙ "ΑΤΥΧΟΙ" ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΚΑΤΑΝΟΜΗΣ

Δεύτερον, εις τήν δευτέραν κατανομήν μετέχουν μόνον τά κόμματα που έλαθον τά 17% των ψήφων, ή οι συνασπισμοί κομμάτων που συνεκέντρωνσαν τά 20% των ψήφων εις όλόκληρον τήν Έπικράτειαν και όχι μόνον εις τήν μείζονα εκλογικήν περιφέρειαν. Κατά τας εκλογάς της 9ης Σεπτεμβρίου 1951 εις τήν δευτέραν κατανομήν μετέσχον μόνον τρία κόμματα: 'Ο Έλληνικός Συναγερμός, η Ε.Π.Ε.Κ. και οι Φιλελεύθεροι. Τά τρία ταύτα κόμματα διένειμαν μεταξύ των 102 έδρας, εκ δευτέρας κατανομής, επί συνόλου 250, κατά τήν έξής αναλογίαν: Έλληνικός Συναγερμός 39 έδρας, Ε.Π.Ε.Κ. 32, Φιλελεύθεροι 31.

Τό περισσότερο εύνοηθέν εκ της δευτέρας κατανομής ήτο τό κόμμα των Φιλελεύθερων, τό όποϊον, μέ ποσοστόν ψήφων 19.04%

και έδρας εκ πρώτης κατανομής 24, έλαθε 31, ένω ο Συναγερμός, μέ ποσοστόν ψήφων 36.53% και έδρας εκ πρώτης κατανομής 71, έλαθε 39, και η Ε.Π.Ε.Κ., μέ ποσοστόν 23.49% και έδρας εκ πρώτης κατανομής 40, έλαθε 32.

ΤΟ ΕΚΛΟΓΙΚΟΝ ΜΕΤΡΟΝ ΚΑΙ ΑΙ "ΕΔΡΑΙ — ΔΩΡΟΝ"

Πέραν της πριμοδοτήσεως εκ του ηύξημένου ποσοστού, τά μετέχοντα εις τήν δευτέραν κατανομήν έλαθον και δώρον 8 έδρών. Περιελήφθη διάταξις εις τόν νόμον όρίζουσα ότι τό σύνολον των ψήφων της Έπικρατείας θα διηρείτο διά του συνόλου των έδρών και τό προκύπτον ηηλίκον θα ήτο τό γενικόν εκλογικόν μέτρον. Διά του εκλογικού τούτου μέτρου θα διηρείτο ο αριθμός των έγκύρων ψηφοδελτίων έκάστης περιφέρειας, διά να εύρεθι ή ακριβής αριθμός των έδρών που έδικαιούτο έν ήτο ένισιον τό μέτρον. Εύρέθη ότι η περιφέρεια 'Αθηνών έδικαιούτο 6 συμπληρωματικών έδρών, η 'Αργολιδοκορινθία μιάς και η Θεσσαλονίκη επίσης μιάς. Έκ των όκτώ αυτών έδρών, 4 έδόθησαν εις τόν Συναγερμόν και άνα δύο εις τήν Ε.Π.Ε.Κ. και τούς Φιλελεύθερους.

Η ΥΠΕΡΕΝΙΣΧΥΜΕΝΗ

Αλλ' η πριμοδότησις του 1951 δεν έκρίθη επαρκής. 'Ο νέος νόμος προβλέπει ηύξημένα ποσοστά. 'Ορίζει ότι εις τήν δευτέραν κατανομήν μετέχουν κόμματα συγκεντρώνοντα εις όλόκληρον τήν Έπικράτειαν 25% των ψήφων ή συνασπισμοί δύο κομμάτων συγκεντρώνοντες τά 35% των ψήφων ή τριών και πλέον κομμάτων συγκεντρώνοντες τά 40% των ψήφων. 'Εάν έν μόνον κόμμα συγκεντρώνη τά 25%, τότε μετέχει της δευτέρας κατανομής και τό άμέσως κατά σειράν ισχυρότερον κόμμα, χωρίς να ληφθι ύπ' όμιν τό ποσοστόν των ψήφων τό όποϊον συνεκέντρώσει.

Μέ άλλα λόγια, εάν ισχυον τά ποσοστά αυτά τό 1951 εις τήν δευτέραν κατανομήν θα μετείχον ο Συναγερμός και η Ε.Π.Ε.Κ. (Η τελευταία, χωρίς να έχη συγκεντρώσει τά 25%, ως τό άμέσως ισχυρότερον κόμμα). Καί μεταξύ αυτών των δύο θα έγινετο η κατανομή των έδρών. Με συνέπειαν ο Συναγερμός μέν να προσεγγίση τας 130 έδρας και η Ε.Π.Ε.Κ. τας 85. Δηλαδή, τό πρώτον εκ των κομμάτων μέ ποσοστόν ψήφων 36.53% θα έλάμβανε τά 50% ή και κάτι πλέον των έδρών, ή δέ Ε.Π.Ε.Κ., μέ 23.49% των ψήφων, τά 34%. Η έπιπλέον πριμοδότησις θα έφθανε διά μέν τόν Συναγερμόν εις 7% περίπου, διά δέ τήν Ε.Π.Ε.Κ. εις 5%, ένω οι Φιλελεύθεροι μέ 19.04% των ψήφων θα έλάμβανον κάτι ολιγώτερον του 10% των έδρών. 'Ο νέος νόμος προβλέπει και εύνοϊκότερον τρόπον διανομής των έδρών εις τήν δευτέραν κατανομήν, ύπέρ του σχετικώς πλειοψηφούντος κόμματος. 'Ο εύνοϊκότερος αυτός τρόπος ήμπορεί να του προσέσθι ακόμη ένα μικρόν ποσοστόν έδρών.

Οι ύποστηρικταί της ένισχυμένης και υπερενισχυμένης πιστεύουν ότι έτσι έξουδετερώνουν τό μειονέκτημα της αναλογικής, τήν άδυναμίαν της να δώση ισχυράν πλειοψηφίαν, και τό μειονέκτημα του πλειοψηφικού, τήν κατόπιν έν τελείως της μειοψηφίας, η όποία είναι δυνατόν, θεωρητικώς, μέ 49% των ψήφων να μη λάθι καμμίαν έδραν. Κατά πόσον έχουν δικαίον θα τό δείξουν τά αποτελέσματα των εκλογών.

ΓΡΗΓ. ΔΑΦΝΗΣ

ΣΤΟΥΣ ΔΥΟ ΑΥΤΟΥΣ ΠΙΝΑΚΕΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΝΤΑΙ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΜΕΝΑ ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΜΕΤΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

ΣΥΣΤΗΜΑ	ΚΑΤΑΝΟΜΗ	ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΩΝ	ΕΔΡΩΝ	ΣΥΝΟΛΟΝ
31 ΜΑΡΤΙΟΥ 1946 Θέμα του εκλογικού αγώνος υπήρξε το βασιλικόν ζήτημα. Το αποτέλεσμα προεξώφλησε την επάνοδον του βασιλέως.	ΑΝΑΛΟΓΙΚΗ ΗΝΩΜΕΝΗ ΠΑΡΑΤΑΞΙΣ ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝΩΝ 208 ΛΑΪΚΟΝ	ΕΘΝΙΚΟΙ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΙ 34 ΜΕΤΑΡΡ 5 ΛΟΙΠΑ 11	ΕΘΝ. ΠΟΛ. ΕΝΩΣΙΣ 65 ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΟΙ ΦΙΛΕΛΕΥΘ 31 ΣΟΣΙΑΛ ΔΗΜΟΚΡ ΚΟΜΜΑ 27 ΕΝΩΤ 7 ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΙ 48 ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΟΜΜΑ 20 ΛΟΙΠΑ 15	356
5 ΜΑΡΤΙΟΥ 1950 Έκκαθάρισις του συμμοριτοπολέμου. Το αποτέλεσμα απέδωκε υπέρ των κομμάτων του Κέντρου τα όποια εισηγούντο μέτρα ειρηνεύσεως.	ΑΝΑΛΟΓΙΚΗ ΛΑΪΚΟΝ ΚΟΜΜΑ 62	ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΙ 56	Ε.Π.Ε.Κ. 45 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ 20 ΔΗΜΟΚΡ ΠΑΡΑΤ 18 ΛΟΙΠΑ ΚΟΜΜ 34	250
9 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1951 Κάθοδος του στρατάρχου Παπάγου εις την πολιτικήν με σύνθημα την συγκέντρωσιν των εθνικοφρόνων δυνάμεων υπό την ηγεσίαν του.	ΕΝΙΣΧΥΜΕΝΗ ΑΝΑΛΟΓΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ 114	Ε.Π.Ε.Κ. 74	ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΙ 57 Ε.Δ.Α. 10 ΛΟΙΠΑ 3	258
16 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1952 Έπειδή το αποτέλεσμα των προηγούμενων εκλογών εις ουδένα σχηματισμόν έδωσε σαφή πλειοψηφίαν, διεξήχθησαν αι νέαι εκλογαί αι όποίαι απέληξαν εις νίκην του Έλληνικού Συναγερμού.	ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΚΟ ΣΤΕΝΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ 247	ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΙ Ε.Π.Ε.Κ. 51 ΛΟΙΠΑ 2	300	300
19 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1956 Η προβολή νέου ήγету εις την εθνικόφρονα παράταξιν και ή συνεργασία του Κέντρου με την άριστεράν, ώδήγησαν εις πόλωσιν των εκλογικών δυνάμεων.	ΜΙΚΤΟΝ ΕΘΝΙΚΗ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ 65	ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ 135 Φ.Δ.Ε. 40 ΦΙΛΕΛΕΥΘ. 26 Δ.Κ.Ε.Λ. 18 Ε.Δ.Α. 18 Ε.Π.Ε.Κ. 16 ΛΟΙΠΑ 17	300	300

Στις δυο αυτές σελίδες οι ΕΙΚΟΝΕΣ παρουσιάζουν συγκεντρωμένα τα αποτελέσματα όλων των εκλογών που διεξήχθησαν μετά την απελευθέρωση της χώρας μας. Η εμφάνιση των διαφόρων στοιχείων γίνεται όσο το δυνατόν παραστατικότερη (άλλα και ακριβής) ώστε να φαίνεται άμεσα η κύμανση των αποτελεσμάτων. Ο πρώτος, ο μεγάλος πίναξ παρουσιάζει την κατανομή των βουλευτικών έδρων κατά κομματικούς σχηματισμούς. Όπως είναι αυτόνóητο, οτά εκλογικά αυτά αποτελέσματα επέδρασε σημαντικά το ισχυρόν εκάστοτε εκλογικό σύστημα. Πρέπει να σημειωθή ότι στις 5 αυτές εκλογές ίσχυσαν 4 διαφορετικά συστήματα (και ότι το σύστημα που θα ίσχυση στις επί θύραις εκλογές θα είναι και αυτό διαφορετικό από την συννόματη «ενισχυμένη αναλογική» του 1951, αφού τα ποσοστά συμμετοχής στη 6' κατανομή είναι σημαντικώτατα ηδημένα). Το σύστημα σχολίο που συνοδεύει κάθε εκλογή σιόν πρώτον αιτόν πίνακα υπενθυμίζει ποιο ήταν κάθε φορά το αντικείμενο της αναμετρήσεως της δυνάμεως των κομμάτων. Έπειδή στις εκλογές του 1946 και του 1956 ενεφονίσθησαν εδούτεροι των κομματικών σχηματισμών συνασπισμοί, σιόν πίνακα αιτόν γίνεται μαζί με την εμφάνιση του ενιαίου αποτελέματος (με το ίδιο χρώμα) και ή υποδιαίρεση της δυνάμεως σε έδρες εκάστου κόμματος, μετά την εμφάνισή του στην Βουλή.

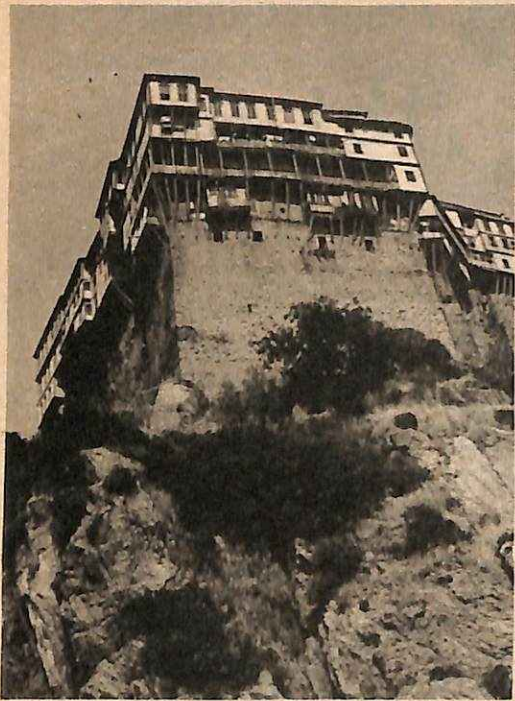
Ο δεύτερος, μικρότερος πίναξ παρουσιάζει την κατανομή

των ψήφων κατά κόμματα ή συνασπισμούς κομμάτων. Όπως είναι φανερό, από την αντιπαράβολή των δύο πινάκων, ο αριθμός των έδρων που απέκτησαν τα κόμματα στην ίδια εκλογή δεν είναι ακριβώς ανάλογος με τον αριθμό των ψήφων που έληξαν. Η διαφορά οφείλεται στο εκλογικό σύστημα, βάσει του όποιον διεξήχθησαν οι εκλογές. Σιόν δεύτερον επίσης πίνακα παρουσιάζεται και το ποσοστό της αποχής σε κάθε εκλογή. Πρέπει να σημειωθή ότι στις δυο πρώτες εκλογές (δηλ. του 1946 και του 1950) έλλείπει ακριβών επισήμων στοιχείων περί των έγγεγραμμένων εκλογέων, αλλά και λόγω άταξίας των εκλογικών καταλόγων, το αναγραφόμενο ποσοστόν αποχής είναι επισφαλές. Από το 1951 και έφεξης, λόγω του ότι και οι εκλογικοί καταλόγοι έξεκαθαρίσθησαν και έπίσημος αριθμός των έγγεγραμμένων υπάρχει, το ποσοστόν αποχής είναι ακριβές, επίσης δε σταθερό. (Η φνσιολογική αποχή κυμαίνεται μεταξύ 23-25%).

Τέλος ο διπλασιασμός των ψήφων κατά το 1956 οφείλεται στην παροχή του εκλογικού δικαιώματος και στις γυναίκες, το γεγονός δε ότι το ποσοστόν αποχών παραμένει περίπου το ίδιο με τις προηγούμενες εκλογές, αποδεικνύει ότι και οι γυναίκες άσκούν το δικαίωμά τους (και καθήκον) όπως ακριβώς και οι άνδρες.

ΕΤΗ	ΚΑΤΑΝΟΜΗ	ΨΗΦΩΝ	ΕΓΓΕΓΡ. ΨΗΦΙΣ. ΑΠΟΧΗ
1946	ΗΝΩΜΕΝΗ ΠΑΡΑΤΑΞΙΣ ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝΩΝ 610.935	ΕΘΝ. ΠΟΛ. ΕΝΩΣΙΣ 213.721 ΛΟΙΠΑ 124.292	2.195.950 1.108.473 33%
1950	ΛΑΪΚΟΝ 317.512 ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΙ 291.083	Ε.Π.Ε.Κ. 271.397 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ 180.185 ΔΗΜ. ΠΑΡ. 163.824	ΛΟΙΠΑ 458.480 1.870.000 1.688.923 13%
1951	ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ 624.316	Ε.Π.Ε.Κ. 401.375 Ε.Δ.Α. 180.640 ΛΑΪΚΟΝ 113.876 ΛΟΙΠΑ 63.303	2.224.246 1.708.904 23%
1952	ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ 783.541	Ε.Π.Ε.Κ. ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΙ 544.834 ΛΟΙΠΑ 111.421	2.123.150 1.591.807 25%
1956	ΕΘΝΙΚΗ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ 1.594.112	ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ 1.620.007 ΛΟΙΠΑ 150.242	4.507.907 3.364.361 24%

15

Η ΜΟΝΗ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ. Ίδρύθη στις αρχές του 14^{ου} αιώνα, από τον Άγιο Διονύσιο τὸν ἐκ Κορυθαῖας. Τιμάται στὸ ὄνομα τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

ἀδούλωτο κάστρο τῆς Ὁρθοδοξίας

ΤΟΥ Κ. ΚΩΣΤΗ ΜΠΑΣΤΙΑ

ΤΜΗΜΑ ΤΟΙΧΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΟΥ ΚΑΘΟΛΙΚΟΥ ΣΤΗ ΜΟΝΗ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΟΥ. ΙΣΤΟΡΗΘΗΚΕ ΣΤΑ 1733

«Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ θροισία καὶ σιγήτω μετὰ φόβου καὶ τρόμου, καὶ μηδὲν γήγινον ἐν αὐτῇ λογιζέσθω...».

(Τροπάριο, πὺ ψάλλεται τὸ Μέγα Σάββατο, ἀντὶ τοῦ Χερουβικοῦ, στὴ Λειτουργία τοῦ Μεγ. Βασιλείου καθὼς καὶ στὴ Λειτουργία τοῦ Ἀγ. Ἰακώβου, τοῦ Ἀδελφοθέου).

Τὸ Ἅγιον Ὄρος!

Σημεῖον ἀντιλεγόμενον. Γιὰ τοὺς μὲν κιβωτὸς πίστεως. Γιὰ ἄλλους καταφύγιο προλήψεων. Καὶ γιὰ τοὺς τρίτους παράδοξο.

Ἀφήνω τὸ νοῦ μου νὰ τρέξη τὸ δρόμο τῆς ἀναδρομῆς. Τῇ φαντασίᾳ νὰ πελαγοδρομήσῃ στὸν ὠκεανὸ τῶν αἰώνων.

Ὅταν τὸ Ὄρος ἦταν τόπος ἔρημος καὶ ἀπροσπέλαστος. Ὅταν οἱ ἀρχαῖες πολίχνες: ἡ Ἀπολλωνία καὶ ἡ Σάνη, οἱ Κλεωνές καὶ ἡ Θύσσα, εἶχαν μεταλλάξῃ σὲ γκρέμια ρημάδια. Ὅταν ὁ «Ἀθώιτης πολίτης», μὲ τὴν ἔννοια πὺ τοῦδιναν ὁ Θουκυδίδης καὶ ὁ Ἡρόδοτος, ἀνῆκε στὰ μουντὰ δειλινὰ τῆς ιστορίας. Ὅταν δὲν ὑπῆρχε παρὰ μονάχα ἡ Φύση.

(Φωτογραφίες ΦΙΛ. ΜΠΟΥΚΑ)

Ὁ Δαμάσκησος εἶναι ζωγράφος μοναχός. Μένει στὴς Καρυές μὲ τὸν γέροντά του. Ζωγραφίζει ὄχι μόνον εἰκονίσματα, ἀλλὰ καὶ τοπία. Ἔχει πάρει μέρος σὲ μερικές ζωγραφικὲς ἐκθέσεις, οἱ ὁποῖες ἐγίναν στὴν Ἀθήνα καὶ στὴ Θεσσαλονίκη.

ΤΟΙΧΟΓΡΑΦΙΑ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ ΤΟΥ ΚΡΗΤΟΣ, ΠΟΥ ΗΚΜΑΣΕ ΤΟΝ 15Τ' ΑΙΩΝΑ, ΣΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΟΥ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ ΤΗΣ ΜΕΓΙΣΤΗΣ ΛΑΥΡΑΣ

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

*Λωάλαγα ἔχει σκορωίσει ὁ Θεὸς τὴν ὁμορφίαν
τὴν χερσόνησον τῶν ἀρνιῶν τῶν ἐγκοσμίων*

ΕΝΑ ΑΣΥΝΗΘΙΣΤΟ, προφανῶς μὴ χριστιανικό, ἀνάγλυφο εἶναι στὴν εἴσοδο τοῦ καθολικοῦ τῆς Μονῆς Βατοπεδίου

Ἡ φύση ποὺ ἔκανε τὸ Νικηφόρο Γρηγορᾶ ν' ἀναγαλλιᾶζή τὸ 14ο αἰῶνα, ἐπειδὴ «...ρεῖ πανταχόθεν ὥστερ' ἐκ θησαυρῶν τό τε εὐπνουν τῆς δομῆς καὶ τὸ τοῦ ἀνθρώπου εὐχρουν καὶ καθαράς τὸ πλείστον ὁμιλεῖ ταῖς ἡλίον ἀκτίων». Αὐτὴ ἡ ἴδια φύση ἐνέπνευσε καὶ τὸ μεγάλο δάσκαλο τοῦ γένους, τὸν Εὐγένιο Βούλγαρη, νὰ γράψῃ πρὸς τὸ διάκονο Κυπριανό: «Καὶ ὕδατα καλλίερρα καὶ ἀήρ εὐκράεστατος καὶ αὖρα ποτιᾶς τὸ περιέχον ἡμᾶς καταπύχουσα, ἅλῃ τε σννηρεφῇ καὶ κατὰσκια πανταχόθεν, καὶ χλόη ἀειθαλῆς, τὴν ὕδαριν καταιέρουσα. Φυτῶν δὲ εἶδη παντεῖα: ἐλαῖαι, ἄμπελοι, δάφναι, μυρσίνοι... καὶ πτηνῶν σίφη καλλικελάδων, ἐν οἷς πολλὴ ἡ ἀηδῶν καὶ ὁ κόσμοςφορ καὶ ἡ χελιδὼν... θάλασσά τε ὑπεριστοιμένη κύκλωθεν τῶν γαληνιώσα καὶ κρουσιλλίζουσα... νῦν δὲ ἐπαρρίζουσα καὶ ἐκ μυχῶν αὐτῆς ταρσσομένη...».

Κι ἀληθινὰ διὰ πρόξενον «γλυκυνυμίας» εἶναι, ὅπως χαρακτηρίζει τὶς φυσικὲς καὶ λονὲς τοῦ Ἁθῶνα ὁ Εὐγένιος Βούλγαρης.

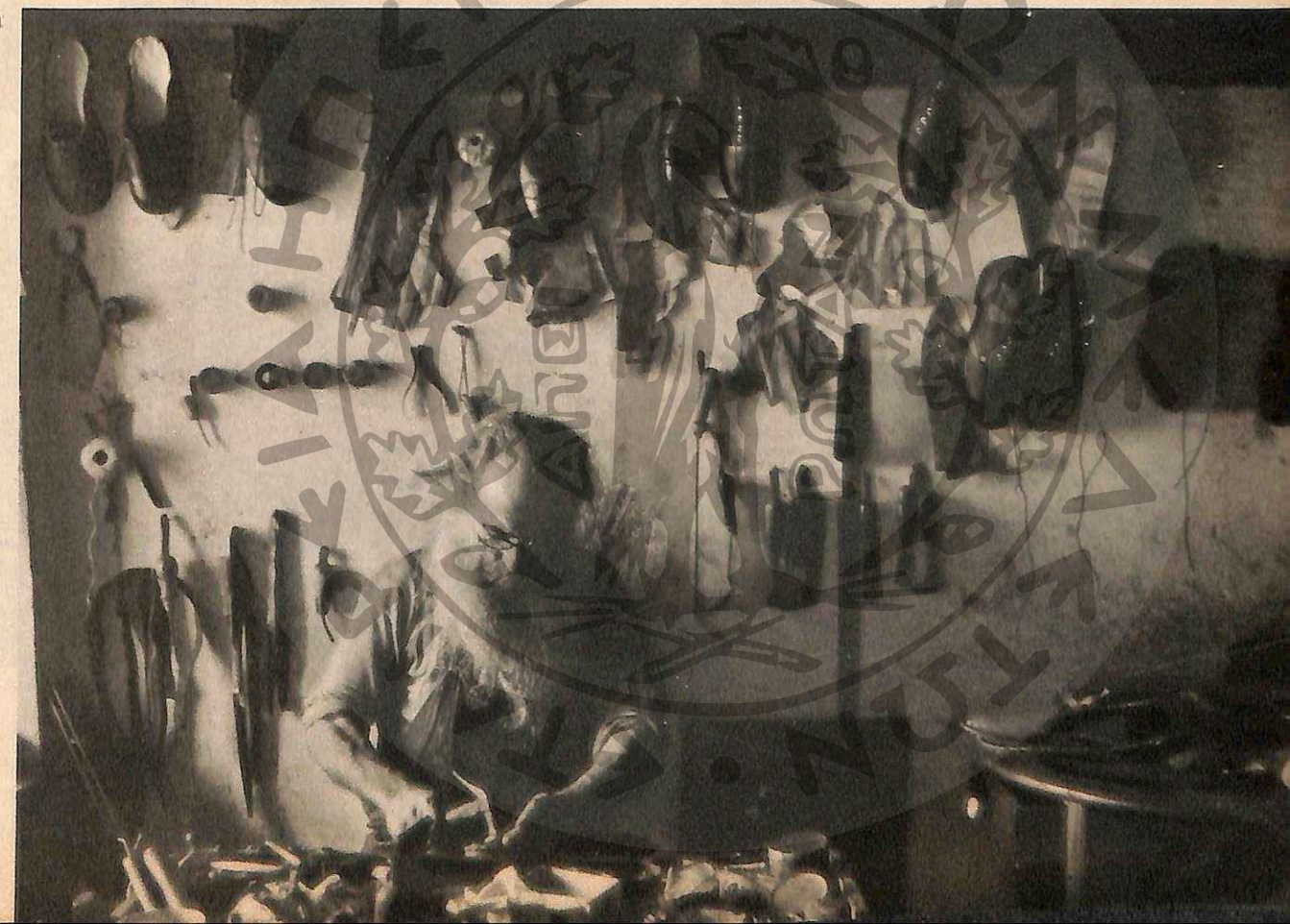
Βουνὰ καὶ λόφοι καὶ πλαγιὲς σκεπασμένα ἀπὸ δογματικὴ θλάση, καὶ πηγάδια κρουσιάλλινα νερά, ποὺ κυλοῦν ἀνάμεσα σὲ πυκνὰ δάση, ἀπὸ πελώρια ἔλαια, γιγάντιες κασιανιές, φουντιουκιές, ὀξὺν, πλατάνια, φιλιῦρες, φτελιές καὶ πυκνὰ θαμνόμετρα ἀπὸ κουμαριές, σκοῖνους, μυρτιές, πικροδάφνες, ποὺ φτάνουν χαμηλὰ ὥς τὰ ἄσπρα φυσιόνια ποὺ κεντὰ ἡ θάλασσα στὶς ἀμμονιές καὶ τὰ θράχια, σ' ὅλη τὴν ἀκροθαλασσιὰ ποὺ γυροφέρνει τὸ ἅγιο βουνό, καὶ τὸ στεφανώνουν μ' ἓνα σωρὸ πολύχρωμα πλουμῖδια σκορπισμένα σπάταλα μὲ τὴν ἀπλοχερίαν τοῦ Θεοῦ, πάνω στὸ πράσινο χαλί, ποὺ ἔχουν ὑφάνει οἱ φυλλωσιές.

Κι διὰ φνοῦ τὸ πελαγίσιο ἀγέρι, στήνεται ἓνας πολύχρωμος χορὸς συνταγριαμένος μὲ τὸ πολύφωνο τραγούδι τῶν νερῶν, τοῦ ἀγέρι καὶ τῶν φύλλων.

Ἐξωτικὸ περβόλι, ποὺ δύσκολα ἔφτανε κανεὶς ὥς ἐκεῖ στὰ πανόραμα χρόνια!

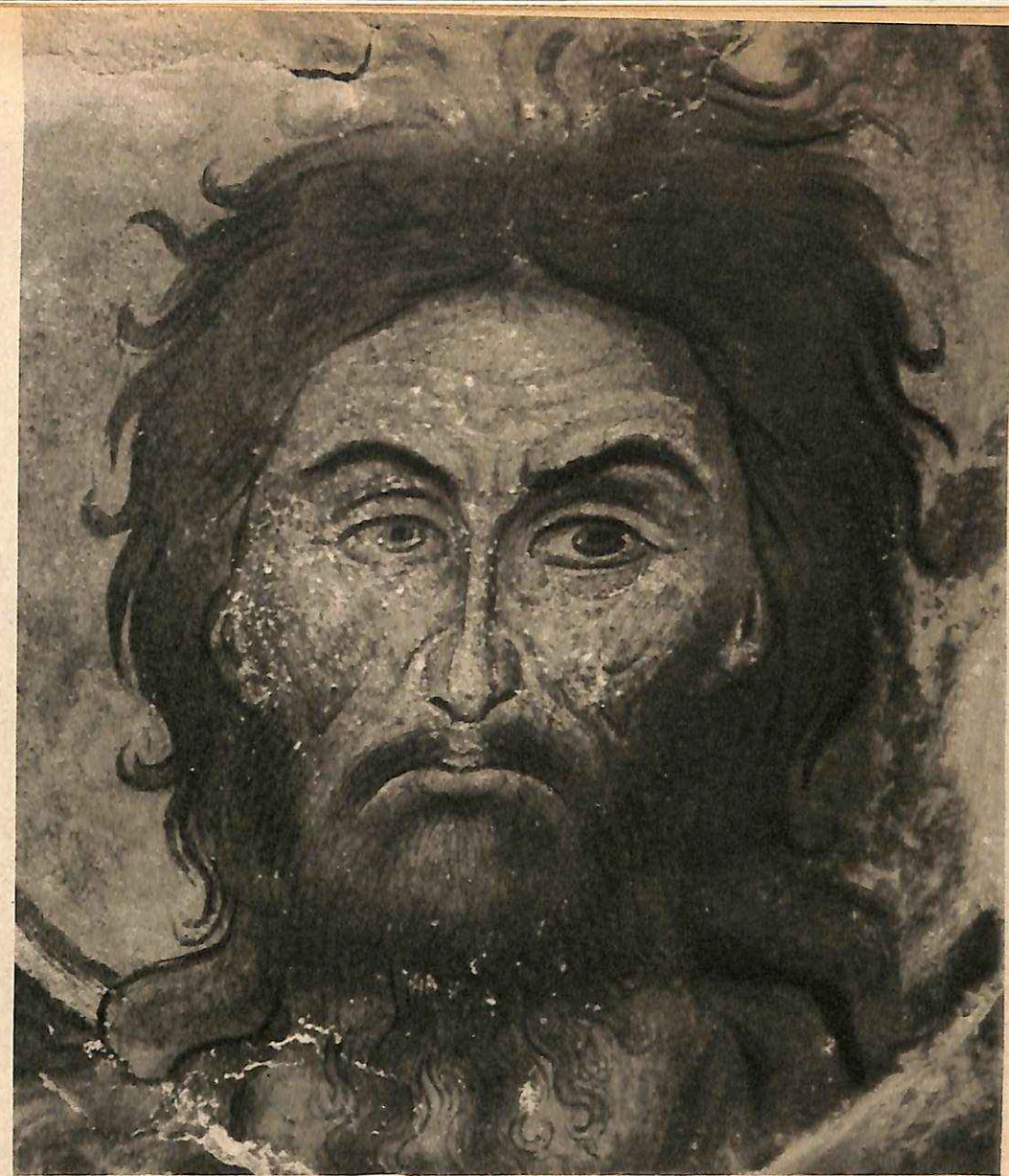
ΕΝΑΣ ΓΕΡΟΣ μοναχὸς ἐξηγεῖ τὶς τοιχογραφίες τῆς μονῆς Βατοπεδίου. Στὴ διάρκεια τοῦ Α' Παγκοσμίου πολέμου ὑπηρετήσε στρατιώτης στὴ Θεσσαλονίκη. Πρὸ δεκαπέντε χρόνων ἐργαζόταν στὴν Ἀμερική σὲ ἓνα ἐργοστάσιο τοῦ Σικάγου.

Ο ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ ὁ Βατοπεδινὸς εἶναι ὁ τσαγκάρης τῆς Μονῆς Βατοπεδίου. Γεννήθηκε σ' ἓνα νησί τοῦ Αἰγαίου, ἀλλὰ, ἐδῶ καὶ σαράντα χρόνια, ἐγκατέλειψε τὴν πατρίδα του καὶ τὸν κόσμον καὶ πῆγε νὰ γίνῃ μοναχὸς στὸ Ἅγιον Ὄρος.

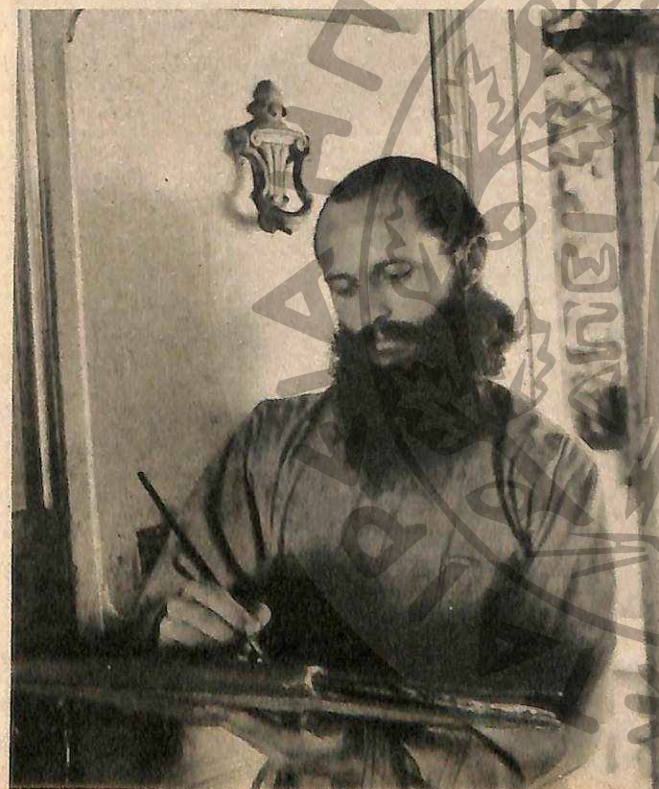

«ΑΙ ΜΟΝΑΙ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΝ»: Τοιχογραφία του 18ου αιώνας στη Μονή της Μεγίστης Λαύρας. Είναι σαφής η επίδραση των ανατολικών στοιχείων. Η Μονή της Μεγίστης Λαύρας είναι η παλαιότερη και η πρώτη σε ιεραρχική τάξη του Αγίου Όρους. Ίδρύθηκε στα 963 από τον Άθανάσιο τον Άθωνιτη

ΚΕΦΑΛΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΤΟΥ ΑΠΟ ΤΟΙΧΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΣΕΛΗΝΟΥ

Η ιστορία μένει δουδή. Θρήνος όμως ο δρυός

Ο ΜΟΝΑΧΟΣ Δομασκιγός συνεχίζει εύσυνεργα τη μεγάλη ζωγραφική παράδοση του Αγίου Όρους.

Η ιστορία είναι δουδή για το τί στάθηκε εκεί κατά τα πρώτα χρόνια χριστιανικά χρόνια. Ο θρύλος, όμως, μιλά. Λέει πολλά για αναχωρητές που, πολύ ωρίς, ήρθαν στο Όρος να ασκητεύουν. Από τα χρόνια κιόλας του Μεγάλου Κωνσταντίνου και λίγο αργότερα στα χρόνια του Μεγάλου Θεοδοσίου.

Η ιστορία έχει δικία η ο θρύλος. Ο θρύλος. Η ιστορία μπορεί να μην έχει τεκμήρια αποδεικτικά για την ύπαρξη μοναχικού βίου στον Άθωνα, αλλά δεν έχει και τ' αντίθετα τεκμήρια, που να ξεκαθαρίζουν πως είναι ανυπαρκτος ο μοναχικός βίος, στο Ιερό αυτό βουνό, από τον τέταρτο ως τον όγδοο αιώνα.

Η ιστορία είναι σαν τους Ιουδαίους, που εσημείον αιώνας, και σαν τους Έλληνες, που εσημείον ζήτους, κατά τον Παύλο.

Ο αναχωρητισμός, όμως, από την ίδια του τη φύση, αποκλείει τους ιστορικούς της Κάτω Ιερουσαλήμ, και νοιάζεται μονάχα για τους ιστοριογράφους της Άνω Ιερουσαλήμ. Κι ο αναχωρητής, όχι μονάχα δεν ενδιαφέρεται για την ιστορία του κόσμου αυτού, αλλά επίμονα την αγνοεί και θέλει να τον αγνοεί, με τη σειρά της, κι αυτή. Ο αναχωρητής είναι αναχωρητής, επειδή ακριβώς αφήνει πίσω του κι απολησμονά όλα τα εγκόσμια και, μαζί μ' αυτά, φυσικά, και την ιστορία τους. Ξέρει πως δεν υπάρχει ιστορική μέθοδος ικανή να συλλάβει και να καταγράψει την πορεία του νου, που

ΤΟ ΚΑΘΟΛΙΚΟΝ τῆς Μονῆς Βατοπεδίου. Ἡ Μονὴ Βατοπεδίου ἰδρύθη λίγο μετὰ τὴ Μεγίστη Λαύρα, στὰ 972, ἀπὸ τρεῖς Ἀδριανουπολίτες. Στὸν καλλιπισμό τῆς συνέβαλαν οἱ αὐτοκράτορες Μανουὴλ ὁ Κομνηνός καὶ Ἀνδρόνικος ὁ Παλαιολόγος. Ὁ αὐτοκράτωρ Ἰωάννης ὁ Καντακουζηνός πέρασε τὰ τελευταῖα χρόνια τοῦ βίου του στὴ Μονὴ αὐτὴ, ὡς μοναχὸς Ἰωασάφ.

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΒΑΤΟΠΕΔΙΟΥ. Η ΜΟΝΗ ΕΠΑΝΕΙΛΗΜΜΕΝΩΣ ΕΛΕΝΑΛΤΗΘΗ ΚΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΔΡΟΜΕΙΣ

Καὶ βασιλιάδες φόρεσαν ἰὸν ἱρίχινο σάκκο ἰοῦ ἀναχωρητοῦ γιὰ νὰ ἔλθουν ἐδῶ

ὑψώθηκε στὴ θεωρία τῶν μελλούμενων ἀγαθῶν, καὶ γιὰ τοῦτο δὲν ζητᾷ ἀπὸ τὴν ἱστορία νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὰ κοινὰ καὶ ἐπαραδεχόμενα καὶ νὰ καταπιεσθῇ μὲ τὰ ἀπίθανα καὶ τὰ παράδοξα.

Ὁ θρόνος, ὅμως, αὐτὸς διασώζει δὲς ἡ ἱστορία δὲν μπορεῖ νὰ συλλάβῃ. Τὸ θρόνο, ὅμως, δὲν τὸν ὑφαίνουν οὔτε τὰ σημεῖα τῶν Ἰουδαίων, οὔτε τῶν Ἑλλήνων ἢ σφία. Τὸν ὑφαίνει ἡ πίστις. Ἡ εὐλάβεια καὶ ἡ πίστις ποὺ μετακινῶν ὄρη!

Αὐτὴ μετακίνησε βασιλιάδες ἀπὸ τὴν πορφύρα πρὸς τὸν τρίχινο σάκκο τοῦ ἀναχωρητῆ, καὶ ἀπὸ τὸν αὐτοκρατορικό θρόνο στοὺς ἀπορητὸς βράχους, στὰ ἀγιορειτικά Καρούλια.

Αὐτὴ ἐστειλε κατὰ τὸν ἑνῶστο αἰῶνα τὸν ἀρχιεπίσκοπο Εὐθύμιο, ἀπὸ τὸν ἀρχιερατικό θρόνο τῆς ἑξακουστῆς Θεσσαλονίκης, στὴν ἀγιορειτικὴ σκῆπη.

Αὐτὴ προίκισε τὸν Πέτρο τὸν Ἀθωνίτη μὲ τὴν ἀπίθανη δύναμη, ὥστε νὰ ζήσει μισὸν σχεδὸν αἰῶνα στὴ σπηλιά, ποὺ σώζεται ἀκέκλη στὰ κράσπεδα τοῦ κῶνου τοῦ Ἀθῶνα, ἕνα βίο ἄσπερ, χωρὶς ν' ἀνταμῶσθαι ἀνθρώπο, ἀγνωστός ἀλλήτῃς σ' ὑπερανθρώπινους ἀγῶνες.

Αὐτὴ ἡ πίστις θέλει νὰ εἶναι ὁ Ἀθῶνας κλῆρος τῆς Παναγίας, δταν οἱ δῶδεκα Ἀπόστολοι μοιράστηκαν τὴς χώρες ποὺ θὰ γεωργούσαν μετὰ τὴ σπορά τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ ἡ Θεοτόκος ἔλαβε μέρος στὴν κλήρωση.

Ἡ ἴδια πίστις θέλει ὁ κλῆρος αὐτὸς νὰ πάρῃ τὸνομα: «Τὸ περιδῶλι τῆς Παναγίας».

Ἡ ἴδια πίστις, στὴν προστασία τῆς Παναγίας, ἔδωσε τὴ δύναμη στοὺς ἀναχωρητὲς ποὺ ἀσκητέψανε στὸ ἱερό βουνὸ νὰ ὑψώσουν τὸ νοῦ τους στὴ θεωρία τῶν μελλούμενων ἀγαθῶν, ζώντας στὶς κορυφές τῶν βράχων, ἡ κάτω ἀπὸ θημιονιὲς σὲ Χαμοκαλλιά ἢ στὶς κορυφές μεγάλων δέντρων.

Εἶναι οἱ πρόδρομοι αὐτοὶ τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτη, ποὺ τὸν δέκατον αἰῶνα θεμελιώνει τὸν κοινοβιακὸ μοναχισμό μὲ τὴν Παμμεγίστη Λαύρα ποὺ χτίζει.

Λέμε δέκατον αἰῶνα, καὶ τὸ μυαλό μας δὲν συλλαβαίνει τίποτα. Ἀκόμα καὶ σήμερα, ὁ προσκυνητὴς τὸ συλλαμβάνει ἕνα ταξίδι στὸ Ὄρος. Σήμερα ποὺ τὰ μέσα τοῦ ταξιδίου ὡς τὴν Ἱερὴ σὺ εἶναι ἀνετά καὶ ἀπὸ κει καὶ πέρα ἀνεκτὰ καὶ ὀργανωμένα καὶ οἱ ὁδοὶ τῆς διαδίωξης στὰ μοναστήρια ἀνθρώπων. Ὑπάρχει φιλοξενία.

Στὸ δέκατον, ὅμως, αἰῶνα; Καταφυγὴ στὸν Ἀθῶνα ἦταν καταφυγὴ στὴ ζούγκλα. Καὶ τὸ ταξίδι, περιπέτεια ἀσύλληπτη.

Κι ὅμως, σ' αὐτὴ τὴν περιπέτεια βαδίζει ὁ θεμελιωτὴς τῆς Παμμεγίστης Λαύρας: Ὁ Ἀθανάσιος.

Καρπὸς ἀπίθανης πίστεως εἶναι καὶ ἡ ἀπόφαση τοῦ Ἀθανασίου καὶ τοῦ φίλου του, τοῦ αὐτοκράτορα Νικηφόρου Φωκά ἡ ἠθικὴ καὶ ὁλικὴ δοξασία.

Τρία καρόβια φόρτωσε ὁλικὰ γιὰ νὰ θεμελιώσῃ ὁ Ἀθανάσιος «Τὸ περιδῶλι τὸν Μοναστήριον, ὅπου εἶναι εἰς τὸ κάλλος ἀνεκδιήγητον», κατὰ τὸ ἀρχαῖο Προσκυνητῆριον.

Ἄξενε τὸ ἀκρωτήρι ποὺ δευπαρκαρῶσαν οἱ ἀναχωρητὲς. Τέδερνον καὶ ὁ τρομουντάνας καὶ ὁ σιρόκος. Μαλὸν τοῦτο τὸ μέρος ἐμοιάζε ἡμερὸς καὶ φιλόξενο, ἀν ἦθελε τὸ συγκρίνει κανεὶς μὲ τὴ σπηλιά, στὶς πλαγιὲς τοῦ Ἀθῶνα, ὅπου ἔζησε πενήντα χρόνους ὁ Πέτρος ὁ Ἀθωνίτης.

Τὸ νόημα ποὺ ἔχει αὐτὴ ἡ φυγὴ τοῦ Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτη ἀπὸ τὴ Βασιλεύουσα καὶ ἡ καταφυγὴ του στὸν Ἀθῶνα εἶναι βαθύτατο καὶ αἰώνιο.

Ὁ Ἀθανάσιος εἶχε κιόλας ἀσκηθῇ κοντὰ στὸ γέροντα ἱερομόναχο Μιχαὴλ τὸν Μαλεῖνο, βεῖο τοῦ αὐτοκράτορα Νικηφόρου Φωκά, ποὺ μόνον στὸ Κυμηναῖο ὁδὸς ἀντικρὺ στὴν Κωνσταντινούπολη. Ἐξομολόγος τοῦ αὐτοκράτορα ἦταν ὁ Μιχαὴλ, καὶ κατόπιν ἐξομολόγος τοῦ ἑγὼ ὁ Ἀθανάσιος. Ὁ Μιχαὴλ τὸν σύστησε στὸν Νικηφόρο Φωκά ὅταν ἦταν ἀκόμα ἀρχιστράτηγος τῆς Ἀνατολῆς καὶ αὐτὸς ἄμα εἶδε τὴν υψηλὴ πνευματικότητα τοῦ Ἀθανασίου,

τὸν τίμησε μ' ἀδερφικὴ φιλία καὶ ἀκολούθησε πιστὰ τὴς ὁδηγίαις του. Πανίσχυρος ἦταν ὁ Ἀθανάσιος στὴν καρδιά τοῦ Νικηφόρου. Ὅ,τι ἤθελε μποροῦσε νὰ γίνῃ: Τίτλουχος, ἐπίσκοπος, πατριάρχης. Ὅμως δὲ θέλησε τίποτα ἀπ' ὅλα αὐτά. Μία Λαύρα ποθεῖ νὰ χτίσῃ. Μία κυψέλη πνευματικὴ νὰ θεμελιώσῃ, ὀργανωμένη κατὰ τὰ μοναστικά πρότυπα τῆς Ἀνατολῆς. Μὲ τὸν κανὼνα καὶ τὸ τυπικὸ ποὺ ἀσκούσαν στὴν Ἀνατολὴ οἱ πνευματικοὶ ἀθλητὲς, ποὺ καταπιάνονταν μ' ὑπερανθρώπινους ἀγῶνες.

Αὐτὸ ποθεῖσε καὶ αὐτὸ ζήτησε.

Κι ὁ Νικηφόρος, ποὺ εἶχε ἀνάθετο ὁρθόδοξο φρόνημα, κατανόησε πόσο σωστὸ καὶ πόσο πνευματικὸ ἦταν τὸ αἷμα τοῦ Ἀθανασίου, ὥστε ὀχι μόνον δὲν ταῦπερε ἀντίρρηση, ἀλλὰ τὸν βοήθησε ἠθικὰ καὶ ὁλικὰ νὰ πραγματοποιήσῃ τοὺς ἀγίους σκοπούς του, καὶ τοῦταζε πῶς θὰ τὸν ἀκολουθήσῃ.

Ποιοὶ τάχα ὅμως ἦταν οἱ σκοποὶ τοῦ Ἀθανασίου; Ποιοὶ ἄλλοι μποροῦσαν νὰ τὰν: ἀπὸ τοὺς σκοπούς τοῦ ὁρθόδοξου μοναχισμοῦ, ὅπως τοὺς ἐφάρμοζε, ἐπὶ χίλια χρόνια, ὁ ἀγιορειτικὸς μοναχισμός, ποὺ εἶναι πολὺ διαφορετικοὶ ἀπὸ τοὺς σκοπούς τοῦ Δυτικοῦ μοναχισμοῦ ἢ τοῦ μοναχισμοῦ τῶν ἁλίων Ῥωμαίων;

Ὁ Ἀθανάσιος κυριαρχεῖ κοντὰ στὴν κοσμικὴ ἐξουσία. Ὁ Νικηφόρος ἔχει ἀνάθετο ὁρθόδοξο φρόνημα καὶ κατὰ συνέπεια ἡ κοσμικὴ ἐξουσία ἦταν ὀριμὴ νὰ δοθῇ στὴν παγίωση μιᾶς χριστιανιστοῦς μὲ κοινωνικὲς σκοπιμότητες, μὲ δραστηριότητες φιλανθρωπικὲς, ἐκπαιδευτικὲς καὶ τὰ παρόμοια. Οἱ σωτηριολογικοὶ, ὅμως, σκοποὶ τοῦ Χριστοῦ δὲν ἦταν αὐτοὶ. Αὐτὰ ὅλα εἶναι οἱ προϋποθέσεις γιὰ νὰ μὴ ὁ πλοῦσιος στὴ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Τὸ πραγματικόν, ὅμως, εἰσιτήριο εἰσόδου ἦταν ἄλλο. Ἦταν νὰ πωλήσῃ τὰ ὑπάρχοντά του, νὰ τὰ μοιράσῃ στοὺς φτωχοὺς καὶ, τὸ κυριώτερον ἀπ' ὅλα, ν' ἀκολουθήσῃ τὸν Κύριο.

Ὑπάρχοντα γιὰ τὸν Ἀθανάσιο ἦταν ἡ ἐπιρροή του στὸν αὐτοκράτορα, ποὺ μποροῦσε νὰ τοῦ προσπορίσῃ ὅ,τι ποιεῖτο ἠθικὴ διακρίση ἢ ὁλικὸ ὄφελος. Ὅμως, τὸν ἀτίμητο αὐτὸ θησαυρὸ τὸν ἔδωκε στοὺς φτωχοὺς τοῦ κόσμου, καὶ αὐτὸς ἀκολούθησε τὸν Κύριο στὸν τραχὺ δρόμο τῆς παρθενίας, τῆς ὑπακοῆς καὶ τῆς ἀκτημοσύνης. Κατόφερε νὰ ὑψώσῃ τὸ νοῦ του στὴ θεωρία τῶν μελλούμενων ἀγαθῶν τῆς Ἀνω Ἱερουσαλὴμ, ἀψηφώντας ὅλα τὰ βασίλεια τῆς Κάτω.

Ἐνας ἄλλος, μὲ νοθεμένο τὸ ὁρθόδοξο φρόνημα, θὰ χαιρετοῦσε ὡς δῶρο Θεοῦ τὴ φιλία τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας... Ὅμως, ὁ μοναχισμός εἶναι ἡ ἀρνησιμὴ τῆς φιλίας, ἐπειδὴ τὴ λογαριάζει ἐπικίνδυνη καὶ προωρισμένη ἀπὸ τὴν ἐγκόσμια φύση τῆς νουθετικῆς ἀδελφότητος τὸ Λόγο καὶ νὰ μεταλλάξῃ τὸν πιστὸ ἀπὸ θερμὸ σὲ χλιαρὸ. Ἡ φύση ἀντιστρατεύεται τὸ πνεῦμα, ἐπικαλύπτει τοὺς λογαριαζόμενους φυσικοὺς νόμους. Κεῖνος ὅμως ποὺ ἀπικερύσῃ τοὺς θησαυροὺς καὶ τὰ βασίλεια τοῦ κόσμου καὶ ἀκολουθήσῃ τὸ Χριστὸ στὸ δρόμο τοῦ Γολγοθᾶ, γκεμίζει, μὴ γιὰ πάντα, τὸ πρῶτο τῶν φυσικῶν νόμων ἢ τοῦ νόμου τῆς ἀνάγκης, ποὺ πειθανάγκαζε καὶ τοὺς θεοὺς τῶν ἀρχαίων, τοὺς νόμους τῆς συνήθειας καὶ τῆς καθημερινότητος, καὶ ὑψώνεται φάρος παρήγορος γιὰ τοὺς ἀδύνατους καὶ πειστικὸ τεκμήριο γιὰ κεῖνους ποὺ νερμίζουσε βαρὺ φορτίο τὴς ὑποθήκης τοῦ ἐνσάρκωμένου Λόγου.

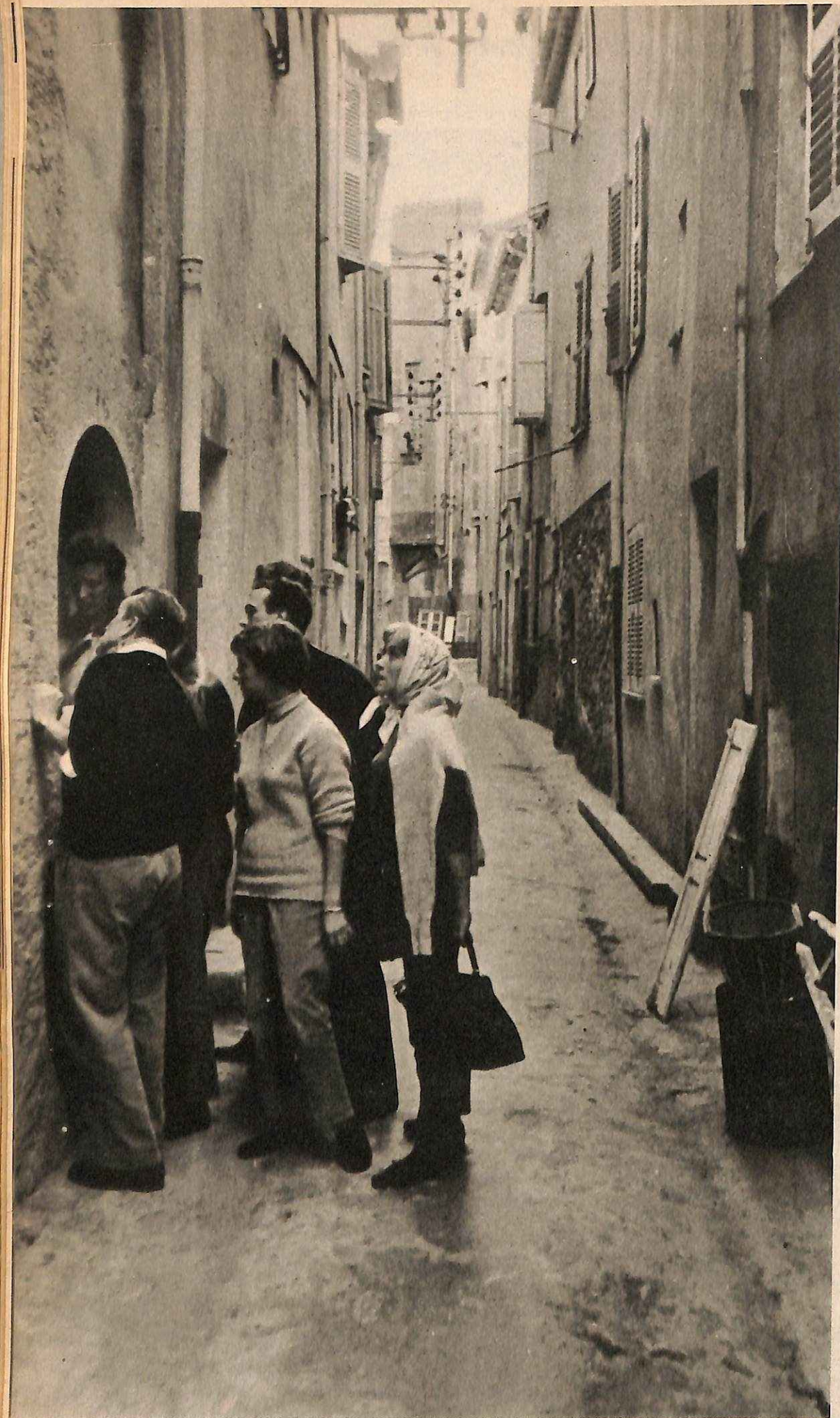
Ὁ ἱδρυτὴς καὶ θεμελιωτὴς τῆς Παμμεγίστης Λαύρας στάθηκε τόσο ζωντανὴ ἐνσάρκωση τοῦ ὁρθόδοξου μοναχικοῦ ἰδεώδους, ὥστε ἡ πράξις του γίνεται πρότυπο γιὰ ὅλο τὸν ἀγιορειτικὸ μοναχισμό, σφραγίζει τὴν πνευματικὴ ἱστορία τοῦ Ἁγίου Ὄρους καὶ στέκεται ἀνέπαφο παράδειγμα, ποὺ βρίσκει μιμητὲς.

Ὁ καλύτερος μιμητὴς στάθηκε ὁ περίφημος Ἰωάννης ὁ Κουκουζέλης, τραγουδιστὴς στὸ Αὐτοκρατορικὸ Πα-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 26

ΣΤΕΓΑΣΜΕΝΟΣ ΕΞΩΤΗΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΒΑΤΟΠΕΔΙΟΥ. ΟΙ ΒΥΖΑΝΤΙΝΕΣ ΑΨΙΔΕΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟΥ 12' ΑΙΩΝΟΣ

ΛΙΓΟ ΠΡΙΝ από το γάμο τους, η Φρανσουάζ Σαγκάν και ο Γκυ Σελλέρ, έφτασαν στο Σαιν Τροπέζ, για να επισκεφθούν το σπίτι που είχαν διαλέξει για να περάσουν το μήνα του μέλιτος. Τους συνόδευε ένας κοινός φίλος τους, ο Ζάκ Σαζώ, ο οποίος είναι και ο πνευματικός πατέρας της «Μαρί Σαντάλ, της Γαλλίδος Μαντάμ Σουσού. Οι κάτοικοι του Σαιν Τροπέζ νόμισαν προς στιγμήν ότι η διάσημη μυθιστοριογράφος θα έκανε το γάμο της στην Κυανή Άκτι, μακριά από τον παρισινό θόρυβο.

ΟΠΟΥ Ο Κ. ΓΚΥ ΣΕΛΛΕΡ ΓΙΝΕΤΑΙ Ο Κ. ΣΑΓΚΑΝ

Επειτα από πολλές πλέον αναγγελίες, διαφεύσεις και αντιδιαφεύσεις, έφτασε επί τέλους για την Φρανσουάζ Σαγκάν, τη διάσημη και νεαρότατη συγγραφέα του «Καλημέρα θλίψη» και του «Ένα κάποιο χαμόγελο» ή στιγμή να παντρευτεί τον Γκυ Σελλέρ, τον άνθρωπο με τον οποίο ήταν έρωτευμένη εδώ και δυο χρόνια. Ο γάμος έγινε στις 12 Μαρτίου, στις 12.15'.

—Κυρία μου, είπε ο υπάλληλος της 17ης

παρισινής περιφέρειας, όπου έγινε ο πολιτικός νόμος, ελπίζω ότι, για σας τουλάχιστον, θα ισχύουν από εδώ και πέρα οι λέξεις «Αντίο θλίψη!».

Η Φρανσουάζ φορούσε ένα απλό μπέζ ταγιέρ με άσπρα γάντια, αλλά χωρίς καπέλλο. Μάστιγς της ήταν ο αδελφός της Ζάκ, και μόλις του γαμπρού —που είναι διευθυντής του εκδοτικού οίκου «Ασέτ»— ο γνωστός εκδότης Γκαστόν Γκαλλιμάρ.

(Φωτ. Dalmat)

Ο ΖΑΚ ΣΙΑΖΩ ενθουσιάστηκε περισσότερο από την παλαιή επίπλωση του σπιτιού, ενώ η Φρανσουάζ γοητεύθηκε από το θαυμάσιο πανόραμα της Κυανής Άκτις, που θ' αντικρύζει απ' το παράθυρο.

Ένα κάποιο χαμόγελο και... αντίο θλίψη!

Η ΤΥΧΕΡΩΤΕΡΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ ΒΡΙΣΚΕΙ ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΟΞΑ, ΤΗ ΦΗΜΗ, ΤΑ ΠΛΟΥΤΗ ΚΑΙ ΣΥΖΥΓΟ!

Η ΦΡΑΝΣΟΥΑΖ ΕΠΩΦΕΛΗΘΗΚΕ ΤΗΣ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΚΑΝΕ ΜΠΑΝΙΟ. ΕΠΕΙΤΑ ΞΑΠΛΩΣΑΝ ΜΕ ΤΟΝ ΓΚΥ ΓΙΑ Ν' ΑΠΟΛΑΥΣΟΥΝ ΤΗ ΛΙΑΚΑΔΑ

Η Φρανσουάζ κι ο Γκυ περνούν τώρα τον μήνα του μέλιτος στο Σαιν Τροπέζ, σε μια πολυτελή έπαυλη που ένας κοινός φίλος έθεσε στη διάθεσή τους, για όσον καιρό θέλουν. Όταν θα γυρίσουν στο Παρίσι, θα καθήσουν σ' ένα διαμέρισμα στην άριστη οδό του Σηκουάνα, στην Ρύ ντε Λίλλ. Το διαμέρισμα δεν θα είναι πολύ μεγάλο, και το παράξενο είναι ότι δεν θα είναι επιπλωμένο με πολλή πρωτοτυπία, αλλά μόνο με γούστο και πρακτικό αίσθημα. Οι θαυμαστές της πιο τυχερής συγγραφέως του μεσοπολέμου βρίσκουν πως το είδωλό τους έχει γίνει κάπως «μικροαστής». Στην πραγματικότητα, φαίνεται πως η Σαγκάν, μετά το τρομερό αυτοκινητικό δυστύχημα του Απριλίου του 1957, που παρά λίγο να της στοιχίσει τη ζωή, απέκτησε κάπως περισσότερο το αίσθημα της ευθύνης. Ένας φίλος της είπε τελευταία πως «φοβάται να διασχίσει το δρόμο, κ' αισθάνεται την ανάγκη να στηριχθεί στο μπράτσο ενός άνδρος»...

Την παραμονή του γάμου της, η Φρανσουάζ πήγε να μείνει μερικές ώρες στο Σαιν Τροπέζ με τον Γκυ. Μόλις διαδόθηκε το νέο της άφιξής της, κυκλοφόρησε η φήμη πως η νεαρή μυθιστοριογράφος είχε διαλέξει την Κυανή Άκτι, που την αγαπάει εξαιρετικά, για να παντρευτεί. Όμως το ζευγάρι είχε πάει απλώς να δει την έπαυλη, όπου περνάει τώρα τη σελήνη του μέλιτος. Η Φρανσουάζ επωφελήθηκε από την καλοκαιρία για να κάνει ένα μπάνιο στην πλάξ, να πάει βαρκάδα με τον αραβωνιαστικό της και να παίξει πόκερ ως αργά τη νύχτα.

Η Φρανσουάζ έκανε στον Γκυ ένα θαυμάσιο δώρο: «Ένα αγγλοσαβικό αλόγο. Η ιππασία είναι το αγαπημένο του σπό. Το πρωί του γάμου, δεν μπόρεσε να μην κάνει ένα περίπατο στο Μαιζόν-Λαφίτ. Άργησε, μάλιστα, τόσο, ώστε παρ' όλο που να μην προφθάσει το γάμο! Στο δρόμο, ένας αστυνόμος της τροχαίας τον σταμάτησε. Εκείνος έδειξε την ταυτότητά του κ' είπε: «Παντρεύομαι την Φρανσουάζ Σαγκάν, πρέπει να προλάβω το γάμο!». «Τότε, κάνετε γρήγορα!», του απάντησε δάστυνομικός, και τον άφησε να περάσει.

Το μεσημέρι, μετά το γάμο, οι νεόνυμφοι πήγαν σε μια φιλική έπαυλη της Λουβεσιέν, όπου έφαγαν υαζύ με τους οικοδεσπότες κι άλλα 10 άτομα. Το γεύμα το είχε ετοιμάσει, έπειτα από επίμονη απαίτησή του, ο Ραϊμόν Όλιβιέ, ο διάσημος μάγειρος της τηλεόρασης.

Πριν μπουν στην έπαυλη, οι νεόνυμφοι άφησαν τους φωτογράφους να τους πάρουν σε μια τελευταία στάση. Μ' «ένα κάποιο χαμόγελο», ο Γκυ Σελλέρ γύρισε κ' είπε στην Φρανσουάζ:

—Ε, λοιπόν, να που έγινα ο Κ. Σαγκάν.

(Συνέχεια από σελ. 23)
λάτιον, πού, ακολουθώντας τα χνάρια του 'Αθανασίου του 'Αθωνίτη, έφυγε κρυφά από τη Βασιλεύουσα, έπειδή η Αύλη των Κομνηνών δεν θέσπερε ποτέ να στερηθή τέτιο καλλικέλαδο άηδόνι, και για να μην τον ανακαλύψουνε δεν έδhlωσε πως είναι ψαλμωδός, αλλά έβουσε τα τραγιά της Μεγίστης Λαύρας.

Δέν πέτυχε, όμως, να κρυφτή για πολύν καιρό, κι ο ήγούμενος, ξέροντας πως καταζητείται από τo Παλάτι, τον έστειλε πίσω στη Βασιλεύουσα και κεί ο Κουκουζέλης πέτυχε τη βασιλικήν έγκριση να γυρίση στη Λαύρα και να μονάση.

Ο Κουκουζέλης γυρίζει και γίνεται τo άηδόνι της Λαύρας, και με τη θεία ψαλμωδία του άποσπά δωρήματα της Παναγίας, χρυσό δηλαδή νόμισμα, πού ο Κουκουζέλης αποδέχεται στη θαυματουργή εικόνα της Παναγίας της Οικονόμισσας. Από τότε ή εικόνα αυτή όνομάστηκε «Κουκουζέλισσα Κυρά Οικονόμισσα», και λέγεται και «Πορτατίτισσα».

Πόσο ήταν σωστή ή αναχωρητική τάση των ζηλωτών της ορθόδοξίας, πού ένοσρκώνει ο 'Αθανάσιος ο 'Αθωνίτης, καταφαίνεται από τη στάση του άντικρυ στών αυτοκράτορα και φίλο του, τόν Νικηφόρο Φωκά.

Όταν οι δυο άντρες συνδεθήκανε, ο Νικηφόρος δεν είχε άνεδη άκόμα στο θρόνο. Ήταν ο πανίσχυρος αρχιστράτηγος. Φαινότανε, όμως, πως θ' άνεδh από τόν θρόνο της Βασιλεύουσας.

Ο 'Αθανάσιος, άντί να τόν σπρώχνη πρós τόν θρόνο, έκανε τo άντίθετο. Και τόσο του είχε άποκαλύψει τούς μελλοντικούς θησαυρούς και τόν είχε πείσει για τo μάταιο των θησαυρών τού κόσμου τούτου, ώστε ο Νικηφόρος ύποσχέθηκε πως θ' ακολουθήσει μετά λίγο τόν 'Αθανάσιο στο 'Αγιο Όρος.

Όταν ο 'Αθανάσιος πληροφορήθηκε πως ο Νικηφόρος Φωκάς, ο άσκητικός και ύμνογράφος, πού είχε ύποσχεθh να φορέσει τo σχήμα, παντρεύτηκε τη Θεοφανώ και στέφθηκε αυτοκράτορας, λυπήθηκε τόσο πολύ, ώστε παράτησε τo έργο του στο 'Αγιο Όρος, πήγε στη Βασιλεύουσα κι άσκησε δριμύτατο έλεγχο τού Νικηφόρου, για τήν άδέτησή τού λόγου του, τήν άδυναμία της σάρκας του και τήν άμαρτωλή προσήλωσή του στα μάταια δξίωματα τού κόσμου. Δέν τόν κολάκεψε, όπως θα κάνανε τόσοι και τόσοι άλλοι, αλλά τόν έψεξε δριμύτατα και τού προανάγγειλε τήν όργη τού Θεού.

Ήταν σίγουρος ο 'Αθανάσιος πως ένας άληθινός ύπαδός τού Χριστού δεν έχει θέση μέσα στα μάταια και τα φαύλα τού κόσμου, και πως κείνο πού ο Νικηφόρος είδε σαν άνοδο, ο 'Αθανάσιος τόβλεπε πτώση τραγική, πού ώδηγούσε τo φίλο του στην όριστική άπόλεια της ψυχής και στών φυσικό άφανισμό. Και δεν γελιότανε. Κ' ή Θεοφανώ τόν πρόδωσε και τo φονικό μαχαίρι της αλκήκης συνωμοσίας τερμάτισε και τη βασιλική έξουσία του και τη ζωή του.

Άλλά, κι ο ίδιος ο 'Αθανάσιος τολμώ:υτηκε μεταξύ έρημνιτικού άσκητισμού και κοινοδικού. Γνώρισε στο Όρος τήν άντίδραση των έρημνιτών πού πιστεύανε σάν άπάραγμα θεωρητικό βίο και άντιδρούσανε στην ίδρυση οικδομικών μεγαθρίων, πού μοιραία θ' άποσπούσε ή συντήρησή τους τόν μοναχό από τήν προσευχή και τη θεωρία!

Πόσο όμως καθάγιασμένο είναι τo έργο του 'Αγίου 'Αθανασίου τού 'Αθωνίτη φαίνεται κι από τα σιωνόδια χτίσματά του. Ή Μεγίστη Λαύρα συμπληρώνει χίλιον χρόνων ζωή και τo τεράστιο χτίσματά της ούτε ή φωτιά, ούτε οι σεισμοί, ούτε τo χρόνο η διαβρωτική δύναμη άφανίσανε. Ή Μεγίστη Λαύρα παραμένει 'Αρχρόπη ζωντανή τού Κοινοδικού 'Αγιορειτικού Μοναχισμού και κιωτός άγίων λεψάνων, όπως είναι ή κάρα τού Μεγ. Βασιλείου, τo άριστερό χέρι τού Ιωάννου τού Χρυσοστόμου, ο θησαυρός τέ-

νης, πολυτιμότερης διδλοισθήκης, χειρογράφων και παλιών έκδόσεων.

Ο υός μου κ' ή πέννα μου σταθήκανε στη Λαύρα κ' έπειδή είναι ή 'Αρχρόπη τού 'Αγιορειτικού Μοναχισμού, κ' έπειδή ή μορφή τού ίδρυτή της είναι ή δεσπόζουσα μορφή τού Όρους.

*

Πα' όλη, όμως, τήν ανάπτυξη τού κοινοδικού μοναχισμού, ή παλιά φωνή της έρήμου δεν έσίγησε. Ή έρημος στα άγιορειτικά Κατουνακία και στους άπορρώγας δράχους των Καρουλιών συνέχισε να είναι τo άλας τού μοναχισμού. 'Ελάχιστες έκάδες έρημίτες ζούν σαν άληθινά κατρουβία μονάζοντα επί δώματος. Ζούν άληθινά με τo τίποτα. Λίγο έργοχείριο κι άδιάκοπη προσευχή και νηστεία.

Ο άλχησμένης 'Αλέξανδρος Μωραϊτίδης γράφει:

«Είδον πολλές άγρυπνίας εις τας μεγάλας και ένδεδους μονάς, είδον πολυτέλειαν κλήρου και άμφίων και φάτων άπερίγραπτον. Ήκουσα άηδονάστεμον ψαλμωδιών άνέκφραστων. Άλλά ή ήρεμος και κατανυκτική αυτή άγρυπνία της έρήμου μου έφάνη πολύ ύψηλοτέρα, πού λυμπτρότερα. Μού έφάνη ως μία ούράνιος παράστασις και παρηγοσία, ήν μόνον εις τόν Παράδεισον θα άπολαμβάνανον οι δικαιοί.

...Αι καλύβαι των Κατουνακίων... άπασαι κείμεναι επί κρημνώδους άγονωτάτου έδάφους και έλως διόλου άνύδρου: διά τούτο εις έλας σχεδόν ούτε κηπάριον, ούτε δενδρύλιον πρσινοβολεί. Κάπου-κάπου διά μικράν παρηγορίαν των οι έρημίται φυτεύουν κανέν λάχανον ή κανέν δενδρόλιον, έξάγοντες διά λαστάρ τούς βράχους τού πρσουλίου των και κορίζοντες χόμα άλαχόθεν: εις τινας δε προσπαθεί εις μάτην να ύψωση τούς ξηρούς κλαδίσκους της και καμμία σική διψαλέα: και κάπου-κάπου άσθενική τις άναδενδράς άπλώνει μετά δειλίας τας κληματίδας της επί τού κρημνού, επάνω εις τας πέτρας, ής τας σταφυλάς τραγώσι κοινώς οι έρημίται τήν ήμέραν της Μεταμορφώσεως. Καθ' όλον δε τo λοιπό διάστημα τού θέρους θρέχονται τo ξηρόν από της νηστείας στόμα των: με όσα δροσερά λαχανικά τούς φιλεύουν οι φίλοι των εκ των μονών και σκήτεων και όσα όπωρικά, ιδίως άχλάδια, θα τούς στείλουν από τήν Μονήν τού Κωσταμονίτου, έχουσαν άφθονίαν τοιούτων: και όσα πάλιν ψαρουδάκια θα τούς δωρήσουν κατά τας μεγάλας εορτάς από τήν Μονήν τού 'Εσφιμένου, κειμένην επί άμμόδους όρου και έχουσαν γρίπον. Ή συνήθης τροφή των είναι παξιμάδιον και πάσται, και όσπρια, και λάχανα τού κρημνού, τo δε όπωρικόν των συνήθως τα φραγκόσκα, άτινα παράγουν αι άγριοσκυαί των βράχων».

*

Για τo 'Αγιο Όρος έχουν γράψει πολλοί δικοί μας και ξένοι: μιά από τις είκοσι μεγάλας μονές του. Περισσότερο, νομίζω, από τούς καλλιτεχνικούς θησαυρούς του πρέπει να έξαρθή ή ορθόδοξη πνευματικότητα του, πού τήν εκφράσανε με λόγο και πράξη άγιορειτές πατέρες, όπως ο 'Αθανάσιος ο 'Αθωνίτης, ο Γρηγόριος ο Παλαμάς, ο Νικόδημος ο άγιορείτης, ο Κοσμάς ο Αιτωλός, ο Εύγενιος Βουλγαρης, ο 'Αγάπιος ο Κρής, ο 'Αγάπιος ο Λάνδος, ο Νεόφυτος ο Καυσακαλιβίτης, ο Κασάριος Δαπόντες και ο σύγχρονός μας Θεόκλητος ο Διονυσιάτης.

Χάρη σ' αυτούς και πολλούς άλλους άφανείς ήρωες της υπεράνωρης άθλησης διαμορφώθηκε τo 'Αγιο Όρος σέ άπόρρητο φρούριο ορθοδοξίας, πού έμεινε άδόλωτο σ' όλες τις έπιδρομές κι από τήν Ανατολή κι από τη Δύση.

ΚΩΣΤΗΣ ΜΠΑΣΤΙΑΣ

Ο ΟΙΚΟΣ LANCÔME σας παρουσιάζει τήν πρωτοφανή σειράν ΑΠΟ ΚΡΕΜΕΣ LIGNE OCÉANE

Οι κρέμες της LIGNE OCÉANE προσφέρουν

τήν αντίστοιχον ποσότητα ύδατος πού είναι ο σημαντικώτερος συντελεστής νεότητας της επιδερμίδος.

LANCÔME

ΑΘΗΝΑΙ: ΟΔΟΣ ΒΟΥΛΗΣ 21
ΘΕΣΣΟΝΙΚΗ: ΟΔΟΣ ΤΣΙΜΙΣΚΗ 32

ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ γρήγορα-ζεκούραδα μάθετε

...μια
ξένη γλώσσα
σέ 100 ώρες

...σκίτσο, σχέδιο,
χρώμα σάν να σπου-
δάζατε στο Παρίσι!

... με τo εκπληκτικό LINGUAPHONE πού έχει επιβληθή σήμερα σέ όλο τόν κόσμο. Σε λίγες εβδομάδες συνομιλείτε ελεύθερα, προφέρετε και γράφετε άψογα τη γλώσσα πού χρειάζεσθε, και γρήγορα τήν κατέχετε τέλεια. Έχετε καθήκον να γνωρίσετε άμέσως τo LINGUAPHONE!

Ίδια τεύχη διδασκαλίας, ίδιος τρόπος επικοινωνίας καθηγητού και μαθητού όπως και στη Σχολή Α.Β.Κ. τού Παρισιού, όπου και αν μένετε, όπου και αν εί- ναι ή ηλικία σας! Μη αναβάλλετε να γνωρίσε- τε τo Σύστημα Α.Β.Κ.

Σκίτσο μαθη- τού της Σχο- λής Α.Β.Κ.

Έπισκεφθήτε μας χωρίς καμμιάν ύποχρέωσή σας. Αν έμποδίξεσθε ή μένετε σέ έξωχώρα... ΖΗΤΗΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΟ ΤΕΥΧΟΣ ΔΩΡΕΑΝ

ΓΙΑ ΓΛΩΣΣΕΣ

στείλτε μας τo δελτίο αυτό

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ
LINGUAPHONE

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 10 — ΑΘΗΝΑΣ

Παρακαλώ να μου άποσταλή, χωρίς ύποχρεωσή μου, τo Αναλυτικό σας Τεύχος (έσκαλιστάς δεχ. 3 σέ γραμματόσημα για έξοδα).

*Όνομα.....
Διεύθυνσις.....
Επάγγελμα.....

ΓΙΑ ΣΧΕΔΙΟ

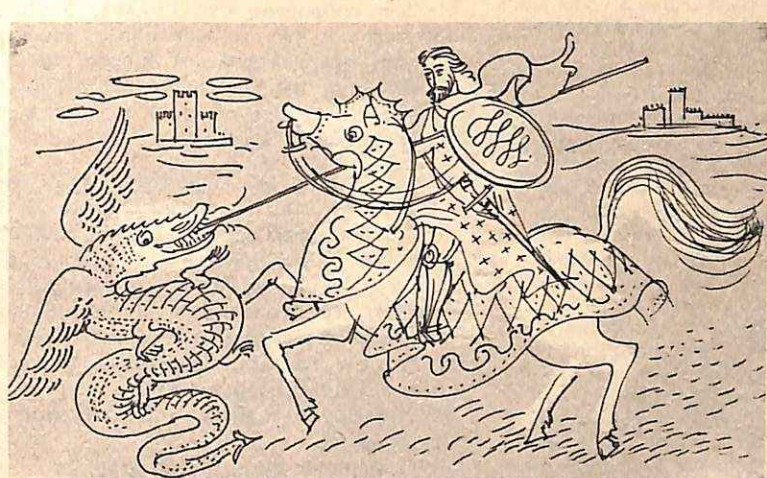
στείλτε μας τo δελτίο αυτό

ΣΧΟΛΗ
Α.Β.Κ.

ΑΘΗΝΑΣ

Παρακαλώ να μου άποσταλή, χωρίς ύποχρεωσή μου, τo εικονογραφημένο τεύχος σας (έσκαλιστάς δεχ. 3 σέ γραμματόσημα για έξοδα).

*Όνομα.....
Διεύθυνσις.....
Επάγγελμα.....
Ηλικία ένδεκαετοσών.....

ΡΟΛΑΝΔΟΣ, πρίγκιπας στην Αύλη τού Καρλομάγνου ΟΛΙΒΕΡ, φίλος του ΚΑΡΛΟΜΑΓΝΟΣ, αυτοκράτωρ της Άγίας Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας ΟΖΙΕΡ Ο ΔΑΝΟΣ, φίλος τού Ρολάνδου ΓΚΑΝΕΛΟΝ, κακός αλκήικός ΒΕΡΘΑ, μητέρα τού Ρολάνδου

Το «Τραγοϋδι τού Ρολάνδου» είναι τo τελευταίο από τa μεγάλα ήρωικά άφηγήματα. Ένωμα- τώνει, γι' αυτό τo λόγο, όλα τa προηγουμένα αντίστοιχά του. Στο άφηγηματικό του πλαίσιο δια- κρίνονται έλληνικοί και γερμανικοί θρύλοι, με μιά άνάμειξη ιστορικών συμβάντων των σκοτει- νών χρόνων της μεσαιωνικής Έδρώπης και λαϊκών παραδόσεων της Άπω Ανατολής. Θυόλοι τραγουδισμένοι από τούς τροβαδούρους, έπεισόδια από τόν Βιργίλιο, τόν Δάντη και τήν Έδραι- κή Παλαιά Διαθήκη, αναμειγνύονται άξεχώριστα σέ τούτο τo μνημείο των ίπποτικών ιδανικών.

Ο μικρός Ρολάνδος ζούσε με τη φτωχή μητέρα του, μακριά από τόν τόπο πού γεννήθηκε, σ' ένα σπήλαιο πού άλλοτε έμενε ένας έρημίτης. Ή μητέρα του, όμως, τόν είχε διδάξει πως ώφειλε κάποια μέρα να γίνει κι αυτός ήρωας σαν τόν γενναίο πατέρα του, τόν Μιλόν, και να ύπηρετή- ση στο δοξασιμένο στρατό τού Καρλομά- γνου. Όταν ζήτησε από τη μητέρα του να τού άποκαλύψη τόν τρόπο πού γεννήθηκε, εκείνη τού έξήγησε ότι ήταν άπόγονος με- γάλης ήρωικής γενιάς. Πρόγονοι τού πα- τέρα του ήταν ο Έκτωρ της Τροίας και ο Βοτάν, ο βασιλιάς των θορείων θεών. Ο πατέρας του, ο Μιλόν, είχε προκαλέσει τήν όργη τού Καρλομάγνου, γιατί είχε παν- τρευτή τήν άδελφή του, τήν πριγκίπισσα Βέρθα. Έφυγε στην Ίταλία και σκοτώθη- κε στη μάχη, πολεμώντας μόνος του τούς είδωλολάτρες.

Ένα καλοκαίρι, όταν ήταν ακόμη παι- δι, ο Ρολάνδος και ο φίλος του Όλιβερ, γιός ενός ντόπιου πρίγκιπα, παρακολούθη- σαν τήν άφιξη στην Ίταλία τού Καρόλου τού Μεγάλου, πού έρχόταν στην Ρώμη για να στεφθή από τόν Πάπα αυτοκράτωρ.

Τεράστια έντύπωση έκανε στόν Ρολάν- δο ή μεγαλοπρέπεια της βασιλικής Αύλης, αλλά δεν πείστηκε. Έκείνο τo θρόνo μπή- κε στην αίθουσα όπου ο Καρλομάγνος έ- δινε συμπόσιο και διεξέδικησε τa δικαι- ώματα της μητέρας του και τa δικά του. Ο Καρλομάγνος εύχαριστήθηκε από τήν τόλμη τού παιδιού και διέταξε να τού πα- ρουσιάσουν τη Βέρθα. Όταν άναγνώρισε τήν από καιρό χαμένη άδελφή του χάρι- κε πολύ και προσέφερε σ' αυτήν και τόν

άνεψό του τιμητική θέση στη βασιλική Αύλη.

Τα ύπόλοιπα παιδικά χρόνια τού Ρο- λάνδου κύλησαν γρήγορα, μέσα σέ τι- μές πού μέρα με τήν ήμέρα μεγάλω- ναν. Στην άρχη ήταν άπλος αλκήικός άκό- λουθος. Είχε καθήκον να συνοδεύη τις κυ- ρίες, να μεταφέρει μηνύματα και να μα- θαίνη τήν αλκήική έθμοτυπία. Τού έπετράπη να συνοδεύση τούς ίππότες τού βασιλιά στόν πόλεμο κατά των Σαξόνων και πα- ρευρέθη όταν ο ίππότης τού Λόεγκριν πα- ρουσιάστηκε στην Αύλη τού Καρλομάγνου.

Όταν ο Ρολάνδος έγινε δεκατεσσάρων έτών, άνεκηρύχθη δάκιμος ίππότης και γνώ- ρισε τόν Όζιέρ τόν Δανό, Έγκα πρίγκιπα, δμυρο στην Αύλη τού Καρλομάγνου. Οι δυο νέοι έγιναν στενοί φίλοι. Έκείνη τήν εποχή, ο πατέρας τού Όζιέρ, ο δούξ Γκόντ- φρεϋ, παρακινημένος από μιά νέα θαλί- σισσα, ώργάνωσε μιά έξέγερση κατά τού Καρλομάγνου. Ο Καρλομάγνος άπέλλισε να σκοτώση τόν Όζιέρ, αλλά έπενεθε ή Ρολάνδος και τού έσωσε τη ζωή.

Στο μεταξύ, οι θάρθαροι είχαν έπι- θε κατά της Ρώμης. Ο Καρλομάγνος, για να σώση τόν Πάπα, άγνόησε τήν άποστα- σία των Δανών και ξεκίνησε για τo Νότο, παίρνοντας μαζί του τόν Όζιέρ σαν αι- χμάλωτο. Ή μεγάλη στρατιά άγωνίζεταν να διασθί τις Άλπεις, όταν παρουσιάστηκε ένα ύπεροχο άοπρο έλάφι και τούς άδη- γησε άνάμεσα από τις όρεινες διαβάσεις.

Στις μάχες πού έπακολούθησαν, ο στρα- τός τού Καρλομάγνου χωρίστηκε σέ δυο τμήματα. Τo ένα, όμως, τμήμα, με έπιτε-

φαλής τόν δειλό γιό τού Καρλομάγνου και τόν ψευδοίππότη Άλορυ ύποχώρησε και έ- θωσε τη ζωή τού αυτοκράτορα σέ θανάσιμο κίνδυνο. Ο Ρολάνδος και ο Όζιέρ, με τη βοήθεια και άλλων εύγενών, έσπευσαν και έσωσαν τήν κατάσταση. Ο Καρλομάγνος τούς άνόμασε ίππότες στο πεδίο της μάχης.

Ενας από τούς είδωλολάτρες εύγενείς πρότεινε να μονομαχήση. Ο Σαρλότ, γιός τού Καρλομάγνου, κι ο Όζιέρ αντιμετώπισαν δυο θαρσάρους, τούς πρίγ- κιπες Σαντόν και Καραχεούτ. Οι είδωλο- λάτρες έστησαν παγίδα στόν Όζιέρ και ά- πειλούσαν να τόν σκοτώσουν. Ο Σαρλότ κατάρθωσε να διαφύγη. Ο Καραχεούτ, πού έπρόκειτο να μονομαχήση με τόν Ό- ζιέρ, άγανάκτησε για τήν αντίθεση πρós τa ίπποτικά ιδεώδη ένέργεια των θαρρά- ρων πριγκίπων και παρεδόθη στόν Καρλο- μάγνο για να ύποστη τήν ίδια τύχη πού θα ύφίστατο και ο Όζιέρ. Ο Καραχεούτ έ- λαθαν ένισχύσεις. Άνάμεσα στο στρατό τους βρισκόταν τώρα και ο γίγας βασι- λιάς Μαιόλγκρ. Σε μιά διαμάχη για τήν άπόκτηση της Γκιοριάντας, μιάς Δανίδας σιχμάλωτης, ο Όζιέρ ύπερωπότηκε τήν τιμή της και ένίκησε τόν αντίπαλο. Τού- τοχροσως ο Καρλομάγνος άντεπετέθη και ο Όζιέρ συναντήθηκε με τόν Ρολάνδο. Ο Πάπας άποκατεστάθη στο θρόνο του.

Ο Ρολάνδος άπέκτησε βασιλικά όπλα. Τo σπαθί του ήταν τo φημισμένο σπαθί Ντουραντάλ. Τo πολεμικό του κέρας ήταν τo κέρας τού παππού του, τού Καρόλου. Μόνο ο Ρολάνδος μπορούσε να τo κάη ή να σαλίση. Ή πανοπλία του ήταν ή λαμπρό- τερη σ' όλο τo βασίλειο.

51

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΡΟΛΑΝΔΟΥ

ΕΙΔΟΣ ΕΡΓΟΥ: Έπος
ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ: Άγνωστος
ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ: Ίπποτικές περιπέτειες
ΧΡΟΝΟΣ ΠΛΟΚΗΣ: Γύρω στα 800 μ.χ.
ΤΟΠΟΣ: Δυτική Εύρώπη
ΠΡΩΤΟΕΞΕΔΟΘΗ: Μεσαιωνικά χειρόγραφα

Άγνωστος συγγραφέας του έπικού ποιήματος το «Τραγοῦδι του Ρολάνδου» και των παραλλαγών του δεν είναι δόξα. Είναι οι τροβαδούροι των μεσαιώνων που μετέφεραν, από στόμα σε στόμα, τον έμμετρο θαυμασμό των λαών της Αυτικής Ευρώπης για τον πιο εξακουσμένο ήρωα απ' όλους, πολέμησαν κάτω απ' τις σημαίες του Καρλομάγνου (742-814), τον Ρολάνδο. Στις πολυάριθμες εκδόσεις του το «Τραγοῦδι του Ρολάνδου» άλλοτε προέρχεται από τους θρύλους και τις παραδόσεις κι' άλλοτε είναι ελεύθερο δημιούργημα ποιητού όπως ο Λουίτζι Πούλτσι κι' ο Αρίστος με διαφορετικό πιά τίτλο, αλλά με ήρωα πάντοτε τον Ρολάνδο. Η ιστορική ύπαρξη του ήρωα σαν ενός απ' τους παλατιανούς του Καρλομάγνου βγαίνει μόνο από μια παράγραφο του βιβλίου του Ένναρντ «Βίος του Καρόλου του Μεγάλου». Σ' αυτό αναφέρεται ότι ανάμεσα στους ευγενείς, που σκοτώθηκαν στα Πυρηγύλους. Σ' αυτό αναφέρεται ότι ανάμεσα στους ευγενείς, που σκοτώθηκαν στα Πυρηγύλους. Σ' αυτό αναφέρεται ότι ανάμεσα στους ευγενείς, που σκοτώθηκαν στα Πυρηγύλους.

Νέος πόλεμος άρχισε, όταν ο κόμης Γεράρδος άρνήθηκε να υποταχθή στον αυτοκράτορα. Ο Όλιβερ, έγγονος του κόμης, ήταν ανάμεσα στους ιππότες που πολεμούσαν τον Καρλομάγνο. Αφού οι Φράγκοι πολιορκήσαν το κάστρο της Βιάνας επί έπτά μήνες, άποφασίστηκε να λυθθ ή διαφορά με μιά μονομαχία ανάμεσα σε δυο επίλεκτους των αντιπάλων. Ο Ρολάνδος ανέλαβε να μονομαχήση υπέρ του Καρλομάγνου. Αντίπαλός του, χωρίς να το ξέρη, θά ήταν ο παιδικός του φίλος Όλιβερ. Όταν συναντήθηκαν και αναγνώρισαν ο ένας τον άλλο, άγκαλιάστηκαν με δάκρυα χαράς.

Λίγες έβδομάδες αργότερα, ο κόμης Γεράρδος συνέλαβε αιχμάλωτο τον Καρλομάγνο, που είχε βγθ σε κυνήγι άγριοχοίρου. Οι δυο ήγέτες εκήρυξαν άνακαχή και ο κόμης Γεράρδος συμφώνησε να είναι πιστός υπήκοος στον αυτοκράτορα. Ο Ρολάνδος γνώρισε την Άλντα, την αδελφή του Όλιβερ, και άρραβωνιάστηκαν.

Τά Χριστούγεννα έφθασαν στην Αύλη του Καρλομάγνου ή πριγκίπισσα Καθεί και ο αδελφός της Άργκαλία. Η πριγκίπισσα προτείνει να μονομαχήσουν οι χριστιανοί ιππότες με τον αδελφό της. Ο ποιος από τους ιππότες του Καρλομάγνου τον νικούσε, θά γινόταν άντρας της. Ο ποιος, όμως, νικιόταν θά γινόταν αιχμάλωτός της. Ο Μαλαγκίς, ο μάγος, άπεκάλυψε ότι ή πριγκίπισσα και ο αδελφός της ζητούσαν με μαγικά μέσα να καταστρέψουν τον Καρλομάγνο. Εισέδωσε στα διαμερίσματα των ξένων, αλλά εκείνοι τον άνεκάλυσαν. Διαμαρτυρήθηκαν στον Καρλομάγνο και εκείνος, που δεν κατάλαβε την έπιθυμία του Μαλαγκίς να τον βοηθήσει, διέταξε την Ισόβια φυλάκισή του σ' ένα κούφιο θράχο, κάτω από τη θάλασσα.

Άρχισαν οι μονομαχίες. Ο Άργκαλία νίκησε τον πρώτο ιππότη. Κατόπιν στάθηκε για να τον αντιμετώπιση ο Φερών, τρομερός Μαυριτανός. Ο Μαυριτανός έπεσε από το άλογό του, αλλά συνέχισε τη μονομαχία πεζός και νίκησε τον Άργκαλία. Τότε ή πριγκίπισσα έγινε άφαντη και ο Άργκαλία το έσκασε με το άλογο. Ο Μαυριτανός τον κατεδίωξε.

Στα δάση των Άρδενών, ο Μαυριτανός θρήκε τον Άργκαλία κοιμισμένο, τον σκότωσε και του πήρε τη χρυσή περικεφαλαία. Ο Ρολάνδος, που έρχόταν από πίσω, άνεκάλυψε τη δολοφονία του Άργκαλία και άρχισε ν' άναζητή τον Φερών, για να τον τιμωρήσει για την άτιμη πράξη του. Ο Ρεϊνάλντ του Μονταλμπάν άνεκάλυψε την πριγκίπισσα Καθεί στο δάσος. Μόλις, όμως, ήπιε από την πηγή του Μερλίν, το μαγεμένο νερό τον έκανε να τή θλέψη σά γριά στρίγγλα. Έκείνη τον έβλεπε ώ-ραίο, άλλ' αυτός έννοιωθε άθδια από την άσχήμια της και έφυγε τρέχοντας. Ο Ρολάνδος άνεκάλυψε τον Φερών τον Μαυριτανό και τον προκάλεσε σε μονομαχία. Αλλά ο Φερών έάφνου θυμήθηκε πως ο άφέντης του στην Ίσπανία χρειαζόταν τη βοήθειά του και δεν έμεινε να πολεμή-ση με τον Ρολάνδο.

Όταν ή πριγκίπισσα Καθεί έδρε ότι ο Μαυριτανός φορούσε την περικεφαλαία του αδελφού της, κατάλαβε ότι κάτι τραγικό είχε συμβθ και, κάνοντας μάγισα, θρέθηκε στο βασίλειο του πατέρα της.

Ο Ρολάνδος ταξίδεψε στην Άπω Άνατολή άναζητώντας την πανοπλία του Έκτορος της Τροίας. Κατά τύχη, ή παρασυρμένος από τα πονηρά πνεύματα, θρέθηκε σε μιά πηγή και κεί ήπιε το νερό της λησμονιάς. Τον έσωσε ή πριγκίπισσα Καθεί και ο Ρολάνδος πολέμησε σκληρά για χάρη της, παρ' όλο που εκείνη ήταν είδωλοά-τρης.

Στο τέλος έφτασε στο Κάστρο της βασι-λισσας των νεραιδών, της Μόργκαν, όπου έπρεπε να βρίσκεται ή πανοπλία του Έκτορος. Για πρώτη φορά νικήθηκε και δεν κατώρθωσε ν' άποκτήση την πανοπλία. Έτσι, γύρισε στην Αύλη του Καρλομάγνου.

Έφτασε έγκαίρως για να βοηθήσει τους Δανούς ν' άποκρούσουν μιά εισβολή. Όταν ο πατέρας του Όζιέρ, ο δούξ του Γκόντφρεϋ, ζήτησε βοήθεια, ο Όζιέρ και ο Ρολάνδος ξεκίνησαν για τη Δανία. Οι είσβολείς κατετροπώθησαν. Τότε, έθανε και ο πατέρας του Όζιέρ, αλλά ο Όζιέρ συμμορφώθηκε με την υπόδειξη της Μόργκαν

της νεράιδας και παραιτήθηκε από τα δικαιώματα υπέρ του νεωτέρου άδελφού του. Έπιστρέφοντας στη Γαλλία, ο Ρολάνδος ακότως ένα τρομερό θηρίο, που έτρωγε κάθε μέρα κι από μιά όμορφη παρθένα. Ο βασιλιάς της Ίρλανδίας Όμπερτο, που την κόρη του είχε σώσει ο Ρολάνδος, του έκανε πλούσια δώρα και τιμές.

Στο μεταξύ, οι Σαρακηνοί είχαν έπιτε-θθ κατά του Καρλομάγνου και ο Ρολάνδος έσπευσε να βοηθήση τον αυτοκράτορα. Στο δρόμο παγιδεύτηκε στον πύργο ενός μάγου. Η Μπρανταμάντη, μιά άμαζόνα, τον έσωσε από την αιχμαλωσία. Αυτή είχε άποκτήσει ένα μαγικό δακτυλίδι από την πριγκίπισσα Καθεί, νίκησε τον μάγο και άπελευθέρωσε όλους τους ιππότες και τις άρχοντοπούλες που κρατούσε φυλακισμένους.

Ο Φερών ο Μαυριτανός είχε χάσει την περικεφαλαία που είχε κλέψει από τον Άργκαλία και είχε όρκισθ να μην ξαναφορέση άλλη περικεφαλαία, παρ' όλο Ρολάνδου. Κατώρθωσε, όμως, να του την άπο-σπάση με άπάτη.

Ο Ρολάνδος μονομάχησε με τον Μαντρικάρντο, τον πολεμόχαρο ιππότη, που είχε στο μεταξύ κερδίσει την πανοπλία του Έκτορος. Μονομάχησαν για το Ντουραντάλ, το σπαθί του Ρολάνδου, το μόνο έξάρ-τημα της πανοπλίας του Έκτορος που έλειπε από τον Μαντρικάρντο. Στο τέλος, όμως, ο Μαντρικάρντο το έσκασε για να σώσει τη ζωή του.

Ο Ρολάνδος έφτασε στο δάσος, όπου ή πριγκίπισσα Καθεί και ο Μεντόρο, ένας Μαυριτανός πρίγκιπας, ζούσαν τον έρωτά τους. Πολλοί είπαν πως από τη ζήλεια του, άλλοι πως από την εξάντληση ο Ρολάνδος τρελλάθηκε. Πέταξε τα όπλα του κι άρχισε να περιπλανιέται στο δάσος. Ο Μαντρικάρντο πήρε το Ντουραντάλ και τον έπισ-σε αιχμάλωτο.

Αστόλφος και ο Όλιβερ έφυγαν από την Αύλη του Καρλομάγνου για να σώσουν τον Ρολάνδο. Ο Αστόλφος καθάησε ένα άλογο με φτερά και έφτασε στη μυθική χώρα του Πρέστερ Τζών. Άπελευθέρωσε τον Πρέστερ Τζών από τις Έρινύες και κατόπιν έφτασε στο φεγγάρι. Εκεί ήταν άποθηκευμένα όλα τα πράγμα-τα που χάνονται από τη γθ. Εκεί θρήκε και το χαμένο λογικό του Ρολάνδου, το πήρε μαζί του και το έπέστρεψε στον Ρολάνδο. Ο ιππότης μας ξαναθρήκε τον πα-λιό εαυτό του.

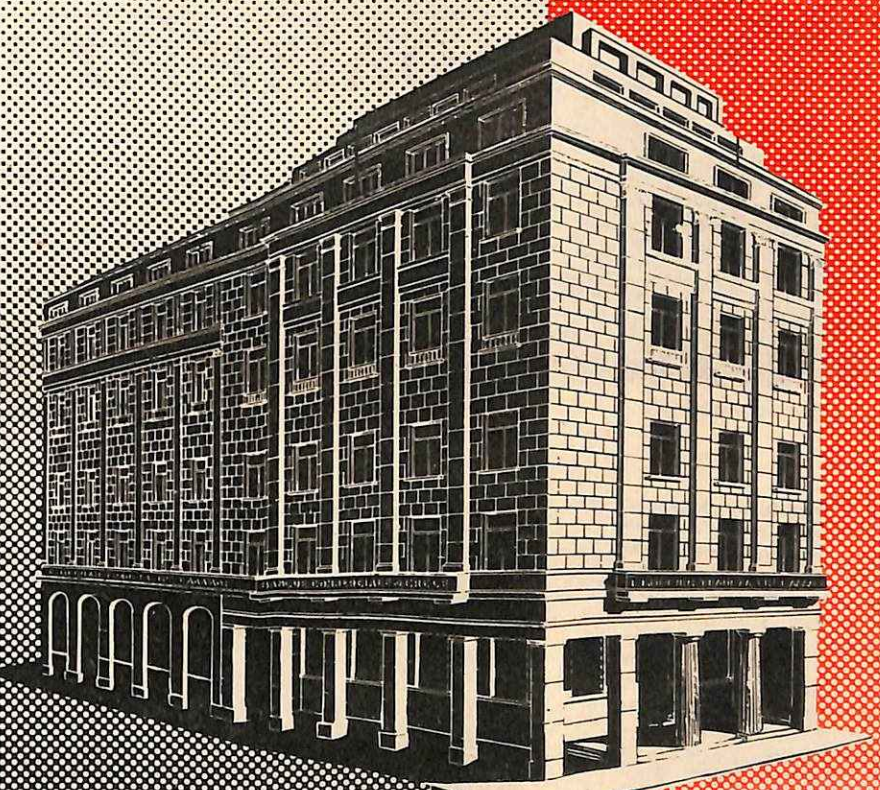
Στη μάχη κατά των Σαρακηνών, ο κα-κός Γκανελόν πρόδωσε τους ιππότες του Καρλομάγνου, οι όποιοι θρέθηκαν μπρο-στά σε άφάνταστα περισσότερους έχθρους και σκοτώθηκαν όλοι.

Ο Ρολάνδος δεν ήθελε να χρησιμοποιήση το περίφημο κέρασ του για να καλέση σε βοήθεια. Σκοτώθηκε τελευταίος. Όταν ο Καρλομάγνος άνεκάλυψε τον ήρωά του νεκρό, εκήρυξε μέγα πένθος. Η Άλντα, ή άρραβωνιαστικιά του Ρολάνδου, πέθανε από λύπη και έτάφη με μεγάλες τιμές. Πέθανε και ο Καρλομάγνος και του έγινε με-γαλοπρεπής κηδεία. Μόνο ο Όζιέρ ο Δα-νός άπόμεινε ζωντανός και λέγεται ότι ή Μόργκαν ή νεράιδα τον πήρε μαζί της στο Άβαλόν, όπου εξακολουθούσε να ζή συντροφιά με τον Άρθούρο της Στρογγυ-λής Τραπέζης.

Λέγεται άκόμη ότι ο Καρλομάγνος θρί-σκεται στο έσωτερικό ενός τεράστιου θου-νού και έχει μαζί του όλους τους ιππότες του. Εκεί περιμένουν να φτάση ή ήμέρα που θά έξορμήσουν για να τιμωρήσουν ό-λες τις άδικίες του κόσμου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΣ Γ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 11
ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
'C O M E R Z B A N K'

ΕΜΠΟΡΙΚΗ
ΤΡΑΠΕΖΑ
ΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.

23 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΠΕΙΡΑΙΩΣ
55 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ
2 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

ΚΥΡΙΟΣ ΜΕΤΟΧΟΣ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ:
ΙΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΛΑΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ.
COMMERCIAL BANK OF THE NEAR EAST LTD.
17, ST. HELEN'S PLACE E. C. 3, LONDON

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1907
ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡΧ. 122.142.775,70
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΤΗ 31 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1958 ΔΡΧ. 2.836.550.791,09

ΕΚΤΕΛΕΙ ΠΛΗΡΩΜΑΣ ΕΜΒΑΣΜΑΤΩΝ ΕΚ ΤΟΥ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ, ΑΓΟΡΑΝ CHEQUES, TRAVEL-
LER'S CHEQUES ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΤΟΚΟΣ 8 %

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ ΤΗΣ ΡΟΜΥ ΕΙΝΑΙ Η ΑΘΛΟΤΗΣ

“Ένα παιδί στη μαγική πολιτεία του Ντίσνεϋ

Η ΡΟΜΥ ΓΟΗΤΕΥΕΙ ΤΟΥΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ ΜΕ ΤΗΝ ΑΦΕΛΕΙΑ ΤΗΣ

Όταν η Ρόμυ Σνάιντερ —που μόλις στις 23 Σεπτεμβρίου θα κλείσει τα είκοσι χρόνια της— έφθασε πριν από λίγο καιρό στην Αμερική, η τεράστια εντύπωση που προκάλεσε έβαλε σε μεγάλη άπορία τους «κόλουμνιστες» των κινηματογραφικών περιοδικών. Γιατί συγκινήθηκαν τόσο οι Αμερικανοί δημοσιογράφοι, που είναι πια μαθημένοι ν' αντι-μετωπίζουν «έκρηκτικές» καλλιότητες; Η Ρόμυ δεν έχει τίποτα από το «συνταρακτικό» της Τζαίν Μάνφρεντ, της Σοφίας Λώρεν, της Ντιάνας Ντόρς ή έστω της Μπριζίτ Μπαρντώ. Δεν είναι καθόλου, μα καθόλου «μοιραία». Κανείς δεν μιλάει για την περιφέρεια του στήθους της, τα μαλλιά της έχουν το φυσικό τους χρώμα, στο βλέμμα και στο χαμόγελο δεν κρύβεται καμιά όπισθοβουλία. Τότε ποιο είναι το μυστικό της επιτυχίας αυτού του φαινομένου; Την απάντηση την έδωσε στους Αμερικανούς συναδέλφους του ένας Γάλλος δημοσιογράφος —που η εθνική ιδιοσυγκρασία του του επέτρεψε να εισδύσει στο μυστικό της πιο αγαπημένης ήθοποιου του γερμανικού κινηματογράφου. Η Ρόμυ είναι φυσική, είναι ανθρώπινη. Όλοι στο πρόσωπό της νοιάθουν την ανάσχεση της ευτυχίας που εκφράζει έντονα η ανεπιτήδευτη προσωπικότητά της. Είναι ήθοποιός, αλλά πάνω απ' όλα είναι μια «πραγμα-τικά νέα κοπέλα». Οι θαυμαστές της αναγνωρίζουν στη φυσιογνωμία της την προσωποποίηση της νεανικής ηλικίας τους. Σ' αυτή την άγνη κοπέλα αξίζει το προγυμνάσιο του παραμυθιού και όχι στις προκλη-τικές «βόμπες», σκεπτόμαστε όλοι ειδόμυχα.

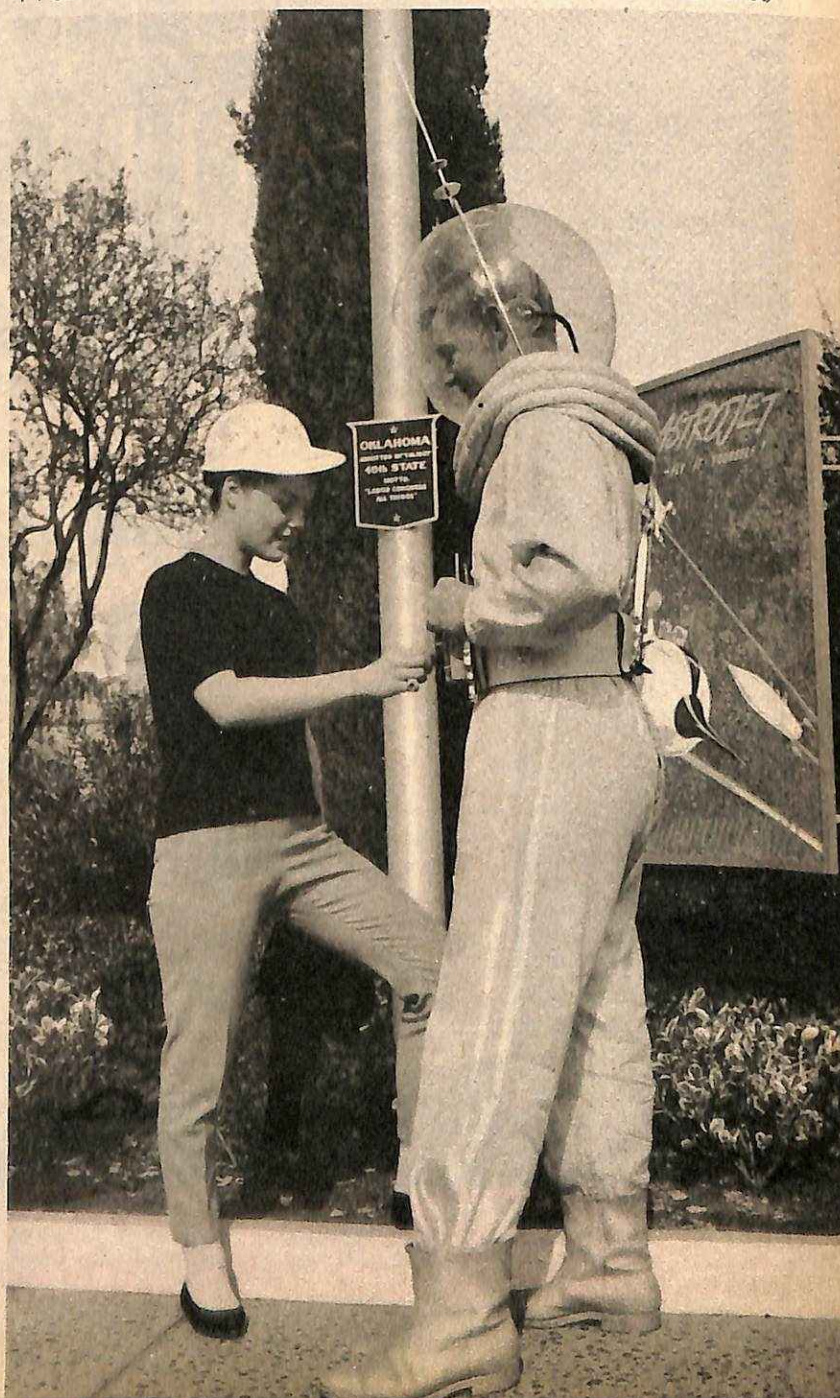
Και το σημαντικό είναι πως η εξιδανικευμένη από το θαυμασμό Ρόμυ έτσι είναι και στην πραγματικότητα. Δεν παίζει τους ρόλους της, τους ζή. Στην πραγματική ζωή της δεν σημειώνεται κανένα σκάνδαλο από κείνα που τροφοδοτούν τις στήλες των κουτσομπολιών. Ακόμη και ο έρωτάς της για τον Τόνι Σάιλερ, τον Ολυμπιονίκη σκιέρ, έμοιαζε με παραμυθένιο. Συναντήθηκαν στο Σάλτσμπουργκ πέρυσι στις διακο-πές. Μερικές ημέρες έκαναν συντροφιά. Έπειτα επενέβη η συνετή μη-τέρα —η Μάγδα Σνάιντερ που η Ρόμυ τη λατρεύει και την ύπακού-ει—και διέλυσε το όνειρο, παίρνοντας την κόρη της στο Παρίσι.

ΜΙΑ ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΗ ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΙΑ

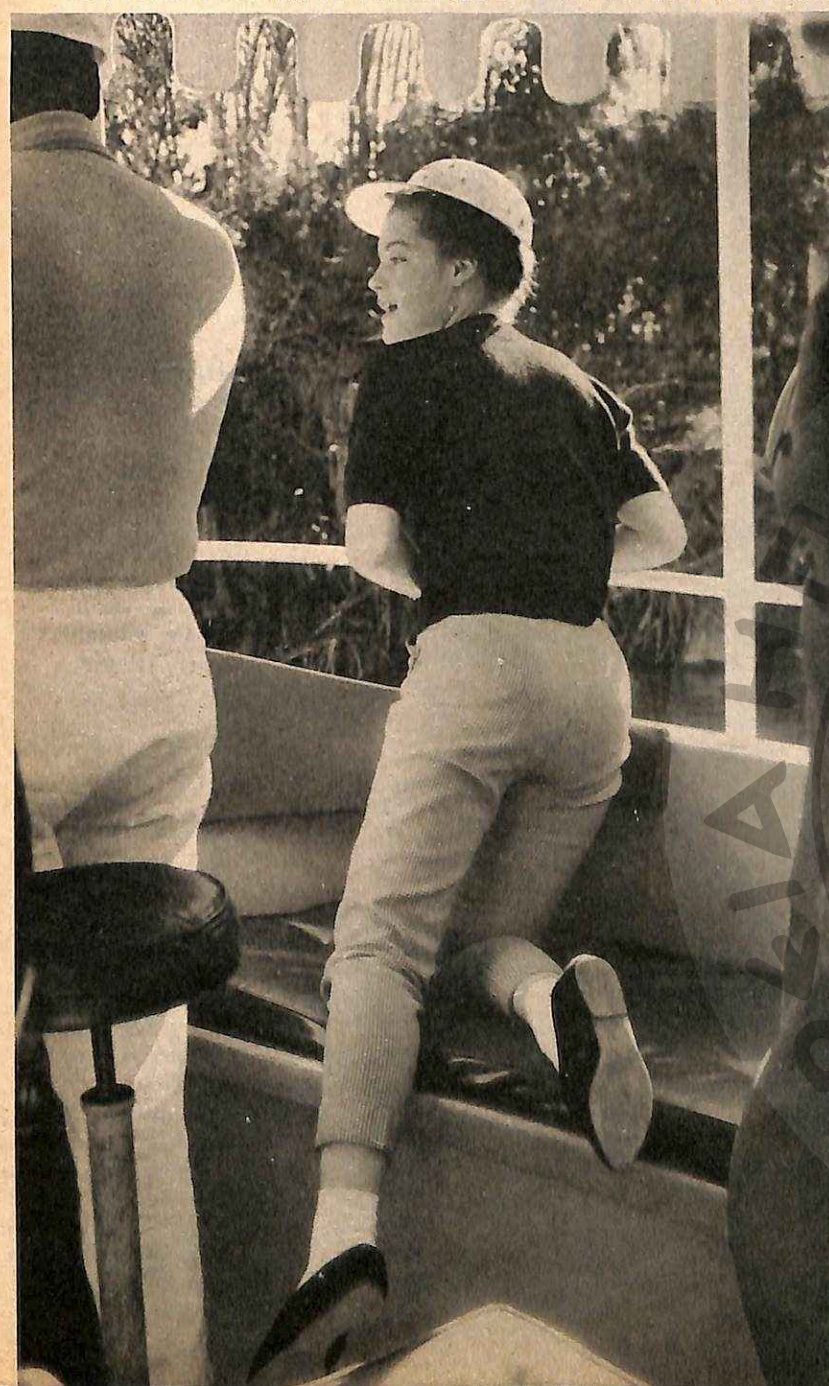
Γ' αυτό οι Αμερικανοί δημοσιογράφοι που προϋπαντήσανε τη διά-σημη ήθοποιό, έμειναν κατάπληκτοι όταν η άδολη κοπέλα πήρε ένα μολύβι και διέγραψε από το τυπικό ερωτηματολόγιο που της υπέβα-λαν μερικές ερωτήσεις που αφορούσαν ώριμες λεπτομέρειες της ιδι-ωτικής της ζωής και των... διαστάσεών της. Κοιτάχτηκαν με άμνη-σία, ντράπηκαν και οι ίδιοι για την άδιακρσία τους και, φυσικά, μα-γεύτηκαν και παραδέχτηκαν την ήττα τους άδιαμαρτύρητα. Γι' αυτό, δεν παραξενεύτηκε κανείς όταν έγινε γνωστό ότι οι πιο εύτυχισμένες ώρες της Ρόμυ στην Αμερική ήταν η επίσκεψή της στη «Ντίσνεϋλαντ» —στο όνειρό της Λούνα-Πάρκ που έχει στήσει η μαγική φαντασία του Γου-άλτ Ντίσνεϋ και το οποίο έχουν περιγράψει παλιότερα οι ΕΙΚΟΝΕΣ στους αναγνώστες τους. Η Ρόμυ, φορώντας ένα απλό «σουνέτερ» και στενά αθλογυμναστικά παντελόνια, χάρηκε και διασκέδασε με την καρδιά της, ανέβηκε στους ιπτάμενους ελέφαντες, έπαιξε με τους λαστιχένιους ιπποπόταμους, ταξίδεψε με τα μικροσκοπικά τρενάκια... «Παιδιά», εί-παν όλοι με κάποια ζήλεια.

Στο μεταξύ, αυτό το παιδί έχει στο ενεργητικό του πέντε χρόνια ένδοξη κινηματογραφική σταδιοδρομία —και δώδεκα ταινίες, που γνώ-ρισαν θριαμβευτική επιτυχία σ' όλες τις χώρες του κόσμου. Τώρα βρι-σκειται στην Αμερική με την ευκαιρία της προβολής της τελευταίας ταινίας της «Η ιστορία της Βίκυ». Υπάρχει όμως η ελπίδα να προ-ταγωνιστήση και σε μία ταινία του Γουάλτ Ντίσνεϋ, ο οποίος και την φιλοξένησε όταν έπεσκέφθη, έπειτα από πρόσκλησή του, την «Ντίσνεϋ-λαντ».

Η ΡΟΜΥ ΞΑΦΝΙΑΣΤΗΚΕ ΠΟΛΥ ΜΕ ΤΟΝ ΠΑΡΑΞΕΝΟ «ΔΙΑΣΤΗΜΑΝΘΡΩΠΟ»

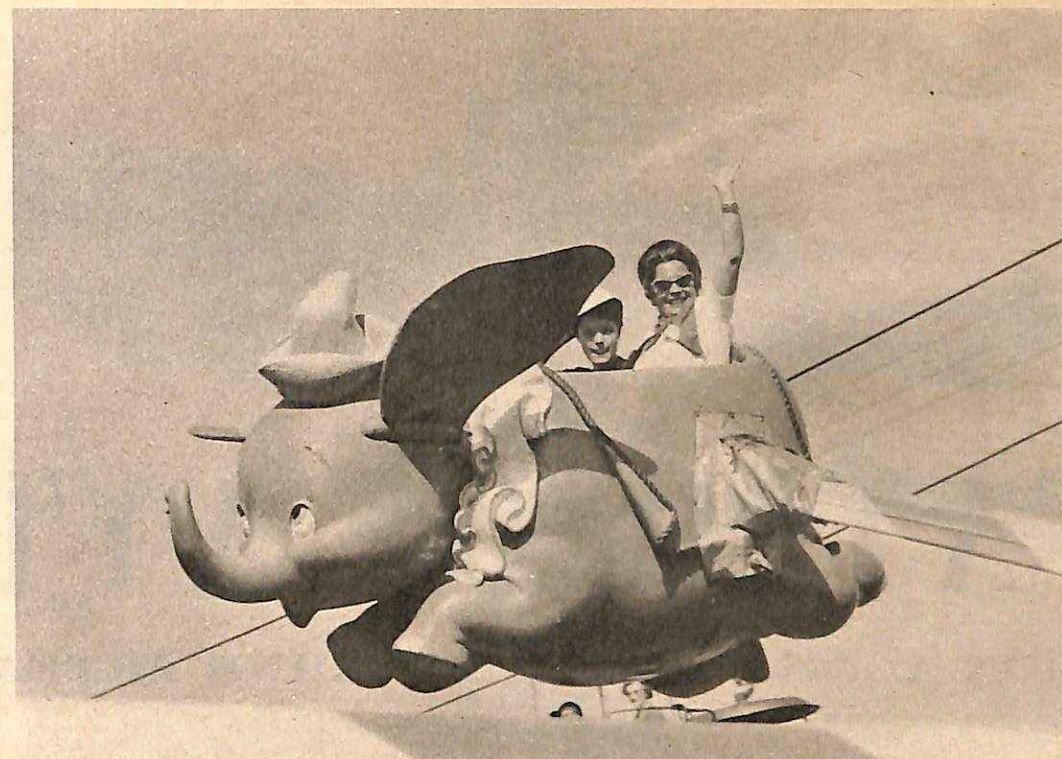
ΕΞΕΡΕΥΝΗΣΕ ΩΣ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΑΚΡΗ ΤΗ ΜΑΓΙΚΗ «ΝΤΙΣΝΕ-Υ-ΛΑΝΤ»

ΟΙ ΙΝΔΙΑΝΟΙ ΜΕ ΤΗΝ ΠΟΛΕΜΟΧΑΡΗ ΟΨΗ ΤΟΥΣ ΔΕΝ ΤΗΝ ΤΡΟΜΑΞΑΝ

(Φωτ. Camera Press)

Η ΜΑΓΔΑ ΣΝΑ-Ι-ΝΤΕΡ ή παλαιά δόξα του εύρα-παϊκού κινηματογράφου δεν αφήνει βήμα την δι-άσημη κόρη της. Μαζύ ταξίδευσαν στην Αμερι-κή και μαζί άπήλαυσαν τα μαγευτικά παιχνίδια, που έχει στήσει στην «Ντίσνεϋλαντ» η άσυγ-κράτητη φαντασία του πασίγνωστου Γ. Ντίσνεϋ

ΣΤΑ ΥΡΩΣΟΝ ΑΥΤΟΝ!

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΔΡΑΜΑ ΣΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΟΥ

(Φωτ. Camera Press)

Η Ίξταπαλάπα είναι μια μικρή, άσημαντη πόλιχνη όχι πολύ μακριά από την Πόλη του Μεξικού. Άλλα κάθε χρόνο, τη Μεγάλη Παρασκευή, τουλάχιστον 25.000 άτομα από όλες τις γειτονικές πόλεις και την ύπαιθρο συγκεντρώνονται στην Ίξταπαλάπα. Εκεί, όρθιοι κάτω απ' το λιοπύρι ή σκαρφαλωμένοι στα δένδρα, συμμετέχουν στην αναπαράσταση του Θείου Πάθους στον Γολγοθά.

Η παράδοση αυτή άρχισε εδώ και πολλά χρόνια. Μερικοί κάτοικοι της Ίξταπαλάπα πήραν από την εκκλησία μια εικόνα, σκοπεύοντας να την μεταφέρουν στην Πόλη του Μεξικού για να την ανακαινίσουν. Τη νύχτα σταμάτησαν σ' ένα σπήλαιο και αποκοιμήθηκαν. Όταν ξύπνησαν είδαν ότι η εικόνα είχε εξαφανιστή μυστηριωδώς. Λί-

γες μέρες αργότερα, η εικόνα βρέθηκε τοποθετημένη στην εκκλησία τους. Τα χρώματά της ήταν φρέσκα, λαμπρά, φωτεινά. Μια παράξενη λάμψη διαχέονταν από τα εικονιζόμενα θεία πρόσωπα. Βαθειά συνταραγμένοι, οι κάτοικοι από το θαύμα, έταξαν να επαναλαμβάνουν κάθε χρόνο την αναπαράσταση της Σταυρώσεως. Στα Πάθη της Ίξταπαλάπα ο Ίησούς εμφανίζεται μπροστά στον Πόντιο Πιλάτο, στην πλατεία του χωριού, και το πλήθος κραυγάζει: «Σταύρωσον... Σταύρωσον αυτόν!» Ο Πιλάτος πλένει τα χέρια του και παραδίδει το Χριστό στους Ρωμαίους στρατιώτες. Καθώς το δράμα φθάνει στην αποκορύφωσή του, η αγωνία του πλήθους αυξάνει μέχρι σημείου που γίνεται άβυσσος. Και τότε, πολύ συχνά, οι θεαταί δεν μπορούν να επιβληθούν στη συγκίνηση που τους καταλαμβάνει.

← Η ΠΑΡΘΕΝΟΣ, λευκοντυμένη, θρηνεί στα πόδια του σταυρού (άριστερά). Οι «Ρωμαίοι στρατιώται» (δεξιά) δέχονται τον Χερνάντεζ-Ίησού στο σταυρό. Κολλημένο με λευκοπλάστη στο στήθος του ένα σφουγγαράκι με κόκκινο ύγρο, αφήνει το «αίμα» να στάζει συνεχώς.

←
Τὰ Πάθη τῆς Ἰσταπαλάπα ἔχουν γίνεи ὀνομαστὰ σ' ὅλη τὴν περιοχή. Ἀπὸ τὰ χαράματα τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς οἱ κάτοικοι τῶν γειτονικῶν χωριῶν κατευθύνονται πρὸς τὸν τόπο ὅπου θὰ ἐξελιχθῇ ἡ ἀναπαράσταση τοῦ Θείου Δράματος. Καθηλωμένοι ἀπὸ τὴ συγκίνηση ὅλη μέρα κάτω ἀπὸ τὸ φλογερὸ μεξικανικὸ λιοπύρι, συμμετέχουν καὶ συμπάσχουν κι αὐτοί. Καὶ τὸ σούρουπο, ἐξαντλημένοι καὶ ὑπνωτισμένοι σχεδὸν ἀπ' ὅ,τι παρακλοῦθησαν, παίρνουν τὸ δρόμο, μέσα ἀπ' τοὺς ἀγρούς, γιὰ τὰ σπίτια τους.

←
Μιὰ γυναίκα, ἐξαντλημένη ἀπὸ τὴ ζέστη καὶ τὴ σφοδρὴ συγκίνηση, λιποθύμησε. Οἱ γνωστοί της τὴν μεταφέρουν στὴ σκηνὴ τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ, γιὰ νὰ τῆς παρασχεθοῦν οἱ πρῶτες βοήθειες. Παρουσιάζονται συχνὰ τέτια κρούσματα. Οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς θεατὰς διανύουν μεγάλες ἀποστάσεις πεζὴ γιὰ νὰ φθάσουν στὴν Ἰσταπαλάπα, καὶ οἱ ὄρες τῆς ἀναμονῆς εἶναι ἀτέλειωτες. Εἶναι ὅμως τόσο τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ πλήθους, ὥστε κανεὶς δὲν ἐγκαταλείπει τὴ θέση του. Καί, χρόνον μὲ τὸ χρόνο, ἡ εὐσεβὴς μεξικανικὴ πολίχνη συγκεντρώνει ὅλο καὶ μεγαλύτερο ἀοιθμὸ ἐπισκεπτῶν.

←
Ἀστυνομικοὶ μὲ σύγχρονα τουφέκια καὶ «Ρωμαῖοι στρατιῶται» μὲ δόρατα συνεργάζονται γιὰ νὰ κρατήσουν τὴν τάξη στὸ ὀγκῶδες πλήθος. Ὁ Ρωμαῖος, ποὺ διακρίνεται δίπλα στὸν ἀστυνομικό, εἶναι ὁ Πορφύριο Γκονζάλες, ἡ ὀργανωτικὴ ψυχὴ τῶν Παθῶν τῆς Ἰσταπαλάπα. Ὁ ἴδιος παίζει τὸ ρόλο τοῦ ἐκατόνταρχου. Ἡ ποιμπὴ ἀνεβαίνει στὸν Γολγοθᾶ (βεξιά). Ὁ Ἀλφόνσο Χερνάντεζ σέρνει μὲ κόπο τὸν βαρὺ σταυρό. Ὁ Χερνάντεζ παίζει ἐπὶ ἄρκετὰ τώρα χρόνια τὸ ρόλο τοῦ Ἰησοῦ. Ἐχει πολὺ πειστικὴ ἐμφάνιση

ΕΥΛΟΓΑΥΗΤΑ ΠΑΛΙΑΣ, ΛΑΜΠΡΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΤΑ "ΠΑΣΟΣ", ΤΩΝ ΕΠΙΤΑΦΙΩΝ ΤΗΣ ΣΕΒΙΛΛΗΣ

Σ τις αντίπερα όχθες του 'Ατλαντικού, στη γραφική Σεβίλλη, της 'Ισπανίας, το Θείο Δράμα έορτάζεται με την πατροπαράδοτη περιφορά των επίταφίων, ή ό-ποια γίνεται με εξαιρετική λαμπρότητα και κατάνυξη. Μεγάλες λευκές λαμπάδες προσθέτουν στην υποβλη-τικήτητα, καθώς περιβάλλουν τα «πάσος», τους τερά-στιους, δηλαδή, θρόνους με γλυπτές αναπαραστάσεις σκηνών από τη Σταύρωση, που περιφέρονται όλη τη νύχτα στους δρόμους της πολιτείας. Κάθε ένορία κάνει τη δική της περιφορά και οι ένορίται περηφανεύονται για τα «πάσος» της έκκλησίας τους, που τα περισσό-τερα είναι έργα διασήμων καλλιτεχνών του 16ου και 17ου αιώνα. Οι 'Αδελφότητες της Σεβίλλης φιλοτιμούν-ται ποιά θα όργανωση την πιο επίβλητη περιφορά.

ΜΕΤΑΝΟΟΥΝΤΕΣ, τυλιγμένοι μέχρι κεφαλής με τους άσπρους χιτώνες, ακολουθούν το «πά-σος» της ένορίας τους, σηκώνοντας μεγάλους ξύλινους σταυρούς. Συχνά στους επίταφίους λαμβάνουν μέρος και «Ρωμαίοι εκατόνταρχοι», οι όποιοι φορούν λαμπρές χουσές πανοπλίες.

ΟΙ ΘΡΟΝΟΙ είναι άσηκωτοι. Οι «κοσταλέρος», οι βαστάζοι, που τους περιφέρουν όλη τη νύχτα της Με-γάλης Παρασκευής άναγκάζονται να σταματούν κά-θε λίγο για να ξεπαστάσουν. Ένα τσιγάρο θα τους τονώσει, για να πάρουν πάλι στον ώμο το βαρύ φορτίο

Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ των Ρωμαιοκαθολικών Τσιγγά-νων της Σεβίλλης έχει κι αυτή τον επίταφίό της. Οι επικεφαλής του επίταφίου, που διακρίνονται δεξιά, φοράνε κ' εδώ τα πατροπαράδοτα μαύρα ράσα και το κωνικό μαύρο κάλυμμα, που σκεπά-ζει όλο το κεφάλι. Σε άλλες περιπτώσεις τόσο τα ράσα όσο κ' ή κουκούλα του κεφαλιού είναι λευκά

ΚΑΘΕ ΕΝΟΡΙΑ ΕΧΕΙ ΝΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ
ΘΗΣΑΥΡΟΥΣ ΥΠΟΜΟΝΗΣ ΚΑΙ ΠΙΣΤΕΩΣ

Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΗΣ ΘΛΙΨΕΩΣ και ό 'Άγιος 'Ιωάννης ό Ευαγγελιστής αποτελούν τό κεντρικό σύμπλεγμα αυτού του θρόνου (άριστερά). Εί-ναι ντυμένοι με πλούσια χρυσοποί-κιλτα φορέματα, που είναι έργα ύ-ψηλης καλλιτεχνικής πνοής, του 17ου αιώνα. Ό μανδύας της Πανα-γίας της 'Ελπίδος (δεξιά), από χρυσοποίκιλο πράσινο δελούδο, μή-κους δέκα μέτρων, είναι έργο πολύ μεγάλης ύπομονής και δεξιοτεχνίας

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΚΤΙΝΕΩΝ περιφέρεται στον επίταφιο άλλης ένο-ρίας. Πολλά από τα αγάλματα αυτά είναι έργα μεγάλων καλλιτε-χνών, όπως του Χουάν Μοντανές, του Π. Ρολντάν, του Χουάν Μέσα.

ΕΝΑΣ από τούς πίνακες που έκθέτει η Λιλίη 'Αρλιώτη στον «'Αρμό».

ΚΡΑΥΓΗ ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑΣ

Η έκδοση της Λιλίης 'Αρλιώτη

Σ τον «'Αρμό» άνοιξε η έκθεση ζωγραφικής της κ. Λιλίης 'Αρλιώτη και θα μείνη ανοικτή ως τις 12 'Απριλίου. Δεκαεπτά πίνακες, λάδια και συνθέσεις με σινικό μελάνι, μάς δίνουν την εξέλικτική πορεία της ευαίσθητης καλλιτέχνιδος στην εικαστική της ανάπτυξη από το 1955 ως τα σήμερα.

Αμπατράντ (αφαιρετική) πάντοτε —γιατί έτσι, όπως λέει και η ίδια, αισθάνεται— χρησιμοποιεί το χρώμα όχι τόσο για να αναπαραστήσει—όπτικά— μια δεδομένη στιγμή, αλλά για να σου μιλήσει, χαμηλόφωνα, εμπιστευτικά, σχεδόν με νευμάτα ή με μια στεντόρια, ολοκλήρινη ζωγραφική διατύπωση να «κραυγάσει» στον θεατή τις έννοιες της, τη χαρά της, τον πόνο της.

«Τα έργα της —γράφει για την ζωγράφο ο Γιάννης Τσαρούχης— είναι γεμάτα ειλικρινεία και πάθος και πρίν απ' όλα ζωγραφική. Γι' αυτούς που σταματούν στις εξωτερικές μορφές και στο ανέκδοτο —άκρη και εκεί που δεν υπάρχει— και μισούν η αγαπούν μορφές, άσχετα με την ζωγραφική ούσια που τους έμπνέει, τα έργα της 'Αρλιώτη είναι παγίδες. Παγίδες είναι όλα τα έργα και δεν ψευδούνται».

Κι αλήθεια πώς μπορεί να είναι ψεύτικο το πάθος; 'Από μικρό κοριτσάκι η Λιλίη 'Αρλιώτη γεμίζει τα τετράδιά της με σχέδια από τα παιχνίδια. Ένα μουσικό διάγραμμα ανακόπτει τη ζωγραφική της πορεία. 'Ασφαλώς, όμως, δηλώνει η ίδια, δεν πήγε στα χαμένα, γιατί πιστεύει ότι η μουσική είναι όλων ή συνισταμένη.

'Αργότερα, για λόγους υγείας, άφησε τη μουσική και ξαναγύρισε στην παλιά της αγάπη, χωρίς να πιστεύει ότι ως εκείνη την ώρα είχε χάσει τον καιρό της. Μιλώντας για τη ζωγραφική, η Λιλίη 'Αρλιώτη, λέει πως ο άνθρωπος από τη στιγμή που γεννιέται δαξίζει μια κραυγή, και με μια κραυγή πεθαίνει. Το χρώμα είναι η κραυγή του ζωγράφου, όπως οι ήχοι είναι η κραυγή του μουσικού.

Η ίδια δεν έχει καμμία προκατάληψη για την «μοντέρνα» ή την νατουραλιστική ζωγραφική, γιατί η τέχνη, όπως τάση κι αν ακολουθή, είναι σε τελική ανάλυση ζήτημα ποιότητας και ειλικρινείας. 'Ο άνθρωπος είναι έτσι φτιαγμένος, ώστε να αισθάνεται την ανάγκη να φωνάξει τον πόνο του και τη χαρά του. Με ποίο τρόπο θα το κάνει είναι θέμα προσωπικό. Το μόνο ουσιαστικό είναι να μπορεί να εκφράσει αυτόν τον πόνο και τη χαρά και πρέπει να είναι πολύ εύχρηστος αν καταφέρει να τα μεταδώσει και στους άλλους. Πάντα, όμως, καταλήγει, διαπιστώνω ότι έχω στην καρδιά μου πολύ περισσότερα απ' όσα κατάφερα να δώσω στους πίνακές μου».

Η Λιλίη 'Αρλιώτη έκαμε την πρώτη ατομική της έκθεση στην αίθουσα «Παίτη», το 1955. Το 1956 παρουσίασε τα έργα της στην φημισμένη «Γιόλντας Γκάλερι» της Νέας 'Υόρκης και το 1957 πήρε μέρος στην «Μπιενιάλε» του Σάο Πάολο, στην Βραζιλία. 'Επίσης, σαν μέλος του «'Αρμού» πήρε μέρος σ' όλες τις ομαδικές εκθέσεις του. Σε λίγο καιρό πρόκειται να παρουσιάσει το έργο της και στο Παρίσι. Θ. Δ.

ΕΞΥΠΝ

Μοναδικό συμπλήρωμα της ανδρικής κομψότητας τα Ιταλικά προϊόντα

VICTOR

Κολώνιες • Λαβάντες • Μπριγιαντίνες
Λοτίον και Σαπούνι Ξυρίσματος • Τάγκ
Σαμπρούινγκ κ.λ.π.

Δοκιμάστε τα προϊόντα **VICTOR**
είναι δούγκριτα

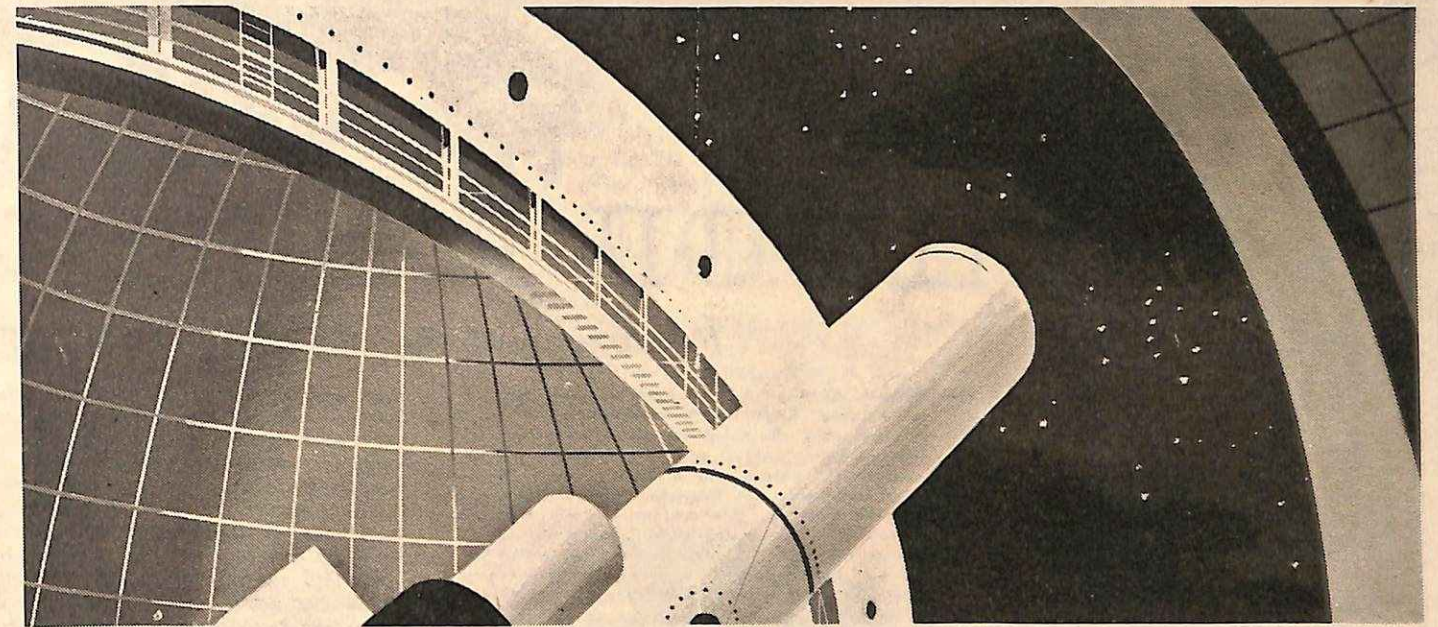
ΑΠΟΚΛ. ΕΙΣΑΓΩΓΕΥΣ: ΛΕΩΝ Ν. ΝΑΤΣΟΥΛΗΣ • ΟΔΟΣ ΕΥΡΥΠΛΙΔΟΥ 10 • ΑΘΗΝΑ 1 • ΤΗΛ. 57476

Τι να μεταφέρει άραγε αυτός ο μυστηριώδης άνθρωπος; Μήπως διαμάντια; Μήπως χρυσάφι; 'Η μήπως κανένα ΤΕΜΑΧΙΣΜΕΝΟ ΠΤΩΜΑ; Τίποτε από τα παραπάνω ή από ότι άλλο μπορείτε να φαντασθήτε.

'Απλούστατα, μεταφέρει τον ΘΗΣΑΥΡΟ του, ένα Εύρωπαϊκό ραδιόφωνο "ORION", τών 695 δρχ. που απέκτησε με δόσεις 60 δρχ. τόν μήνα.

Θρίαμβος άνευ προηγουμένου της ακριβείας τών ΜΟΝΑΔΟ εις τόν επίσημον Διαγωνισμόν του 'Ελβετικού 'Αστεροσκοπείου Neuchâtel

Τελευταίος ετήσιος διαγωνισμός. 'Αποσπάσματα τών αποτελεσμάτων δημοσιευθέντα τήν 5.2.58:

Α ΒΡΑΒΕΙΑ ΣΕΙΡΑΣ ΔΙΑ ΤΑ 4 ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΧΡΟΝΟΜΕΤΡΑ ΜΠΡΑΣΕΛΕ

	Αριθμός κατατάξεως
ΜΟΝΑΔΟ	*5.85
"Άλλη μάρκα	6.95
» »	7.01
» »	7.11
κ. λ. π.	

* Το ρεκόρ αυτό διά πρώτην φοράν επετεύχθη. Παλαιόν τοιοῦτον 6.01 Διαφορά με το δεύτερον κατά σειράν 1.1.

Β ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΣΕΙΡΑΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΤΩΝ ΧΡΟΝΟΜΕΤΡΩΝ ΜΠΡΑΣΕΛΕ

1. ΜΟΝΑΔΟ	5.3
2. ΜΟΝΑΔΟ	5.5
3. ΜΟΝΑΔΟ	6.1
4. "Άλλη μάρκα	6.2
5. ΜΟΝΑΔΟ	6.5
6. "Άλλη μάρκα	6.5
7. "Άλλη μάρκα	6.7
κ. λ. π.	

Μεταξύ 70 και πλέον ώρολογίων -μπρασελέ άλλων μεγάλων εργοστασίων, το ΜΟΝΑΔΟ εξέηλθε **ΜΕΓΑΣ ΝΙΚΗΤΗΣ** και κατέλαβε τās τρείς πρώτας θέσεις κατατάξεως. Τα ΜΟΝΑΔΟ συνέντρισαν όλα τα προηγούμενα ρεκόρ του βραβείου σειράς διά τα 4 καλύτερα χρονόμετρα-μπρασελέ. Το ΜΟΝΑΔΟ μόνον έξ όλων τών εργοστασίων ώρολογίων λαμβάνει **ΠΑΝΤΟΤΕ** τα πρώτα βραβεία για τα χρονόμετρα-μπρασελέ του.

Αὐτὴ εἶναι ἡ ὑπεροχὴ ἀκριβείας τών ΜΟΝΑΔΟ

ΤΟ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΝ ΠΩΛΟΥΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ ΤΩΝ ΜΟΝΑΔΟ 1958

Το ΜΟΝΑΔΟ KINGMATIC είναι έν αυτόματον ώρολόγιον εφευρισμένον με ρυθμιστικόν σύστημα έξ ε-κείνων τά όποία έπρωτεύσαν εις τό 'Αστεροσκοπείον.

Έχει 28 ρουμπίνια και τόν περιή-μον έλαστικόν θραχίονα τύπου "S", ό όποίος προστατεύει τό κέντρον του ρότορ από τά σάκι. Έχει αδιά-δροχη κάσα "TRANSAT", και είναι τό μόνον ώρολόγιον που διέσχισε τόν 'Ατλαντικόν μετ' έπιστροφής θυθισμένον έντός της θαλάσσης.

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ "ΔΟΓΜΑ", Ο.Ε. ΟΔΟΣ ΕΥΡΥΠΛΙΔΟΥ 9 ΤΗΛ: 25-891 - ΑΘΗΝΑΙ

"Γνώμη,"

41

Έδω κι' Έκεί

■ **Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ** του ενυδρείου του Σάν Φραντσκο, κ. Μπράτον Τσίλλ, είχε εκφράσει την επιθυμία να πάρη στην 65 επέτειο των γενεθλίων του ένα δώρο που θα του προξενούσε ξεχωριστή χαρά: μερικά σπάνια ψάρια από τη Χαβάι, που οι Ιθαγενείς τα λένε Χουμουχόμου Χιουκότσε. Όταν, επιτέλους, ήρθε η μέρα που θα έπαιρνε το δώρο του, ο δυστυχής κ. Μπράτον Τσίλλ αισθάνθηκε τη μεγαλύτερη απογοήτευση της ζωής του. Κατά λάθος οι φίλοι του δεν του είχαν στείλει Χουμουχόμου - Χιουκότσε, αλλά... Χουμουχόμου - Κουλουκούτσε!

■ **ΤΟΝ** Δεκέμβριο του 1957 ο πληθυσμός των 'Ηνωμ. Πολιτειών έφτασε τα 172.790.000 — τρία εκατομμύρια περισσότερα απ' το 1956.

■ **Ο ΤΖΩΝ** Ουίλλις Σήρερ (39 ετών), αστυνομός στο Λος Άντζελες, καταδικάστηκε σε βουρτάτο πρόστιμο με την κατηγορία ότι «έπέβαλε αδικαιολογητόν τιμωρίαν επί ανηλίκου». Ο Σήρερ είχε υποχρεώσει το γιό του, ηλικίας 12 χρονών, να περπατήσει γυμνός στους δρόμους του Μόντε Βίστα (Καλιφόρνια), επειδή είχε χρησιμοποιήσει το ποδήλατο ενός φίλου του.

■ **ΑΓΓΕΛΙΑ** στη στήλη συνοικισίων μιας αμερικανικής εφημερίδας: «Κύριε, όχι πολύ εύπορος, όχι πολύ νέος, επιθυμεί να λυμφωθεί. "Αν μοιάζετε της Τζίνια Λολλομπρίτζινα, αν έχετε το χαμόγελο της Τζοκόντας, γράψτε εις την εξής διεύθυνση...».

■ **ΠΕΡΑΣΑΤΕ** τα σαράντα και δεν καταρωσάστε ακόμη να γίνατε διάσημοι; Ακούστε σε ποιά συμπέρασμα κατέληξε ένας έρευνήτης που μελέτησε την Ιστορία 400 διασημών ανθρώπων, που διακρίθηκαν όλοι στην εποχή τους είτε ως πολιτικοί, είτε ως καλλιτέχνες, πολεμιστές, ποιητές ή συγγραφείς: 35% από τις εξέχουσες προσωπικότητες έφτασαν από μεσορράνημα της δόξας σε ηλικία 60 με 70 χρονών, 23% από τα 70 μέχρι τα 80 και 8% μετά τα 80. Με άλλα λόγια, τα μεγαλύτερα έργα του κόσμου όφειλονται σε ανθρώπους που είχαν περάσει τα 60. Αισθάνεστε καλύτερα;

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Υ' **Εκδρομές...** 'Ετοιμάζονται πυρετωδώς. Σπέτσες, Αίγινα, Ναύπλιο, Καμένα Βούρλα. Καστορία θα φιλοξενήσουν παρέες 'Αθηναίων, που θα μεταφερθούν εκεί για λίγη αλλαγή, πολύ λίγο άθλητισμό και έντακτη χαρτοπαιξία. 'Η τράπουλα ταξιδεύει πάντοτε με τους περισσότερους έκδρομείς και, όταν δεν υπάρχει ήρεμία και καλή τακτοποίηση, τότε χρησιμεύει μόνον για να παχυνθεί η πατροπαράδοτη «ξερή», που δεν χρειάζεται τίποτε παραπάνω από τα 52 χαρτιά και μία κιμωλία.

Υ' **Επιτυχίες...** 'Η 'Ελλη Λαμπέτη προχωρεί στα άγχια της Μελίνας... Γίνεται η δεύτερη 'Ελληνική ηθοποιός που περνά τα σύνορα και θα σφραγισθεί σαν διεθνής προσωπικότητα. Πρωταγωνίστρια σε αμερικανική ταινία με τίτλο «Το χαμένο κορμί», θα έχει τη χαρά όχι μόνον να εύρεθι προδιδασμένη σε στήν πρώτη μεγέθους, αλλά να μεταφερθεί και στις Βερμούδες, όπου θα γυρισθούν οι περισσότερες σκηνές του φιλμ. Σκηνοθέτης ο διεθνώς πλέον αναγνωρισμένος Μιχάλης Κακογιάννης...

Υ' **Μικρές ειρήνες...** Σε μία τελευταία διογραφία του δρ. Βέρνερ φον Μπράουν, έφευρε των πρώτων πυραύλων και δημοσίου του αμερικανικού δορυφόρου, αναφέρεται ότι εις ηλικίαν 12 ετών έμεινε μεταξέστατος γιατί δεν ήπιε τη δόση στά... μαθηματικά...

Υ' **Προεκλογικά...** Μια αίτηση έφθασε στα γραφεία μας με υπογραφή: «Απαιτητικοί νέοι έκ-

λογείς». Ζητούν, αν οι υποψήφιοι επιμένουν να τοιχοκολλούν ή να δημοσιεύουν στις εφημερίδες φωτογραφίες, να έχουν την σεμνότητα να παρουσιάζουν την πραγματικότητα και όχι την κατάσταση τους προ εικοσιπενταετίας. «Δεν γνωρίζουμε που δεν γνωρίζουμε τους περισσότερους υποψηφίους — μάρς λένε —, τουλάχιστον να βλέπουμε τις φυσιογνωμίες τους όπως είναι τώρα...»

Υ' **Παλιό ανέκδοτο...** 'Ο Λίνκολν είχε απαντήσει κάποτε σε ένα φίλο του, που του ζητούσε να διορίσει κάποιον: «Δεν τον διορίζω, αγαπητέ μου. Δεν μου άρεσει το ύφος του». Και ο φίλος έκπληκτος: «'Εσύ, σοβαρός άνθρωπος, κρίνεις από το εξωτερικό;». «Να σου πω, απάντησε ο πρόεδρος, όλοι οι άνθρωποι όταν περάσουν τα 40 τους χρόνια είναι υπεύθυνοι για το ύφος και την έκφρασή τους»...

Υ' **Μαρί Σαντάλ...** Θυμάστε την Παριζιάνα Μαντάμ Σουζού; Δίνει παραγωγή στην υπηρετή της: «Ροβέρτο, σήμερα θα μάς σερβίρης μαύρες ελιές, μαύρο χαβιάρι, τρούφες και μαύρο καφέ. Το καναρίνι πέθανε και θα κρατήσουμε πένθος»...

Υ' **Εγχειρήσεις...** Κάποιοι επιτόλαιοι έκαμε την στατιστική ότι, αυτές τις ημέρες που διμολούμε, 200 εκατομμύρια φούστες φαλιδίζονται και φθάνουν τα 45 και τα 50 εκατοστά από το έδαφος. Όλος ο πολιτισμένος γυναικείος κόσμος εύρισκεται πειθαρχικά σκαμμένος επάνω σε ένα στρίφωμα...

ηχη

«Σόκιν, αυτά τα φορέματα και οι χοροί της νέας γενεάς!».

Υ' **Μαρί Σαντάλ...** Θυμάστε την Παριζιάνα Μαντάμ Σουζού; Δίνει παραγωγή στην υπηρετή της: «Ροβέρτο, σήμερα θα μάς σερβίρης μαύρες ελιές, μαύρο χαβιάρι, τρούφες και μαύρο καφέ. Το καναρίνι πέθανε και θα κρατήσουμε πένθος»...

Υ' **Εγχειρήσεις...** Κάποιοι επιτόλαιοι έκαμε την στατιστική ότι, αυτές τις ημέρες που διμολούμε, 200 εκατομμύρια φούστες φαλιδίζονται και φθάνουν τα 45 και τα 50 εκατοστά από το έδαφος. Όλος ο πολιτισμένος γυναικείος κόσμος εύρισκεται πειθαρχικά σκαμμένος επάνω σε ένα στρίφωμα...

Υ' **Μαρί Σαντάλ...** Θυμάστε την Παριζιάνα Μαντάμ Σουζού; Δίνει παραγωγή στην υπηρετή της: «Ροβέρτο, σήμερα θα μάς σερβίρης μαύρες ελιές, μαύρο χαβιάρι, τρούφες και μαύρο καφέ. Το καναρίνι πέθανε και θα κρατήσουμε πένθος»...

Υ' **Εγχειρήσεις...** Κάποιοι επιτόλαιοι έκαμε την στατιστική ότι, αυτές τις ημέρες που διμολούμε, 200 εκατομμύρια φούστες φαλιδίζονται και φθάνουν τα 45 και τα 50 εκατοστά από το έδαφος. Όλος ο πολιτισμένος γυναικείος κόσμος εύρισκεται πειθαρχικά σκαμμένος επάνω σε ένα στρίφωμα...

Υ' **Μαρί Σαντάλ...** Θυμάστε την Παριζιάνα Μαντάμ Σουζού; Δίνει παραγωγή στην υπηρετή της: «Ροβέρτο, σήμερα θα μάς σερβίρης μαύρες ελιές, μαύρο χαβιάρι, τρούφες και μαύρο καφέ. Το καναρίνι πέθανε και θα κρατήσουμε πένθος»...

Υ' **Εγχειρήσεις...** Κάποιοι επιτόλαιοι έκαμε την στατιστική ότι, αυτές τις ημέρες που διμολούμε, 200 εκατομμύρια φούστες φαλιδίζονται και φθάνουν τα 45 και τα 50 εκατοστά από το έδαφος. Όλος ο πολιτισμένος γυναικείος κόσμος εύρισκεται πειθαρχικά σκαμμένος επάνω σε ένα στρίφωμα...

Υ' **Μαρί Σαντάλ...** Θυμάστε την Παριζιάνα Μαντάμ Σουζού; Δίνει παραγωγή στην υπηρετή της: «Ροβέρτο, σήμερα θα μάς σερβίρης μαύρες ελιές, μαύρο χαβιάρι, τρούφες και μαύρο καφέ. Το καναρίνι πέθανε και θα κρατήσουμε πένθος»...

Υ' **Εγχειρήσεις...** Κάποιοι επιτόλαιοι έκαμε την στατιστική ότι, αυτές τις ημέρες που διμολούμε, 200 εκατομμύρια φούστες φαλιδίζονται και φθάνουν τα 45 και τα 50 εκατοστά από το έδαφος. Όλος ο πολιτισμένος γυναικείος κόσμος εύρισκεται πειθαρχικά σκαμμένος επάνω σε ένα στρίφωμα...

■ **ΤΟ ΕΤΟΣ** 8500 οι άνθρωποι θα είναι φαλακροί και θα έχουν μόλις λεπτά σαν καλάμια χωρίς καθόλου δάχτυλα, προφητεύει ο 'Αμερικανός βιολόγος καθηγητής Τζαίμς Σάβατς. 'Ο λόγος: η ολοένα μεγαλύτερη μηχανοποίηση της ζωής.

■ **Ο «ΝΤΟΡΕΜΟΥΣ**, στο Μάντισον (Νιού Τζέρσεϊ), βρήκε μέσ' στον περισσότερωνα του μία ταξιδιωτική περιστερά που είχε ξεκινήσει πριν από τρία χρόνια απ' το Τόκιο. 'Η απόσταση που χωρίζει το Μάντισον απ' το Τόκιο είναι περίπου 13.000 χιλιόμετρα.

■ **ΚΑΤΑ** την Ιταλική εφημερίδα «Μομέντε Σέρρα», ο Σεβερίνο 'Αζούνι, κλητήρας του 'Ανατομικού 'Ινστιτούτου του παπιστημίου του Κάλιαρι, χρησιμοποίησε, τον 'Ιούλιο του 1957, το εργαστήριο αυτού του 'Ινστιτούτου για να μεταβάλει σε σαπουνί, θυβίζοντας το σε καυστική σόδα, το κόπο παιδί που είχε αποκτήσει με την 'Αμάτα Λέκκα, καθαρίστρια του πανεπιστημίου. 'Η άστυνμία καταζητεί τον δράστη που, στο άναμεταξύ, εξαφανίστηκε.

■ **ΕΝΑ** λιοντάρι με δύο, λείανες για συντροφιά, άφθεκε έλευθερο στη ζούγκλα του Ουτάρ Πρανιτέχ, σε μία περιοχή 50 τετραγωνικών χιλιομέτρων που βρίσκεται από ζαρκάδια — τη λεία που προτιμούν τ' άγρια θηρία. 'Η Ινδική κυβέρνηση πήρε αυτή την απόφαση για να προστατεύσει τα λιοντάρια από κινδύνους να εξαφανιστούν απ' όλη την 'Ασία. 'Η 'Ινδία δίνει ιδιαίτερη σημασία στη διατήρηση του είδους, επειδή ο λέων είναι το εθνικό της έμβλημα. 'Ελπίζεται ότι σύντομα το λιοντάρι και οι δύο συντρόφισσές του θα δημιουργήσουν μία πολυπληθή οικογένεια.

■ **ΣΤΗ** Μασσαλία, ένα άντρώγιο απέκτεψε τριβύδα. 'Ενδιαφέρουσα λεπτομέρεια: 'Ο εύτυχης πατέρας είναι γυναικολόγος και η μητέρα μαμμή.

■ **ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ** έπεσαν έξω κατά 75 χρόνια όταν είπαν στην 'Αντα Φίσερ, κάτοικο του Σάουθπορτ της 'Αγγλίας, ότι θα πεθάνει πολύ νέα. Αυτό έγινε το 1873. Πριν λίγες μέρες η μίς Φίσερ γιόρτασε την 101η επέτειο των γενεθλίων της.

Υ' **Γνώμη...**

Ζητήσατε τούς κυκλοφορήσαντες 6 Νέους Χρωματισμούς.

N° 00, 10, 20, 3, 33 & 39

ΤΙ ΛΕΝΕ:

'Ορισμός του «συνώνυμου»: Λέξη την οποία γράφουμε όταν δεν ξέρουμε την ορθογραφία εκείνης που μας είχε έρθει στο νου την πρώτη στιγμή.

Γκρουσώ Μάρς

'Ο πόλεμος είναι μία επιχείρηση στην οποία άνθρωποι που δεν γνωρίζονται αναμεταξύ τους αλληλοσκοτώνονται για τη δόξα και το όφελος ανθρώπων που γνωρίζονται και που δεν αλληλοσκοτώνονται.

Πώλ Βαλερύ

'Η μεγάλη άτυχία των ανδρών είναι ότι δεν μπορούν να πέσουν στην άγκαλιά μιας γυναίκας χωρίς να πέσουν στα χέρια της.

Σασά Γκιτρί

'Καταλαβαίνει κανείς την εύτυχία απ' το θόρυβο των θημάτων της, όταν μας αφήνει και φεύγει.

Λουί Ζουδέ

Είναι άσκοπο να ψάχνεις να βρεις ψάρια στην κορφή ενός δέντρου.

Κινέζικη παροιμία

■ **ΗΤΑΝ** ένας άνθρωπος που κρύωνε αιωνίως. Κάποια μέρα, αυτός ο κρουαλιάρης, πεθαίνει και φτάνει στον παράδεισο. Δύο μέρες μετά την άφιξη του, ο άγιος Πέτρος πάει να του κάνει επίσκεψη και να τον ρωτήσει αν είναι ευχαριστημένος.

—Καλά είμαι, δεν έχω παράπονο... Μονάχα που δεν έχει αρκετή ζέση εδώ επάνω!

'Ο άγιος Πέτρος σκέπτεται και τον στέλνει στο καθαρτήριο όπου πηγαίνει να τον δει μετά λίγες μέρες: —Είσαι καλά; Δεν κρυώνεις τώρα; —Καλούτσικα... Μονάχα μ' ένοχλούν λιγάκι τα ρεύματα.

Θέλοντας να κάνει κάτι γι' αυτόν τον δυστυχή, ο άγιος Πέτρος του δίνει μια θέση στην κόλαση μέσα σ' ένα καμίνι.

Και, σαραντακτώ ώρες αργότερα, ο άγιος Πέτρος πάει να δει τον Σατανά για να του ζητήσει νέα του πελάτη του.

—Φαίνεται ευχαριστημένος, λέει ο Σατανάς. 'Αλλά, έλα μαζί μου να δούμε τί κάνει.

Και ο άγιος Πέτρος, ακολουθώντας το Διάβολο, μπαίνει στο καμίνι. 'Ανάμεσα στις φλόγες, τριβώντας τα χέρια, ο κρουαλιάρης κάθεται ήσυχα. Ξάφου, ζαρώνει τα φρύδια και φωνάζει φουρκισμένος: —'Ε, κλείστε την πόρτα!

■ **ΔΥΟ** χωριάτες πηγαίνουν στη μεγάλη έκθεση του «Μοντέρνου Σπιτιού» περιεργάζονται με έμβριθεια τα ηλεκτρικά πλυντήρια, τις ηλεκτρικές μηχανές για το πλύσιμο των πιάτων, τις ηλεκτρικές θυροκλειδές συσκευές. 'Εξετάζουν επίσης με προσοχή τις τιμές. Λέει ο ένας: —Καταπληκτικό, πόσα οικονομίες κανείς όταν μένει βράμικος...

■ **Ο ΠΙΕΡ** Μπρασέρ, ο γνωστός Γάλλος ήθοποιος, είχε πάει κάποτε να επισκεφθεί το γιάτρο του. Συνήθως, ο γιάτρος, που ήταν και φίλος του, τον δεχότανε για εξέταση άμεσας, πριν απ' τους άλλους αρρώστους. 'Εκείνη τη μέρα, όμως, η νοσοκόμα έκανε το μεγάλο σφάλμα να μην αναγνωρίσει τον διάσημο ήθοποιό. 'Ετσι λοιπόν, ο Πιέρ Μπρασέρ περιμένει μαζί με τους άλλους στην αίθουσα αναμονής. Οι άρες περνούν, πέντε άλλοι αρρώστοι είχανε σειρά πριν απ' αυτόν και ο Πιέρ Μπρασέρ καθότανε ακόμη. Τέλος, άπελπισμένος, σηκώθηκε να φύγει. Και με μία βιαστική απόκλιση στους άλλους που περιμέναν:

—Χαίρετε, κύριοι, πηγαίνω σπίτι μου να πεθάνω από φυσικό θάνατο.

Τα καλλυντικά διατηρούν την όμορφιά και τη δροσιά σας. Και ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ θα τα βρείτε στα Φαρμακεία Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ. Είναι μάλλον άπίθανο να υπάρχουν άλλου, αν δεν τα βρείτε στο ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ.

Και μία υπόμνηση: Για την άνετώτερη και ταχύτερη εξυπηρέτησή σας προτιμάτε τις ώρες 9 — 11 π.μ. και 5 — 6 μ.μ.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ - ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

Ναί, φυσικά... κοιτώντας Μαρινουπούλου

■ **ΣΤΟ** γραφείο ενός χρηματιστή του Λος Άντζελες, που πέθανε πριν από λίγο καιρό, βρέθηκαν αντίγραφα 72.341 ερωτικών επιστολών που είχε στείλει ο μακαρίτης κατά τα τελευταία είκοσι χρόνια σε διάφορες γυναίκες ήθοποιους του Χόλλυγουντ. Πρώτη στον κατάλογο έρχόταν η Μαρλένη Ντήτριχ, στην οποία και μόνο απευθύνονταν 1857 γράμματα.

■ **ΣΤΟ** Λος Άντζελες, ύστερ' από χρόνια πολλά μελέτες και επίπονες εργασίες, ο κ. Ουάλατρουμ καταρωσε να κατασκευάσει μία γιγαντιαία μηχανή που αποτελείται από επτακόσια εξαρτήματα, έντεχνα αρμοσμένα το ένα με το άλλο, και που δεν έχει καμμία απόλυτη χρησιμότητα. 'Ακόμη και όταν λειτουργεί, η περίεργη αυτή μηχανή δεν κάνει τίποτε — ούτε καν θόρυβο. 'Ο έφευρέτης της απεφάσισε να την κατασκευάσει εις ένδειξη διαμαρτυρίας για την υπερβολική μηχανοποίηση της σύγχρονης ζωής.

■ **ΔΥΟ** Γάλλοι φοιτητές της νομικής, που είχαν υπηρετήσει προηγουμένως στο ναυτικό, σκεφθηκαν ένα πολύ έξυμνο κόλπο για να απαντήσουν σωστά στις γραπτές εξετάσεις τους. 'Όταν ο ένας απ' τους δύο τα έφρασε σκούρα, εμπέδισε την ερώτηση χτυπώντας με το μολύβι πάνω στο θρανίο του με σημάτια Μόρς: ο φίλος του απαντούσε κατά τον ίδιο τρόπο. Όλα πήγαν καλά ως την τελευταία ερώτηση. 'Η απάντηση σ' αυτή την τελευταία δόθηκε απ' τον ίδιο τον καθηγητή — επίσημα με το σύστημα Μόρς — υπό την άκοιαστη μορφή: «Τελικόν αποτέλεσμα: Δύο ναυτάι άπορρίπτονται στις εξετάσεις κ' ένας τρίτος τους έκφραζει τα ειλικρινή συλλυπητήρια του».

■ **ΤΟ 1968** — προβλέπουν οι ειδικοί — θα είναι δύσκολη η ναυπήγηση ενός υπερκωανίου, που θα διασχίζει τον 'Ατλαντικό σε τριάντα ώρες με ταχύτητα 100 κόμβων.

Αγαπās Ιά σπόρ;

ΦΙΕ ΚΑΝΕΙ ΚΑΛΟ

■ **ΕΝΑΣ** εφημεριδοπώλης διασχίζει τρέχοντας έναν κεντρικό δρόμο, ξεφωνίζοντας: —'Εκτακτον παράρτημα! Νέα μεγάλη άπάτη! Πενήντα θύματα!

—'Ενας περαστικός τον σταματά, αγοράζει την εφημερίδα και διατρέχει τους τίτλους.

—Περίεργο! μονολογεί. Τι λέει τούτος εδώ; Δε βλέπω πουθενά τίποτε για μία άπάτη!

Και ακούει τον εφημεριδοπώλη που εξακολουθεί να ξεφωνίζει, μακριά: —'Νέα άπάτη! Πενήντα ένα θύματα!

■ **ΜΙΑ** κοπελίτσα μαζεύει λεπτά για κάποιον έρανο.

—Για ποιόν; θέλει να μάθω ένας γραλέος κύριος.

—Για τον Θεό, άποκρίνεται η νεαρή.

—Τότε, λέει ο γραλέος κύριος, δώστε μου δσα λεπτά μαζέψατε. Θα τού τα παραδώσω εγώ. Θα τον δώ πριν από σάς.

■ **ΣΕ ΜΙΑ** φυλή ανθρώποφάγων, ένας θάγενής, συνοδευόμενος από δύο γυναίκες, παρουσιάζεται στον Ιεραπόστολο να τού ζητήσει την ευλογία του για το διπλό του γάμο.

—Δύο γυναίκες; διαμαρτύρεται ο Ιεραπόστολος. 'Η άγία θρησκεία μας άπαγορεύει την πολυγαμία... 'Αδύνατον!

'Ο θάγενής φεύγει. Ξανάρχεται με τα μερικές μέρες.

—Την ευλογία σου, πάτερ μου, τώρα έχω μόνο μία γυναίκα.

—Και η άλλη, τέκνον μου;

—Την έφαγα...

■ **ΤΟ 1883**, ένα ζευγάρι, νεόπαντροι, φεύγουν από το Σάν Φραντσκο για τη Νέα 'Υόρκη. Ταξιδεύουν με το τραίνο. Το ταξίδι, τον καιρό εκείνο, ήταν μεγάλο και κρατούσε πολλές μέρες.

Λίγες ώρες μετά την αναχώρηση, η νεαρή κυρία, μία ξανθούλα όλο νάζι και καπρίτσια, ζητάει πάγο για να δροσιστεί. Πάγος δεν υπάρχει. 'Ο σύζυγος είναι άπελπισμένος.

—Πενήντα δολάρια για λίγο πάγο! Δίνω πενήντα δολάρια!

—Πενήντα δολάρια; ρωτάει ένας ταξιδιώτης.

—Μάλιστα.

—'Εν τάξει. Θα σάς φέρω εγώ στον επόμενο σταθμό.

Πραγματικά, στον επόμενο σταθμό, ο ταξιδιώτης φέρνει μέσα σ' ένα χαρτί λίγα κομματάκια πάγο.

'Η ίδια σκηνή την άλλη μέρα. Τούτη τη φορά, ο ταξιδιώτης ζητάει εκατό δολάρια απ' τον σύζυγο. Στον επόμενο σταθμό φέρνει για δεύτερη φορά πάγο.

'Η ίδια σκηνή την άλλη μέρα.

—Πάγο! φωνάζει ο νεαρός σύζυγος. Χρειάζομαι άπωσδήποτε πάγο.

'Ο ταξιδιώτης όμως δεν θγάζει λέξη.

—Δίνω εκατόν πενήντα δολάρια! ξεφωνίζει ο σύζυγος για να τον πείσει.

'Ο ταξιδιώτης δεν άπαντά.

—Διακόσια! Λίγο πάγο, σάς Ι-κετεύω, κύριε.

—'Αδύνατον! άποκρίνεται ο ταξιδιώτης, δεν μπορώ να πάρω κι άλλον πάγο, αλλιώς ο θεός μου δε θα διατηρήθι άσπου να φθάσουμε στη Νέα 'Υόρκη.

■ **ΕΝΑΣ** γιάτρος καλείται κατεπειγόντως κοντά σ' έναν άρρωστο. Τού πινάνε το σφυγμό, γυρίζει προς τους συγγενείς του άρρώστου και λέει άπαθώς: —'Η αυτός ο άρρωστος είναι νεκρός, ή το ρολόι μου σταμάτησε.

■ **Ο ΝΕΑΡΟΣ** και η νόστιμη ξανθούλα καθόνταν σε μία σκοτεινή γωνία.

—Δώσε μου ένα φίλι, παρακάλεσε εκείνος.

Καμιά άπάντηση.

—Δε θα μου δώσεις λοιπόν ένα φιλάκι; Ικέτευσε πάλιν εκείνος.

Καμιά άπάντηση.

—Είσαι κουφή; δρυχήθηκε τέλος εκείνος.

—'Εγώ δεν είμαι κουφή, μίλησε επιτέλους εκείνη. 'Εσύ είσαι παράλυτος;

■ **ΕΝΑΣ** φοικαράς έχει δώδεκα παιδιά. Κρίνει πως το «κακό παραέγιε».

—'Αν κάνης κι άλλο παιδί, δηλώ-ναι στη γυναίκα του, να το ξέρης, θ' αυτοκτονήσω.

Παρά τη σοβαρή αυτή προειδοποίηση, ύστερ' από λίγον καιρό, η γυναίκα του περιμένει πάλι παιδί.

'Ο ταλαίπωρος σύζυγος, πιστός στο λόγο του και κάπως έκνευρισμένος, παίρνει το περιστροφικό του και το άκουμπάει στον κρόταφο του. Καί, ξάφνου, μία σκέψη τον σταματά:

—Χαίρετε, κύριοι, πηγαίνω σπίτι μου να πεθάνω από φυσικό θάνατο.

—Κι αν σκοτώσω έναν άθώο;

ΤΟ ΠΡΑΣΙΝΟ ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ

* Την ώρα αυτή εφεύρεση, ομολογώ, δεν την είδα παρά μόνον σ' ένα δημόσιο γραφείο: του Γενικού Διευθυντού του Έθνικού Ιδρύματος Ραδιοφωνίας κ. Φρειδερίκου Σμίτ. "Ανθρώπος συστηματικός καθώς είναι και πολύ νοικοκύρης, έχει τοποθετήσει έξω απ' το γραφείο του δύο μικρούς ηλεκτρικούς λαμπτήρες: έναν πράσινο κ' έναν κόκκινο.

* 'Ο πράσινος σημαίνει πώς είναι... όρατός!

* 'Ο κόκκινος ότι επιθυμεί να μείνει άορατος —άκόμα και για τόν ιδιαίτερο γραμμοτέα του!

* Τί ώραίο θα ήταν αν έθεσπιζετο το σύστημα αυτό σ' όλα τα γραφεία! Νά ξέρη κανείς, δρέ αδερφέ, πότε είναι εύπρόσδεκτος και πότε δεν είναι, πότε ένοχλει και πότε δεν ένοχλει, πότε μπορεί ν' άνοιξη μια πόρτα και πότε θα πρέπει να περιμένη. Γιατί μ' αυτήν την υπόθεση των κεκλεισμένων θυρών συμβαίνει και τούτο το άστοχο: οι άγενείς προχωρούν και οι εύγενείς περιμένουν.

* Και περιμένουν... Και περιμένουν...

* Ποιος από μ'ας, αλήθεια, δεν έχει χύσει το δρόμα της άναμνης σ' έναν όποιονδήποτε προβάλαμο, έξω από οποιαδήποτε πόρτα, πίσω από ένα όποιονδήποτε διαχωριστικό παραπέτασμα; (Είναι πολύ της μόδας τώρα αυτά τα παραπετάσματα. Απέκτησε ένα και ο κ. Λουλακάκης στον Τουρισμό, που μοιάζει σαν Πύργος Έλέγχου του Αεροδρομίου).

* Νά προχωρήσης; Νά μ'ην προχωρήσης; Νά διακόψης; Νά μη διακόψης; Νά χαιρετήσης, —ή νά κοιτάς έξω απ' το παράθυρο μέχρις ότου ο άλλος τελειώσει το τηλεφώνημά του;

* Και πόσο ακριβώς μπορείς να μείνεις; "Ενα τσιγάρο; Δυό; Καμένα; ("Ιδε και σχετικές πινακίδες εις τα γραφεία Ροδοπούλου, Μιχαήλ Πεσματζόγλου, Μητσούκας της "Ελαιουργικής, Γονή παλαιότερον και άλλων εκλεκτών παραγόντων της αθηναϊκής ζωής).

* Και καλά, έσύ μ'έν, ο εύγενής, ύπομονητικά περιμένεις. Άλλά κείνος ο κύριος που ένεσκηψε, ακριβώς την ώρα που άνοιξες το στόμα σου να πής την πρώτη σου κουβέντα; Και το τηλεφώνημα που κι αυτό σ' έκοψε στη μέση της φράσης σου; Και ο προϊστάμενος που καλεί τον καθ' ού ή έπισκεψη αίφνιδίως και πάντοτε έπειγόντως, σά νά έχη πιάσει πυρκαϊά;

* Ά γ'ών άνω μάλου δρόμου είναι αυτές οι έπισκέψεις, μαρσωνοδρομία μετ' έμποδίων. Και νά πής πώς οδηγούνε πουθενά; "Αν δεν έχης μαζί σου ένα χαρτί σαφές και σύντομον με το αίτημά σου καθαρογραμμένο και δεν προστάσης με μικρούς εκδραστικούς ελιγμούς και πειστικά χαριτολογήματα νά άποσπάσης μια τζίφρα στα πρώτα πέντε λεπτά της έπισκέψης, ποτέ δεν ξέρεις ποιές καταχθόνιες δυνάμεις θα άρχίσουν νά έπεμβαίνουν μετά το έκτο λεπτό...

* Μπορεί ή κουβέντα νά τ'ό φέρη στο άνέκδοτο, και π'ώς έσύ, ο εύγενής, ν' άρνηθής ν' άκούσης την σαχή άνεκδοτολογία που έρπει από γραφείο εις γραφείο μαζί με τους γλυκείς θραστούς και το κρεμμυδοάρωμα που αναδίδουν τα σουβλάκια; (Νέα άδηής εφεύρεση και αυτή!).

* "Η μπορεί νά ένεσκήψη θηλυκό, και είναι πολύ άφελής όποιος φαντάζεται ότι στη θέα του θηλυκού, ο άνδρικός νους διατηρεί την σύνεση, συνοχή και συνέπεια, που τεκμαίρεται πώς τον χαρακτηρίζουν.

* "Η, στο κάτω-κάτω της γραφής, μπορεί κι ο άλλος ν' άρχισή ν' άρνηθής ν' άκούσης την σαχή άνεκδοτολογία που έρπει από γραφείο εις γραφείο μαζί με τους γλυκείς θραστούς και το κρεμμυδοάρωμα που αναδίδουν τα σουβλάκια; (Νέα άδηής εφεύρεση και αυτή!).

* Λοιπόν: πράσινο και κόκκινο, για μικρούς και μεγάλους, προϊσταμένους και ύπιστομένους, ύπουργούς και διευθυντάς, τμηματάρχας και είσηγητάς.

* Νά ξέρης π'ότε μπορείς νά προχωρήσης και π'ότε πρέπει νά περιμένης, πότε είσαι εύπρόσδεκτος και πότε ένοχλητικός.

* Και νά ξέρης, έπίσης, αν έσύ είσαι ο εύτυχής χειριστής αυτών των κομβίων, πώς μπορείς νά πείσης το κόκκινο και νά το διατηρήσης κόκκινο όσο βαστάει ή καρδιά σου, και νά κρατήσης μακριά όλον τον ύπόλοιπο πανάθλιο ανθρώπινο συρφετό...

* Άρχη σοφίας, μόνω ση...

Index

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Για την εβδομάδα από 6 έως 12 'Απριλίου 1958

ΚΡΙΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου - 20 'Απριλίου: Καινούργια ενδιαφέροντα θα σ'ας δώσουν κουράγιο για ευρύτερες προοπτικές. Οι επιχειρήσεις σας γενικά θα προωθηθούν πάρα πολύ. Εύνοϊκή ημέρα: Σάββατον, άριθ. 1.

ΤΑΥΡΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 'Απριλίου - 21 Μαΐου: Στα μέσα της έρχομένης εβδομάδας σ'ας επιφυλάσσεται άσυνήθιστη δράση γύρω από επαγγελματικές υποθέσεις. Θα έχτε χαρούμενη οικογενειακή ζωή. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, άριθ. 8.

ΔΙΔΥΜΟΙ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαΐου - 21 'Ιουνίου: Χρειάζεται περισσότερη προσοχή. Τα πράγματα δεν θα έλθουν άκριβώς όπως τα υπολογίζετε, αλλά μ'ή χάνετε το θάρρος σας. Εύνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, άριθ. 3.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 22 'Ιουν. - 22 'Ιουλίου: Η κριτική άρισμένων ανθρώπων σ'ε επαγγελματικά σας θέματα θα σ'ας στενοχωρήσει άρκετά. Διατηρήστε την ψυχραιμία σας και έρχονται εύχάριστα νέα. Εύνοϊκή ημέρα: Μέμπτη, άριθ. 10.

ΛΕΩΝ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Ιουλίου - 22 Αύγουστου: Κάτι που άρχισατε νά πάρετε τόσο εύχάριστη τροπή, ώστε και σεις ο ίδιος θα εκπλαγείτε από την καταπληκτική σας έπιτυχία. Εύνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, άριθ. 2.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Αύγ. - 22 Σ'ρίου: Μία συνάντηση που θα έχτε την έρχομένη εβδομάδα, θα ζωτανέψη μία παλιά σας επιθυμία και θα σ'ας δώση περισσότερο κουράγιο για νά την πραγματοποιήσετε. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, άριθ. 4.

ΖΥΓΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Σεπτ. - 22 'Οκτωβρίου: Πολλές έλπίδες θα παραμερίσουν την άτυχία των τελευταίων ημερών. Θα λάβετε κάποιο πολύ εύχάριστο γράμμα που θα σ'ας ένθουσιάση. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, άριθ. 7.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Οκτ. - 22 Ν'ρίου: Οι αισθηματικές σας υποθέσεις σ'ας επιφυλάσσουν άρκετές εκπλήξεις άργότερα. Ένα μικρό εύχάριστο ταξίδι θα σ'ας δώση την εύκαιρία νά ξεσκάσετε. Εύνοϊκή ημέρα: Σάββατον, άριθ. 5.

ΤΟΞΟΤΗΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Νοεμ. - 21 Δ'μβρίου: Όρισμένες μυστικές κινήσεις του κύκλου σας θα άποκαλυφθούν από κάποιον, που παλαιότερα δεν τ'είχατε και τόσο έμπιστοσύνη. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, άριθ. 8.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 22 Δεκ. - 19 'Ιαν.: Έχετε πολλές πιθανότητες νά εκμεταλλευθείτε τις εύκαιρίες που θα σ'ας παρουσιασθούν σ'όλομα. Κάποια συνάντηση θα σ'ας άπογοητεύση, χωρίς περιπλοκές. Εύνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, άριθ. 1.

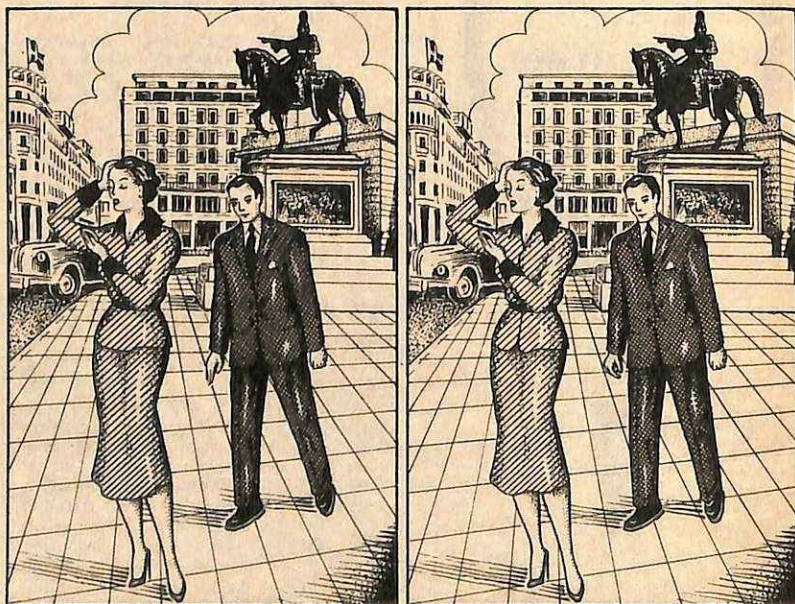

ΥΔΡΟΧΟΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 20 'Ιαν. - 18 Φ'ρίου: Μία καινούργια γνωριμία θα συγκεντρώση το ένδιαφέρον άρισμένων ατόμων του κύκλου σας. Έχετε έλπίδες νά έπιτύχετε την Τετάρτη και την Πέμπτη. Εύνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, άριθ. 2.

ΙΧΘΥΕΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 19 Φεβρ. - 20 Μαρτίου: Μ'ή δίνετε προσοχή στα κουτσομπολιά, που είναι πολύ εύκολο νά καταστρέψουν μία παλιά φίλια χωρίς πραγματικό λόγο. Δεν πρέπει νά είμεθα εγωιστάι. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, άριθ. 15.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ;

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σ' 8 σημεία. Μπορείτε νά τ'α βρήτε;

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Μία λέξις που έπαναλαμβάνεται συχνά γύρω από το Κυπριακόν
2. 'Υπόνοιαι — Νοτισαμερικανικόν νόμισμα
3. Χειρίζεται με ευχέρειαν τα λεπτά — Χειλεόφωνον
4. Το των χαρακτήρων οδηγεί συχνά σ'ε διαζύγιον
5. 'Ημερος, μαλακός — Δημητριακόν (δημ.)
6. Δοτική ένδς Θεού — Γνωστός από τας πολεμικάς επιχειρήσεις του 1940 νορδηγικός λιμνών
7. Όνομα παλαιάς Ιουδαϊκής αίρέσεως — Πρωτεύουσα του γαλλικού νομού Γκαρ
8. Δύο συνεχόμενα, ένας άριθμός — Πρόθεσις (δημ.) — Δαιμονιακά είναι τα τελώνια
9. Σχετική με άρισμένες καταγγελίας (αίτ.) — Πολλών ειδών έχει το σώμα μας
10. Νόθος υιός του Πριάμου, φονεύει υπό του 'Αγαμέμνονος — Δίδει καλλημένο σ'ε μία όπερα... πασίγνωστον μαέστρον — Άναφ. άντωνυμία (άρα.)
11. Τα σανάτάρια του φημίζονται — Σημειών άριθμητικής πράξεως
12. Σ' αυτά υπάρχουν ειδικά τραπέζια

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. Πληθ. προσώπ. άντωνυμίας γ' προσ. (ούδεν.) — Έτσι έδασα-νίζετο ο Προμηθεύς
2. Έμπιστος άκόλουθος...
3. Μία βασίλισσα που έφόνεσε τόν Κύρον — 'Υπονοεί και τη γιαγιά
4. Τέτια λαχανικά υπάρχουν πάντοτε στην άρχή του χειμάνος — Μονοσύνη (άρχ.)
5. Πονηρές πράξεις (δημ.) — Ξενι-

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											
12											

κόν μέτρον έπιφανείων

6. Άποκλείεται όταν λείπη ή σωστή διάγνωσις εις μίαν νόσον — Μία έπιγραφή γνωστή από το Εύαγγέλιον
7. Άρβρον — Χαϊδευτικόν άνδρικόκ όνόματος
8. Όρος του ποδοσφαίρου — Τόσων έτών άπέθανεν ο Μίτσε
9. Οι έν καιρώ έπιστρατεύσεως κληθέντες υπό τ'ά όπλα έφεδροι
10. 'Η άρχή του ώραιότερου ύμνου... — Παχειά σανίδα (γεν.) — Νομός της Γαλλίας ή... αντίστροφος νότα
11. Ένα σχολικόν μάθημα — Παίζει και τυλίγεται
12. Μέτρον χωρητικότητας ανά τα Βαλκάνια διά δημητριακά και όσπρια — Κοιτίς της άνθρωπότητος

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ό σκοπός του ένδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, αλλά και ομαδικού παιχνιδιού, είναι νά έπιτύχη κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.

Άρχισατε λοιπόν από οποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήσατε από το τετράγωνο αυτό σ'ε οποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε τετράγωνο όριζόντιως, καθέτως ή διαγώνως, προσπαθώντας νά διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξι που μπορείτε νά βρήτε.

Σημειώσατε τώρα τη λέξι, που βρίκατε και σθέσατε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα για μίαν άλλη λέξι και συνεχίσατε έως ότου δεν μπορείται νά βρήτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξι τ'άν δύο γραμμάτων μετρήσατε 1 βαθμό.
Για κάθε λέξι τ'άν 3 γραμμάτων μετρήσατε 3 βαθμούς.
Για κάθε λέξι τ'άν 4 γραμμάτων μετρήσατε 5 βαθμούς.
Για κάθε λέξι τ'άν 5 γραμμάτων μετρήσατε 7 βαθμούς.
Για κάθε λέξι τ'άν 6 γραμμάτων μετρήσατε 9 βαθμούς.
Για κάθε λέξι τ'άν 7 γραμμάτων μετρήσατε 11 βαθμούς.
Για κάθε λέξι τ'άν 8 γραμμάτων μετρήσατε 13 βαθμούς.
Για κάθε λέξι τ'άν 9 γραμμάτων μετρήσατε 15 βαθμούς.

Δ	Τ	Ο	Ν	Σ	Φ
Κ	Ι	Λ	Α	Γ	Ε
Ι	Α	Ε	Π	Ρ	Ι
Μ	Λ	Τ	Ι	Ο	Σ
Ν	Α	Ε	Β	Ω	Υ
Α	Ν	Α	Κ	Ι	Τ

Για κάθε λέξι τ'άν 10 γραμμάτων μετρήσατε 17 βαθμούς.
Και ούτω καθ' έξης, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.
Προσθέσατε τώρα το σύνολο των βαθμών που μπορούσατε νά πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑ». Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 58

"Όλες οι μεγαλύτερες μάρκες καλλυντικών και άρωμάτων ELISABETH ARDEN, PAYOT HELLEN RUBINSTEIN, AYER.

Έπί τη εύκαιρία γνωρίζωμεν ύμιν ότι τα γνήσια Γαλλικά άρώματα πωλούνται και χύμα με το γραμμάριον.

MA GRIFFE, ARPÈGE, SCANDAL, CHALI MAR, MITSOUKO, HEURE BLEUE, TABU, BOLERO, N°5 CHANEL, SOIR DE PARIS

**Δωμάτατε την άδύμητον νοσήνιαν N°7 Βαγενά!*

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Ι.Γ ΒΑΓΕΝΑ ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 7

TO ΠΡΩΤΟΝ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΝ ΠΟΥ ΕΝΑΥΤΗΤΗΘΗ ΑΠΟ ΕΛΛΗΝΑΣ ΚΑΙ ΕΧΕΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΔΙΑΚΟΣΜΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΑΡΟΡΑΜΑ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΨΥΧΗΝ

Ολυμπία

Το μεγαλύτερον νεώτερον ταχύτερον Ελληνικόν ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΝ

23.000 τόννων γαντηγήσεως 1963 ταχύτητος 21 μίλλων

Διά **ΚΑΝΑΔΑ - ΑΜΕΡΙΚΗΝ**

GREEK LINE

ΓΕΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
17 - 19 ΑΚΤΗ ΜΙΑΟΥΛΗ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ - ΤΗΛ. 470.271

ΤΣΑΪΝΑΤΑΟΥΝ

του ERLE STANLEY GARDNER

19

Τι του είπατε;
—Του είπα πως δεν ήξερα τίποτε γι' αυτή την υπόθεση και πως δεν ήθελα να ξέρω. Του πρότεινα να τηλεφωνήσει στην αστυνομία. 'Αλλά εκείνος δεν ήθελε, πριν εξακριβώσει πρώτα αν ο άνθρωπος που θροισόταν στήν απόληξη, όποιος κι' αν ήταν, έμενε εκεί με την συγκτάθεση ενός απ' τους συνταίρους.
—Και λοιπόν, τι κάνατε;
—Του είπα πού μπορούσε να βοηθώ τον Νέβις. 'Ο Νέβις ήταν σ' ένα σπίτι κ' έπαιζε πόκερ.
—Και τι έγινε;
—Δεν ξέρω. Έφτασα. Του έδωσα να καταλάβει πως αν δεν ειδοποιούσε την αστυνομία, δεν θα βέβαια να έχω καμία σχέση με όλη την υπόθεση... Τηλεφωνούσε στον Νέβις καθώς έγινε έδρανα. 'Ημουν θυμωμένος και νευρισμένος. Έκανα μερικές βόλτες με τ' αυτοκίνητο για λίγες ώρες, στομάτιο σ, ένα μπόρ κ' ήμια κονιάκ, κ' έπειτα άπεφάσισα να μη γνωρίσω σπίτι σ' αυτή τη νευρική κατάσταση. Έτρεξα με τ' αυτοκίνητο μιά—δυό ώρες γά να καλμάρον τα νεύρα μου, βρήκα ένα σταθμό αυτοκινήτων που είχε άδειο δωμάτιο κ' έπεσα να κοιμηθώ.
—'Όστε έτσι, έκανε στεγνά ό έπιθεωρητής Μάλλου. 'Ωδηγήσατε χωρίς σκοπό, βοήκατε ένα σταθμό αυτοκινήτων, γοιερτήκατε με ψεύτικο όνομα, και βορθήκατε σέ άπόσταση 5 μιλίων απ' τό σταθμό αυτοκινήτων όπου ό 'Εντουαρντ Χάρολντ είχε κι' αυτός γραφτή με ψεύτικο όνομα!
'Η έκπληξη πού φάνηκε στό πρόσωπο τού Τάονον δέν μπορούσε να είναι ψεύτικη.
—Τι; φώναξε.
—Πέντε μιλία πύ πέρα, ό 'Εντουαρντ Χάρολντ θροισόταν κι' αυτός σ' ένα σταθμό αυτοκινήτων, επίσης με ψεύτικο όνομα. Θά πρέπη να σάς άκολουθήσει!
—Πρόκειται γι' άστείο; 'Η γιά άνάκριση τρίτου βαθμού;
—Τίποτ' απ' τά δυ, είπε ό Μάλλου. Πρόκειται γιά την άλήθεια, κ' η γυναίκα πού ώδήγησε τόν Χάρολντ στό σταθμό αυτοκινήτων ήταν ή άφωτισμένη σας σύζυγος. 'Αν σάς ενδιαφέρει μάλιστα, σάς πληροφορώ πως τό πρόσωπο πού έγκατέστησε τόν Χάρολντ εκεί στήν άποθήκη ήταν επίσης ή άφωτισμένη σας σύζυγος!
—Τ' είν' αυτά πού λέτε; έκανε ό Τάονον.
—'Ο παντοκλής της γειτονιάς της λέει πως σί προμήθειες τροφίμων πού είχε ό Χάρολντ στήν κρυψώνα του είχαν άγοραστή απ' τη γυναίκα σας!
—'Ο Τάονον γύρισε πρός τη γυναίκα του.
—'Όστε έτσι, είπε.

Και πριν κανείς μαντέψει τό σκοπό του, σήκωσε τη γροθιά του και της έδωσε ένα δυνατό χτύπημα στό σάγονι.
'Ακούούθησε μιά στιγμή ξαφνιασμένη άμνηχανία τού έπιθεωρητού Μάλλου, καθώς είδε τό σώμα της γυναίκας να σωριάζεται. 'Επειτα τό μεγάλο του χέρι άρπαξε τό πονικόμοιο τού Τάονον και είναξε τόν Εύρασιαίτη δυνατά, όπως ένα μεγάλο σκυλί τινάζει ένα μικρότερο σκυλάκι.
Σαφηνικά, τό έλεύθερο χέρι έδωσε ένα σκαμπίλι στό πρόσωπο τού Τάονον.
—Φέρε μου αντίσταση! τόν παρακάλεσε. Κλώτσησέ με! Δός μου την ευκαιρία να σου σπάσω τό μούτρο!
'Ο Τάονον, με τό κόκκινο σημάδι τού χεριού τού Μάλλου στό μάγουλό του, περιορίστηκε να χυμονελάσει νευρικά.
—Δέν είμαι τόσο ήλίθιος, είπε.
'Ο έπιθεωρητής Μάλλου στράφηκε πρός τούς άστυνομικούς πού είχαν φέροι τόν Τάονον:
—Πηγαίνετε τούς στή διεύθυνση άστυνομίας και τούς δυό! 'Ερχομαι άμέσως.
—Θά με ξαναθέσετε υπό κράτηση; ρώτησε ό Κλαίην τόν Μάλλου.
—'Όχι, κάθε άλλο! είπε ό Μάλλου. Είστε πύ πολύτιμος γυοίζοντας έξω και παίζοντας τό κυνηγετικό σκυλί... Πού ξέρατε πού θα βρίσκατε την κ. Τάονον;
—Ζήτημα λογικής...
—Λοιπόν, εξακολουθήσατε να σκέπτεστε λογικά, είπε ό Μάλλου. Έχω την έντύπωση ότι τό επόμενο πρόσωπο πού θα μάς ξεφουρνίσετε θα είναι ή Σύνθια Ρέντον. Συνεχίστε, κύριε Κλαίην!
'Ο Κλαίην τού χαμογέλασε.
—Καληνύχτα, κύριε έπιθεωρητή.
—Καληνύχτα, κύριε Κλαίην. Και προσπαθήσατε να κοιμηθήτε λιγάκι... 'Όσο γιά σάς, νεαρή μου κυρία, σάς συνιστώ να μη ξανασφουγγαρίσετε—Δέν θα ξανασφουγγαρίσω, τόν διαβεβαίωσε ή Σού Χά.
—Φυσικά, αν γυρεύετε πραγματικά ύπηρετική εργασία, είπε ό Μάλλου, μπορώ να σάς βρω δουλειά.
—Εύχαριστώ, θα τ'έχω ύπ' όψη μου, ύποσχέθηκε ή Σού Χά.
'Η Σύνθια Ρέντον έτρεξε αϊθόρμητα πρός τό μέρος τού Τέρρου Κλαίην.
—'Ω, Τέρρου! Έκανε. Είμαι τόσο εύχαριστημένη πού ήρθες! Πές μου, τι έγινε;
—'Ενα σωρό πράγματα, είπε ό Κλαίην. 'Ο Ρικάρντο Τάονον εξαφανίστηκε και ξαναβρέθηκε. 'Η γυναίκα του εξαφανίστηκε και ξαναβρέθηκε. Μ' έβαλαν στή φυλακή. Είδα τόν 'Εντουαρντ Χάρολντ και...
—Πώς είναι, Τέρρου; Πές μου, πως είναι;
—Είναι φυσικά πολύ άποθαρημένος, είπε ό Κλαίην. Είναι γεμάτος πικρία. Δέν μου φέρθηκε πύ φιλικά. 'Αν δέν ήταν ό Τσού Κη, θάμουν άκόμα...
'Ο Κλαίην σταμάτησε άπότομα, παρατηρώντας ότι ό Τσού Κη δέν ήταν πιά εκεί. 'Ο Κινέζος κ' ή κόρη του είχαν φύγει διακριτικά.
—Είχαν έρθει μαζί σας, είπε ή Σύνθια, κοιτάζοντας γύρω της. Πού πήγανε;
'Ο Κλαίην είπε:
—'Ισως νόμισαν πως θέλαμε να μείνωμε μόνοι.
—Δέν θέλαμε;
—'Όχι τώρα, Σύνθια. Έχομε κάποια δουλειά πρώτα. Θά κινδυνέψω ίσως λιγάκι...
—Θά κινδυνέψω κ' εγώ μαζί σου, Τέρρου...
—'Εσύ θα μείνεις εδώ!
'Η Σύνθια γέλασε.
—Θάρρω μαζί σου! Σ' έχω μπλέξει άσχημα, κι' από δω και πέρα θάμαι μαζί σου και θα σέ βοηθήσω αν μπορέσω. 'Αν δέν μπορέσω, θα παρουσιάσω τούλάχιστον στήν άστυνομία και θ' άναλάβω την εϋθύνη γι' αυτό πού έκανα. Μίσωσα τόν εαυτό μου επειδή σ' άφησα να κινδυνέψης γιά χατήρι μου... 'Ησουν πάντα ένα καταφύγιο γιά μένα όταν τά πράγματα ήταν σκούρα, και μού φαινόταν φυσικό νάχωμαι σέ σένα γιά βοήθεια. Μόνο τις τελευταίες λίγες ώρες κατάλαβα πόσο άδικο ήταν αυτό... Τέρρου, άφησέ με, σέ παρακαλώ, νάρθω μαζί σου!
'Ο Κλαίην είδε την άπόγνωση πού ήταν ζωγραφισμένη στό πρόσωπό της.
—'Εν τάξει, είπε τέλος, κ' έπειτα πρόσθεσε: 'Ισως ό Χάρολντ να νιώσει καλύτερα αν ξεκαθαρίσης εσύ τό μυστήριο αντί γιά μένα...
—'Ανοησίες!... Πού θα πάμε;
—Θά πάμε στήν άποθήκη της 'Εταιρίας Εισαγωγής 'Ανατολικών Ειδών, είπε ό Κλαίην. 'Ας ελπίσωμε πως δέν θα φρουρηται απ' την άστυνομία, και πως θα βρούμε ένα τρόπο να μπειμε μέσα.
—Και τι θα κάνουμε εκεί;
—'Αν δέν μάς πιάσουν, είπε ό Κλαίην, θα προσπαθήσωμε να εξακριβώσωμε γιαι τό σκοινισμένα δακτυλικά άποτυπώματα τού Τζώρτζ Γκλόστερ ήταν άφημένα σ' ένα στυπόχαρτο. 'Ισως σϋτή νάναι ή λύση όλου τού προβλήματος...
'Όταν έφθασαν στήν άποθήκη της 'Εταιρίας Εισαγωγής 'Ανατολικών Ειδών, ό Κλαίην έδιωξε τόν Κινέζο οδηγό πού τούς είχε ώσει ή Σού Χά.
—Μην περιμένεις, τού είπε. 'Ισως είναι επικίνδυνο.
—Έχω οδηγίες να βρίσχωμαι στίς διαταγές σας.
—Έκανες θανμίασα δουλειά. Είσαι βέβαιος ότι δέν μάς παρακολούθησαν;
—Δέν σάς παρακολούθησαν, τόν διαβεβαίωσε ό Κινέζος οδηγός.
—Αυτό είναι τό μόνο πού με ενδιαφέρει, είπε ό Κλαίην. Πές τόν κύριο σου ότι έκανες όλα όσα ήθελα.
'Ο Κινέζος άποκαιρέθηκε κ' έφυγε με τ' αυτοκίνητό του. 'Ο Τέρρου Κλαίην κ' ή Σύνθια έμειναν εκεί στό σκοτάδι, ως τη στιγμή πού ό ήχος της μηχανής δέν άκουγόταν πιά.
—Τέρρου, ψιθύρισε ή Σύνθια, φοβάμαι.
—Θέλεις να γυρίσης πίσω;
—'Ω, όχι! Δέν θάβελω να χάσω αυτή τη στιγμή ούτε γιά ένα εκατομμύριο δολάρια. Σού λέω άπλως ότι φοβάμαι. Αυτό κάνει την υπόθεση πύ ενδιαφέρουσα... Τι θα κάναμε τώρα;
'Ο Κλαίην δοκίμασε την πόρτα. 'Ηταν κλειδωμένη. Σάν δυό φρυγαλέες σιαές έκαναν τό γύρο τού κυρίου όσπον έφτασαν στό παράθυρο, απ' όπου ό 'Εντουαρντ Χάρολντ είχε άποδράσει τη νύχτα τού έγκλήματος. Τό παράθυρο δέν ήταν κλεισμένο από μέσα. 'Τπήρχε στή βάση τόν ένα άνοιγμα πέντε περίπου εκατοστών.
—Είμαστε τυχεροί, ψιθύρισε ή Σύνθια.
'Ο Κλαίην τό κοίταξε κάμποιση ώρα με σουφρωμένα φρύδια.
—Τι συμβαίνει;
—Σκέπτομαι μήπως είναι παγίδα, είπε ό Κλαίην. 'Αν άκούσης κανένα θόρυβο όταν σηκώσωμε τό παράθυρο. Σύνθια—κανένα ήχο σάν προειδοποιητικού κουνδουνιού ή κάτι τέτοιο—βάλτο στά πόδια! Μή με περιμένεις...
'Ο Κλαίην φόρεσε έλαφρά γάντια, ώστε τά δακτύλα του να μην αφήνουν άποτυπώματα και σήκωσε τό παράθυρο.
Δέν άκούστηκε ό παραμικρός θόρυβος.
—Περίμενε καλύτερα εδώ εσύ Σύνθια...
—Θάρρω κ' εγώ μέσα.
Χωρίς να πη λέξη, ό Κλαίην τη σήκωσε στά

—Πώς είναι, Τέρρου; Πές μου, πως είναι;
—Είναι φυσικά πολύ άποθαρημένος, είπε ό Κλαίην. Είναι γεμάτος πικρία. Δέν μου φέρθηκε πύ φιλικά. 'Αν δέν ήταν ό Τσού Κη, θάμουν άκόμα...
'Ο Κλαίην σταμάτησε άπότομα, παρατηρώντας ότι ό Τσού Κη δέν ήταν πιά εκεί. 'Ο Κινέζος κ' ή κόρη του είχαν φύγει διακριτικά.
—Είχαν έρθει μαζί σας, είπε ή Σύνθια, κοιτάζοντας γύρω της. Πού πήγανε;
'Ο Κλαίην είπε:
—'Ισως νόμισαν πως θέλαμε να μείνωμε μόνοι.
—Δέν θέλαμε;
—'Όχι τώρα, Σύνθια. Έχομε κάποια δουλειά πρώτα. Θά κινδυνέψω ίσως λιγάκι...
—Θά κινδυνέψω κ' εγώ μαζί σου, Τέρρου...
—'Εσύ θα μείνεις εδώ!
'Η Σύνθια γέλασε.
—Θάρρω μαζί σου! Σ' έχω μπλέξει άσχημα, κι' από δω και πέρα θάμαι μαζί σου και θα σε βοηθήσω αν μπορέσω. 'Αν δεν μπορέσω, θα παρουσιάσω τούλάχιστον στήν αστυνομία και θ' αναλάβω την ευθύνη γι' αυτό που έκανα. Μίσωσα τον εαυτό μου επειδή σ' άφησα να κινδυνέψης για χατήρι μου... 'Ησουν πάντα ένα καταφύγιο για μένα όταν τα πράγματα ήταν σκούρα, και μού φαινόταν φυσικό ναχωμαι σε σένα για βοήθεια. Μόνο τις τελευταίες λίγες ώρες κατάλαβα πόσο άδικο ήταν αυτό... Τέρρου, άφησέ με, σε παρακαλώ, νάρθω μαζί σου!
'Ο Κλαίην είδε την απόγνωση που ήταν ζωγραφισμένη στο πρόσωπό της.
—'Εν τάξει, είπε τέλος, κ' έπειτα πρόσθεσε: 'Ισως ο Χάρολντ να νιώσει καλύτερα αν ξεκαθαρίσης εσύ το μυστήριο αντί για μένα...
—'Ανοησίες!... Πού θα πάμε;
—Θά πάμε στην αποθήκη της 'Εταιρίας Εισαγωγής 'Ανατολικών Ειδών, είπε ο Κλαίην. 'Ας ελπίσωμε πως δεν θα φρουρηται απ' την αστυνομία, και πως θα βρούμε ένα τρόπο να μπειμε μέσα.
—Και τι θα κάνουμε εκεί;
—'Αν δεν μας πιάσουν, είπε ο Κλαίην, θα προσπαθήσωμε να εξακριβώσωμε γιατι το σκοινισμένα δακτυλικά άποτυπώματα του Τζώρτζ Γκλόστερ ήταν άφημένα σ' ένα στυπόχαρτο. 'Ισως σϋτή νάναι ή λύση όλου του προβλήματος...
'Όταν έφθασαν στην αποθήκη της 'Εταιρίας Εισαγωγής 'Ανατολικών Ειδών, ο Κλαίην έδιωξε τον Κινέζο οδηγό που τους είχε ώσει ή Σού Χά.
—Μην περιμένεις, τού είπε. 'Ισως είναι επικίνδυνο.
—Έχω οδηγίες να βρίσχωμαι στις διαταγές σας.
—Έκανες θανμίασα δουλειά. Είσαι βέβαιος ότι δεν μάς παρακολούθησαν;
—Δέν σας παρακολούθησαν, τόν διαβεβαίωσε ο Κινέζος οδηγός.
—Αυτό είναι το μόνο που με ενδιαφέρει, είπε ο Κλαίην. Πές τόν κύριο σου ότι έκανες όλα όσα ήθελα.
'Ο Κινέζος άποκαιρέθηκε κ' έφυγε με τ' αυτοκίνητό του. 'Ο Τέρρου Κλαίην κ' ή Σύνθια έμειναν εκεί στο σκοτάδι, ως τη στιγμή που ο ήχος της μηχανής δεν άκουγόταν πιά.
—Τέρρου, ψιθύρισε ή Σύνθια, φοβάμαι.
—Θέλεις να γυρίσης πίσω;
—'Ω, όχι! Δεν θάβελω να χάσω αυτή τη στιγμή ούτε για ένα εκατομμύριο δολάρια. Σού λέω απλώς ότι φοβάμαι. Αυτό κάνει την υπόθεση πύ ενδιαφέρουσα... Τι θα κάναμε τώρα;
'Ο Κλαίην δοκίμασε την πόρτα. 'Ηταν κλειδωμένη. Σάν δυό φρυγαλέες σιαές έκαναν το γύρο του κυρίου όσπον έφτασαν στο παράθυρο, απ' όπου ο 'Εντουαρντ Χάρολντ είχε άποδράσει τη νύχτα του έγκλήματος. Το παράθυρο δεν ήταν κλεισμένο από μέσα. 'Τπήρχε στη βάση τον ένα άνοιγμα πέντε περίπου εκατοστών.
—Είμαστε τυχεροί, ψιθύρισε ή Σύνθια.
'Ο Κλαίην το κοίταξε κάμποιση ώρα με σουφρωμένα φρύδια.
—Τι συμβαίνει;
—Σκέπτομαι μήπως είναι παγίδα, είπε ο Κλαίην. 'Αν άκούσης κανένα θόρυβο όταν σηκώσωμε το παράθυρο. Σύνθια—κανένα ήχο σαν προειδοποιητικού κουνδουνιού ή κάτι τέτοιο—βάλτο στα πόδια! Μή με περιμένεις...
'Ο Κλαίην φόρεσε έλαφρά γάντια, ώστε τα δακτύλα του να μην αφήνουν άποτυπώματα και σήκωσε το παράθυρο.
Δεν άκούστηκε ο παραμικρός θόρυβος.
—Περίμενε καλύτερα εδώ εσύ Σύνθια...
—Θάρρω κ' εγώ μέσα.
Χωρίς να πη λέξη, ο Κλαίην τη σήκωσε στα

χέρια του, την βοήθησε να περάσει απ' το παράθυρο κ' έπειτα γλιστρήσε κι' αυτός πίσω της.
—Και τώρα; είπε ή Σύνθια.
—Θέλω να βρω τό χαρτί πού πρέπει να βοηθήσει ό Γκλόστερ πριν σκοτωθώ.
—Πού ξέρεις πως βρήκε ένα χαρτί;
—Δέν τό ξέρω. Τό φαντάζομαι... 'Ο Γκλόστερ ήρθε στήν άποθήκη γυρεύοντας κάτι. Βρήκε εδώ τόν 'Εντουαρντ Χάρολντ. Άρχισε να κοιτάζει γύρω. Τά χέρια του γώθησαν σέ κάποια σκηνή. 'Επειτα φαίνεται ότι βρήκε κάτι. Τό πήγε στό γραφείο και τ' άκούστησε εκεί. Τά δακτυλικά άποτυπώματα τού άριστέρου του χεριού έμειναν άπάνω στό στυπόχαρτο. Τ' άποτυπώματα αυτά δείχνουν ότι άκουμπήσε με τό δείχτη και τό μεσαίο δάχτυλο. Αυτό σημαίνει πως είχε τη θέση ενός ανθρώπου πού μελετάει ένα έγγραφο. Σ' αυτή τη θέση, ό αντίχειράς του πρέπει ν' άκουμπήσει κι' αυτός στό στυπόχαρτο. 'Όμως, δέν βρέθηκε άποτυπώμα τού αντίχειρα.
—Γιατί, Τέρρου;
—'Ο Μάλλου λέει πως δέν ύπήρχε σκόνη στόν αντίχειρά του.
—Δέν τό βρίσκεις λογικό;
—'Όχι. Πιστεύω πως βρήκε ένα τυλιγμένο χαρτί σ' ένα σκονισμένο μέρος. Πήγε στό γραφείο, ξετύλιξε τό χαρτί και τό κράτησε με τό άριστερό χέρι, με τό δάχτυλο στό στυπόχαρτο και με τόν αντίχειρα στήν άκρη τού χαρτιού. Βάλε λοιπόν σ' έներγεια τό γυναικείο μυαλό σου και πές μου πού θα μπορούσε να κρυφτεί ένα τυλιγμένο χαρτί, σέ μέρος πού να ύπάρχει ένας πάντος σκόνη...
—'Ενα μόνο μέρος μπορώ να σκεφτώ, Τέρρου...
—Πού;
—Αυτή τη διακοσμητική προεξοχή τού τοίχου, πού ύπάρχει γύρω-γύρω στό δωμάτιο, ψηλά, κοντά στό ταβάνι! Μη ξεχνάμε πως είναι άποθήκη εδώ πέρα και τό καθαρίσμα δέν μπορεί να γίνεται καλά.
'Ο Κλαίην τράβηξε μιά καρέκλα κοντά στόν τοίχο, έβαλε ένα κουτί πάνω στήν καρέκλα και στηριζόμενος απ' τη Σύνθια ανέθηκε άπάνω στό κουτί. 'Εμφαξε έτσι κάμποιση ώρα. Τέλος, διαπίστωσε ότι πάνω στήν προεξοχή, μέσα στη σκόνη, ύπήρχε κάτι πού θα μπορούσε να είναι ένα τυλιγμένο κομμάτι χαρτί.
—Νομίζω πως τό βρήκα, Σύνθια! είπε ό Κλαίην ικανοποιημένος.
'Ηταν δυό φύλλα χαρτί, πού τά συγκρατούσαν δυό μικρά λαστιχάκια.
'Ο Κλαίην έβγαλε τά λαστιχάκια και ξετύλιξε τό χαρτί.
Είχαν άπάνω ένα λεπτό γραφικό χαρακτήρα. 'Ο Κλαίην έφερε τό φακό πάνω στά γράμματα. Μαζί με την Σύνθια, άρχισαν να διαβάζουν.
—Είναι ό χαρακτήρας τού Φάρνσουορθ, είπε ή Σύνθια, κ' ή ήμερομηνία... 'Ω, Τέρρου, είναι ή ήμερομηνία πού δολοφονήθηκε!
Νά τι έγραφε τό χαρτί:
«Στους ενδιαφερομένους.
»'Εχασα κάθε βρεξη γιά τη ζωή. Δέν μου μένει παρά να εξομολογηθώ. Μετά απ' αυτή την εξομολόγηση, δέν μ' ενδιαφέρει πιά να ζήσω. 'Η Σύνθια Ρέντον μου είχε έμπιστευτή τό χρηματά της. Αυτά τά χρηματά τά τοποθέτησα σέ χρυσωρυχείο στό Μπαγκκούι, στίς Φιλιππίνες, πού τά είχα έρευνήσει και μού φάνηκαν καλή έπιχείρηση. 'Εκείνη την εποχή, όλη μου ή προσωπική περιουσία ήταν τοποθετημένη σέ μιά εταιρία 'Ανατολικού 'Εμπορίου με συνταίρους τόν Τζώρτζ Γκλόστερ, τόν Ρικάρντο Τάονον και τόν Στάισον Νέβις. 'Η εταιρία αυτή δέν πήγε καθόλου καλά. Στό άναμεταξύ, ή έπιχείρηση χρυσωρυχείων όπου είχα επενδύσει τά χρηματά της Σύνθια Ρέντον άποδείχθηκε πλουσιωτάτη. Τότε ό Ρικάρντο Τάονον μού θάμισε πως κανείς δέν ήξερε πως τά κεφάλαια τού χρυσωρυχείου δέν ήταν δικά μου, αλλά ξένα. Έφτανε να τραβήξω λίγα χρηματά από κεί γιά ν' άναζωογονηθώ ή εταιρία μας, και θάμειναν ακόμη γιά να κερδίξω ή Σύνθια άρεσά. Τά χρηματά πού θα τραβούσα θα ήταν άπλως ένα δάνειο πρός την εταιρία...
»'Ο Ρικάρντο Τάονον έκανε την υπόθεση να φαίνεται τόσο πειστική, ώστε άποφάσισα να άποσώρω 25.000 δολάρια απ' τά κέρδη τού χρυσωρυχείου και να τά επενδύσω προσωρινά στή δουλειά της εταιρίας. 'Τπέγραφα έτσι έγγραφα πού έδειχναν ότι δώλιηρο τό χρυσωρυχείο ήταν επένδυση της εταιρίας. 'Όταν, άργότερα, θέλησα να ζητήσω την έπιστροφή τών χρημάτων στήν έπιχείρηση τού χρυσωρυχείου, ό Τάονον μού είπε πως θα μπορούσα να έπιστρέψω στήν μίς Ρέντον τα κεφάλαια πού μού είχε έμπιστευθή, αλλά τίποτε παραπάνω! 'Ετσι, πιάστηκα στήν

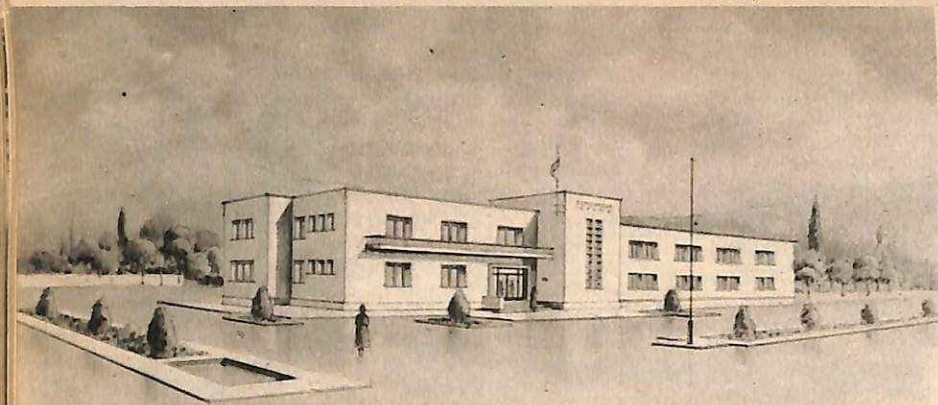
παγίδα της ίδιας μου της διπλοπροσωπείας. 'Η Σύνθια θάπαιρνε δέβαια όλα τά κεφάλαιά της, αλλά είχε χάσει τεράστια κέρδη. 'Αποφάσισα να ξαναδοκιμάσω. Τοποθέτησα γιά λογαριασμό της 5.000 δολάρια σέ μιά εταιρία πετρελαίων, πού φαινόταν γεμάτη ύποσχέσεις. 'Αλλ' αυτή δέν πήγε καλά. Τώρα, ή μίς Ρέντον ζητάει τούς λογαριασμούς. Είμαι εύχαριστημένος πού ό 'Εντουαρντ, με τόν όποιον είναι άρραβωνιασμένη κι' ό όποιος μόλις με έπεσκέφθηκε, είναι φιλόπτοος και σκεπτείνεται να κάνει λεπτομερή έρευνα.
»'Ο μόνος τρόπος έπανορθώσεως τών πραγμάτων είναι να κάνω μιά πλήρη όμολογία: 'Η Σύνθια Ρέντον είναι ή πραγματική ιδιοκτήτρια όλων τών μετοχών μου στήν 'Εταιρία Εισαγωγής και σ' αυτήν άνήκουν πλέον όλα τά κεφάλαια της εταιρίας. Είμαι εκείνη ιδιοκτήτρια τών περιεχομένων τού φακέλου πού αφήνω πάνω στό γραφείο μου.
»'Αγάπησα την Σύνθια Ρέντον. 'Εκείνη μού

είχε δείξει έμπιστοσύνη. Δέν φάνηκε αντίστος αυτής της έμπιστοσύνης. Τό μόνο πράγμα πού μπορώ να πω γιά δικαιολογία μου είναι πως ό Ρικάρντο Τάονον είναι αφάνταστα κακός. Αύτός ό άνθρωπος έχει ύπνωτιστική έπίδραση σ' εκείνους με τούς όποιους έρχεται σέ επαφή. 'Η μειλίχια πειστικότης του μ' έκανε να διαπράξω κάτι πού με στέργει απ' την έπιθυμία να ζήσω. Διαλέγω τόν εύκολο δρόμο... 'Ελπίζω μόνο πως ή Σύνθια θα με συγχωρήσει.
»Δεδομένου, πάντως, ότι έχω εισπράξει χρήματα απ' την εταιρία, κι ότι ό άλλοι συνταίροι, έκτός απ' τόν Τάονον, είναι άνευθνοιοι, δηλώνω ότι κληροδοτώ τό ποσόν της άσφαλείας μου και την προσωπική μου περιουσία στά μέλη της 'Εταιρίας Εισαγωγής και 'Εμπορίου Ειδών 'Ανατολικής Τέχνης.
ΟΡΑΤΙΟΣ ΦΑΡΝΣΟΥΟΡΘ.
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 58

Μαζί με τις πρώτες άνοιξιότικες έκδηλώσεις και τα αγαπημένα σας παγωτά

ΕΒΡΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ Α.Ε.

ΜΑΚΕΤΤΑ του κτιρίου του «Πηνελόπειου Ίδρυματος», που ο θεμέλιος λίθος του κατετέθη αυτές τις ημέρες από την Βασίλισσα Φρειδερίκη.

ΤΟ ΠΗΝΕΛΟΠΕΙΟ ΙΔΡΥΜΑ

Ενα ίδρυμα, πρωτότυπο στο είδος του και έπιτακτικά απαραίτητο για τον τόπο μας, πρόκειται να θεμελιωθεί από την Βασίλισσα αυτές τις ημέρες στην Αθήνα. Εύθως άμέσως θα επακολουθήσει η ανέγερσή του. Έτσι για μια ακόμη φορά η ιδιωτική πρωτοβουλία θα έχει δώσει στη χώρα μας το «παρών», πρωτοστατώντας στη δημιουργία ενός ιδρύματος, στο οποίο θα βρίσκουν καταφύγιο και οικογενειακή θαλπωρή, όσα κορίτσια χρειάζονται προστασία, στέγη, προσεκτική καθοδήγηση.

Το ίδρυμα αυτό, το «Πηνελόπειον Ίδρυμα» όπως ονομάσθη, έρχεται να προσφέρει ένα χέρι βοήθειας για την λύση ενός από τα σοβαρότερα μεταπολεμικά κοινωνικά προβλήματα της Ελλάδας. Και το πρόβλημα αυτό είναι η προστασία του άστεγου και ανήλικου κοριτσιού.

Η ανάγκη αυτή είναι αφάνταστα έπιτακτική, αν μάλιστα λάβει κανείς υπ' όψη τους τραγικούς δρους διαβίωσης και τ' αναρίθμητα αλυστα ζητήματα, που οι τελευταίοι συνεχίζουν πόλεμοι, η κατοχή και η οικονομική έξαθλίωση δημιούργησαν στα νέα κορίτσια. Στις ημέρες μας είναι, δυστυχώς, πάρα πολλές οι κοπέλες που έχουν άμεση ανάγκη προστασίας και περιθάλψης.

Μ' αυτή την διαπίστωση σαν βάση ξεκίνησε ο σύλλογος «Καρυάτιδες», που είναι το υπ' αριθμ. 271 τμήμα της μεγάλης γυναικείας ελληνοαμερικανικής οργανώσεως «Θυγατέρες της Πηνελόπης» και έβαλε σαν πρωταρχικό του σκοπό την δημιουργία στέγης προστασίας του κοριτσιού. Άμέσως έρχισε ο αγώνας. Μέ συνεχείς και ακούραστες προσπάθειες, με την ήθική και οικονομική βοήθεια των 10.000 Έλληνοαμερικανίδων «Θυγατέρων» που οι «Καρυάτιδες» αντιπροσωπεύουν στην Ελλάδα και με την θερμή υποστήριξη αυτού του σκοπού από το μεγαλύτερο μέρος της αθηναϊκής κοινωνίας, ο σύλλογος κατάφερε, μέσα σε τέσσερα μόνον χρόνια, να συγκεντρώσει τα 2/3 του χρηματικού ποσού που θα χρειασθεί για την ολοκλήρωση του ιδρύματος και τώρα προχωρεί στην οικοδόμησή του.

Στην ώραία αυτή προσπάθεια, ο σύλλογος έρθηκε πράθυμα συμπαρασάτη και βοήθεια από τον γνωστό για την κοινωφελή του δράση Σύλλογο Αποφοίτων Αμερικανικού Κολλεγίου Θηλέων Κωνσταντινουπό-

λεως, που έχει σαν σκοπό την ήθική και πνευματική προστασία του παιδιού. Πρέπει να σημειωθεί ότι μέσα στα 35 χρόνια της ζωής του ο Σύλλογος αυτός έδωσε πολυάριθμα δείγματα της δράσεώς του, αρχικά με τον Παιδικό Σταθμό Ν. Ιωνίας και μετά με την χορήγηση υποτροφιών σε άπορα κορίτσια, που άξιζαν κάθε υποστήριξη. Η τελευταία του γενναιάφρονη προσφορά ήταν ένα οικόπεδο 4.000 πήχων στην Ν. Ιωνία και σε προνομιούχο θέση, στο οποίο θα ανεγερθεί το Ίδρυμα.

Οι δυο αυτοί γυναικείοι σύλλογοι ίδρυσαν έτσι από κοινού το «Πηνελόπειον Ίδρυμα» που ονομάσθηκε έτσι προς τιμήν της ελληνοαμερικανικής οργανώσεως «Θυγατέρες της Πηνελόπης» εις αναγνώριση της πολύτιμης δράσεώς της υπέρ του Έλληνισμού της Αμερικής και το ενδιαφέρον της για την Ελλάδα γενικότερα.

Το «Πηνελόπειον» θα στεγάσει δωρεάν κορίτσια ηλικίας 12-21 ετών, που έχουν έκτακτη ανάγκη στέγης και προστασίας και θα τους προσφέρει καθοδήγηση στο θερμό και φιλόξενο οικογενειακό του περιβάλλον. Με ειδικά τμήματα προσαρμοσμένα στις ανάγκες και την φυσική τους κλίση, οι τρόφιμοι θα παίρνουν τεχνικά και επαγγελματικά μαθήματα, για να είναι σε θέση, όταν θα φύγουν από το Ίδρυμα, ν' αντιμετωπίσουν την ζωή με αξιοπρέπεια.

Το Ίδρυμα θα λειτουργήσει αρχικά για 50 κορίτσια, ο αριθμός όμως αυτός θ' αυξηθεί με την πάροδο του χρόνου για να φθάσει τελικά στις 100 τροφοίμους.

Κατ' αυτό τον τρόπο το Ίδρυμα συμβάλλει στην προληπτική κοινωνική μέριμνα, που τόσο άπασχολεί την κρατική προσπάθεια.

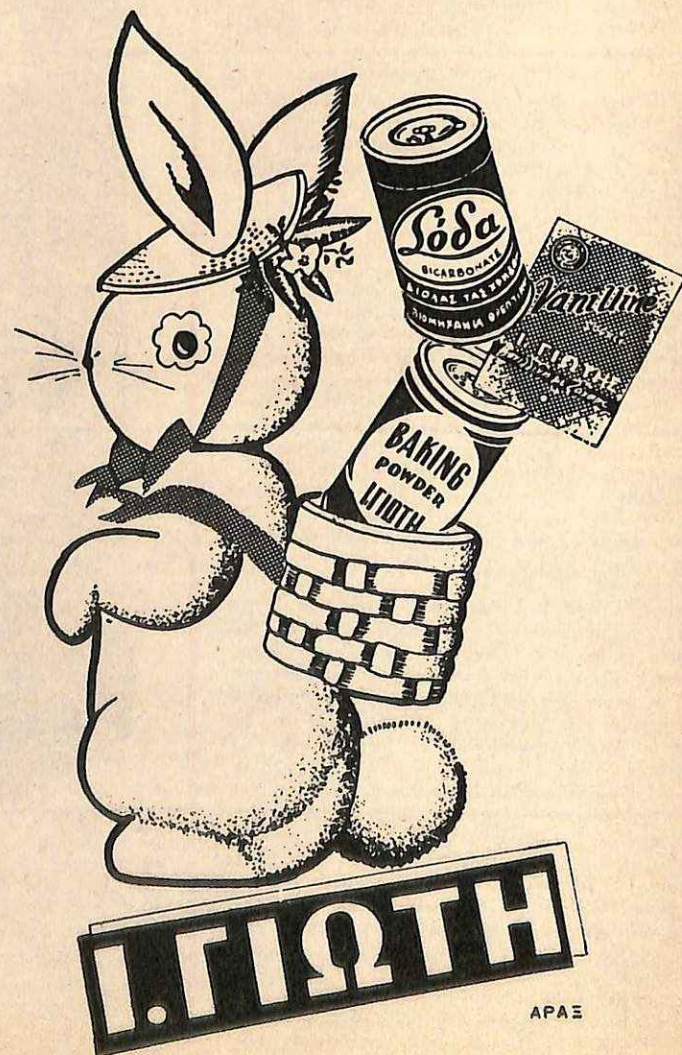
Αξίζει ν' αναφερθεί ότι πολύ συγκινητική στάθηκε η ήθική και οικονομική ενίσχυση που προσφέρθηκε στο Πηνελόπειον τόσο από τους ξηνητεμένους Έλληνες της Αμερικής, όσο και από την αθηναϊκή κοινωνία. Η διαπίστωση αυτή, η τόσο ευχάριστη, ενισχύει την έλπίδα, ότι ώριμασε πια σ' όλους η ιδέα της σοβαρής και στοργικής αντιμετώπισης των προβλημάτων της νεολαίας και ιδιαίτερα των νέων εγκαταλελειμμένων κοριτσιών, που θα γίνουν αύριο μητέρες.

Είναι βεβαία για την όμορφη γιατί το δέρμα της είναι δροσερό και βελουδένιο.

Λάμπει από όμορφη χάρις στην ΣΙΡ ΑΣΕΠΤΙΝ που ειδικοί επιστήμονες επί χρόνια προσπαθούσαν ν' απομονώσουν από την καρδιά ώρισμένων λουλουδιών. Αυτό το μαγικό κερλί, ή ΣΙΡ ΑΣΕΠΤΙΝ δίνει στο δέρμα καινούρια δροσιά και λάμψη και το κάνει απαλό σαν βελούδο. Πρωί και βράδυ μεταχειρίζεστε ΣΙΡ ΑΣΕΠΤΙΝ και το αποτέλεσμα θα σας ενθουσιάσει. Τα μαύρα στίγματα, τα μπιμπίκια, οι διεσταλμένοι πόροι, ή φακίδες και δ-λες ή μικροατέλειες του δέρματος εξαφανίζονται. Η επιδερμίδα σας θα διατηρηθεί δροσερή και βελουδένια σε κάθε εποχή. Ακόμη μία πολύτιμη συμβουλή: Το βράδυ, πριν κοιμηθείτε, κάνετε ε-να έλαφρό μασάζ στα χέρια, δά τα διατηρήσετε έτσι πάντα απαλά και δροσερά.

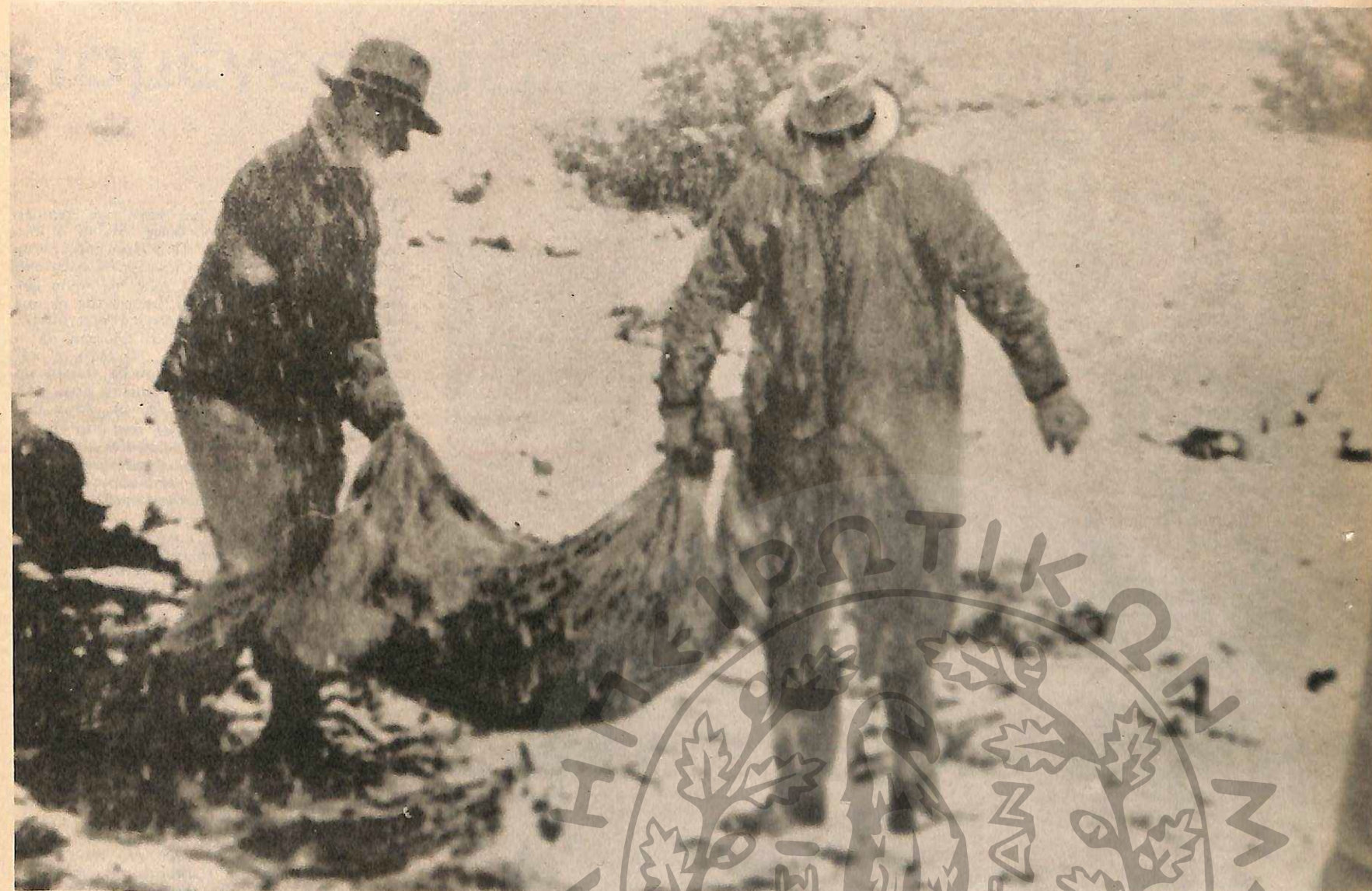
CIRE ASEPTINE

ΑΡΑΞ

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΗΣ ΣΑΝΤΑ ΦΕ

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΕΛΕΙΩΣΕ

ΟΤΙ ΑΠΕΜΕΙΝΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΑ-Ι-Κ ΤΟΝΤ, ΜΕΤΑΦΕΡΕΤΑΙ ΤΩΡΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥΣ ΠΟΥ ΕΣΠΕΥΣΑΝ ΣΤΟΝ ΤΟΠΟ ΤΟΥ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΟΣ

(Φωτ. International News Photos)

ΡΕΠΟΡΤΕΡ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΤΟΝΤ ΣΤΟ ΜΠΕΒΕΡΛΥ ΧΙΛΛΣ

Το τραγικό δυστύχημα της Σάντα Φέ, που βύθισε σε πένθος την πιο ώραία και πιο άτυχη γυναίκα του κόσμου, την Έλιζαμπεθ Τάιηλορ, άρπαξε άπροσδόκητα από τη ζωή, πάνω στην άκμή της δράσης του, έναν από τους πιο δαιμόνιους ανθρώπους της κινηματογραφικής βιομηχανίας. Ο Μάικ Τόντ και η ώραία Λίζ είχαν περάσει προ ολίγου καιρού μερικές ευτυχισμένες ημέρες στη χώρα μας, όταν έφτασαν για να παρακολουθήσουν την πρεμιέρα της ταινίας «Ο γύρος του κόσμου σε 80 ημέρες». Αυτό το ταξίδι έμελλε να είναι για τον Μάικ Τόντ το τελευταίο, αλλά μοιραίο, στον δικό του γύρο.

Στην Έλλάδα κύλησαν οι τελευταίες εὐτυχισμένες ημέρες του είδυλλίου

(Φωτ. Κ. Ραφαηλίδης — ΕΛΛΗΝ)

Τὸν παρακάλεσα νὰ μὴ φύγῃ, νὰ περιμένῃ ἄλλῃ μιὰ ἡμέρα. Θαρρῶ, ὅμως, ὅτι κι ὁ ἴδιος δὲν ἤθελε πολὺ νὰ φύγῃ. Πρὶν ξεκινήσῃ, ἀνέβηκε ἐπάνω καὶ μὲ φίλησε ἑξὶ φορές. Τουλάχιστον νὰ ἦμουν κ' ἐγὼ μαζί του! Αὐτὰ τὰ λόγια ψελίζει ἡ ἀπαρηγόρητὴ Λίζ, μὴ μπορώντας νὰ συλλάβῃ ἀκόμη ὀλόκληρὴ τὴν τραγικὴ πραγματικότητα. «Γιατί; Γιατί; Μοῦ εἶναι ἀδύνατο νὰ τὸ πιστέψω πὼς ἔγινε κάτι τέτοιο. Ὁ Μάικ κ' ἐγὼ σχεδιάσαμε τόσα πράγματα, πού θὰ κάναμε μὲ τὴν τέλειαν τὸ γύρισμα τῆς ταινίας μου». Ἀλλὰ ἡ φθονερὴ μοῖρα θέλησε ἄλλιως. Λίγα συντρίμμια ἐνὸς ἀεροπλάνου ἔξω ἀπὸ τὴν Σάντα Φέ, τοῦ Μεξικῆ, ἔβαλαν τέλος σὲ μιὰ οἰκογενειακὴ εὐτυχία, πού κράτησε μόλις ἐνάμιση χρόνον, κ' ἔκλεισαν τὸ διδύο τῆς περιπετειώδους ζωῆς τοῦ πιὸ δαιμόνιου παραγωγοῦ τῆς ἐποχῆς μας.

Ἦταν ἡ τρίτῃ φορὰ, κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ ἐγγάμου βίου τους, πού ἡ Λίζ καὶ ὁ Μάικ χώριζαν. Ἡ γυναῖκα τοῦ ἐπρόκειτο νὰ τὸν συνοδεύσῃ σ' αὐτὸ τὸ μοιραῖο ταξίδι, ἀλλὰ, τὴν τελευταία στιγμὴ, ἀπεφάσισε νὰ μείνῃ στὸ Λὸς Ἀντζελες. Τὸ ἐλαφρὸ κρυολόγημα, πού δὲν τὴν ἄφησε νὰ ταξιδέψῃ, τῆς ἔσωσε τὴ ζωὴ, ἀλλὰ τώρα ἡ Λίζ τὸ καταριέται γιατί αὐτὸ τὴν ἐμπόδισε νὰ δρῇ τὸ ἴδιο τέλος μὲ τὸν ἀγαπημένον της. Ὁ Μάικ, μόλις ἔφθασε στὸ ἀεροδρόμιον Μπέρμπανγκ, τοῦ Λὸς Ἀντζελες, τηλεφώνησε στὴ γυναῖκα του. Ἦταν ἡ τελευταία φορὰ πού ἀκούγε τὴ φωνὴ του. Τὸ τηλεφώνημα πού τῆς ὑποσχέθηκε νὰ τῆς κάνῃ μόλις ἔφθανε στὸ ἀεροδρόμιον τῆς Τούλσα, στὴν Ὀκλαχόμα, δὲν ἦταν γραφτὸ νὰ γίνῃ ποτέ. Ὁλὴ ἐκείνη τὴ νύχτα ἔβρεχε. Ἡ Λίζ, κατεχόμενὴ ἀπὸ ἓνα δυσάρεστο προαίσθημα, δὲ μπόρεσε νὰ κοιμηθῇ. Περιμένε νὰ κουνουίσῃ τὸ τηλέφωνον, νὰ ξανακούσῃ τὴ φωνὴ τοῦ Μάικ. Ἀντὶ γι' αὐτὸ, κουνουίσαι ἡ ἐξώπορτα τῆς πολυτελέστατης βίλλας τους, στὸ Μπέδερλ Χίλλς, κ' ἔφθασαν δυὸ συνεργάτες τοῦ ἀντρα της, γιὰ νὰ τῆς ἀναγγεῖλουν τὴ φοδερὴ εἶδηση. Ἡ Λίζ λιποθύμησε.

Κι' ὁ Θεὸς συμφωνοῦσε μαζί του...

Τὸ προαίσθημα τοῦ αἰφνιδίου τέλους φαίνεται ὅτι θὰ κατεῖχε, τὰ δυὸ τελευταῖα χρόνια τῆς ζωῆς του, τὸν μικρόσωμο γιὸ τοῦ ραββίνου τῆς Μιννεαπόλεως, γιατί πὼς ἄλλιως νὰ ἐξηγηθῇ ὁ πυρετὸς πού τὸν εἶχε κυριεύσει, ν' ἀπολαύσῃ ὅσο πιὸ γρήγορα καὶ ὅσο πιὸ ἔντονα κάθε ἐπίγεια χαρὰ; Καὶ λὲς ὅτι κι ὁ Θεὸς συμφωνοῦσε μαζί του: «Ὅσο περισσότερα σπαταλοῦσε, τόσο μεγαλύτερα ἦταν τὰ κέρδη του. Ὁ γιὸς του, ἀπὸ τὸν πρῶτον τοῦ γάμου, πού εἶναι σήμερὰ 27 ἐτῶν καὶ ἀνέλαβε τώρα ὅλες τὶς ἐπιχειρήσεις του, δὲν προφταίνει νὰ εἰσπράττῃ τὰ τεράστια κέρδη τοῦ πατέρα του ἀπὸ τὸν «Γύρον τοῦ κόσμου» σὲ 80 ἡμέρες. Κι ὅμως τὸ ἀνίσχυον πνεῦμα τοῦ Μάικ Τόντ δὲν μποροῦσε νὰ ἡσυχάσῃ. Συνήθιζε

νὰ τὸ λήθῃ ὁ ἴδιος γιὰ τὸν ἑαυτὸ του, ὅτι ἀνῆκε στοὺς ἀνθρώπους πού χαίρονται ὅταν τοὺς δρῶσιν μιὰ μεγάλη τρικυμία, γιατί ξέρουν πὼς θὰ ἐπακολουθήσῃ μιὰ ἱσάζια γαλήνη. Σχέδια, ἐπιχειρήσεις, ἰδέες συνωστίζονταν στὸ ἀκούραστο πνεῦμα του. Μετὰ τὸ «Γύρον» λογάριζε νὰ γυρίσῃ τὸν «Δὸν Κιχάτη», ἄλλῃ μιᾷ ὑπερπαραγωγῇ πού θὰ τοῦ στοίχιζε ὀλόκληρη περιουσία καὶ μὲ μαθηματικὴ ἀκρίβεια θὰ τοῦ ἄφηνε μεγαλύτερα ἀκόμη κέρδη. Καὶ στὸ μεταξύ, ὠργωνε τὸν κόσμον. Παρίσι, Μόσχα, Ἀθήνα, Καλιφόρνια... Μοναδικὴ τοῦ ξεκούραση ἦταν τὰ ὁμορφα μπλὲ-μὰβ μάτια τῆς «Λίζ» του. Ἀγοράζει ἓνα ἀεροπλάνον πού τοῦ δίνει τ' ὄνομά της... Θέλει νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ μεγάλο παιδικὸ του ὄνειρον: Νὰ μιμηθῇ τὸν ἥρωα τοῦ Ἰουλίου Βέρν καὶ νὰ κάνῃ τὸ γύρον τοῦ κόσμου, μαζί μὲ τὴν Ἑλίζαμπεθ Τάιηλορ, παρακολουθώντας τὶς πρεμιέρες τῆς ταινίας του...

Τελευταία χαμόγελα

Κι ἀρχίζουν ἀτέλειωτα ἀεροπορικὰ ταξίδια σὲ χώρες μακρινές. Πρὶν ἓνα μῆνα τὸν δρῶσιν μιὰ μεγάλη τρικυμία. Κάθετ' αὐτὴν ἡ Λίζ, ἡ ἀντιπροσωπευτικὴ ἡ ἑλληνικὴ συντροφιά στὸ Τουρκολίμανο. Σὲ λίγο, ἓνα κατὰλευκον κότερο, ἡ «Χουανίττα», θὰ τὸν μεταφέρῃ μαζί μὲ τὴν Λίζ τοῦ σ' ἓνα δεύτερον ταξίδι τοῦ μέλιτος στὰ ἑλληνικὰ νησιά. Πόσο περιμένουν κ' οἱ δυὸ αὐτὴ τὴν ἡμέρα! Θὰ τοὺς ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὸ περίεργον πλῆθος καὶ θὰ μπορέσουν, ἐπειτα ἀπὸ πολὺ καιρὸ, νὰ ζήσουν μόνοι τους τρεῖς ἡμέρες, χωρὶς τ' ἀδιάκριτα βλέμματα. Ὁλόκληρο σχέδιο ἀναγκάστηκαν νὰ καταστρώσουν γιὰ νὰ ξεγελάσουν τοὺς φωτορεπόρτερς καὶ νὰ μπόρουν νὰ φάνε σ' ἓνα γραφικὸ ταβερνάκι τοῦ Τουρκολίμανου. Εἶναι ἀφωσιωμένοι τώρα σ' ἓνα πιάτο μὲ ζεστὲς μαρίδες, καθὼς τὸν πλησιάζει θαρραλέα μιὰ γατούλα τοῦ λιμανιοῦ.

—Μάικ, ἀρχισες πάλι τὰ ἴδια; Λέει μὲ παραινῶν φωνὴ ἡ Λίζ.

Ὁ μεγάλος παραγωγὸς ἔχει ἤδη ἀφιερωθῇ στὴν τροφοδότηση τῆς Πειραιώτισσας γατούλας, μὲ κεφάλια ἀπὸ μαρίδες. Φημισμένος γιὰ τὸ σπιρτόζο χιούμορ του καὶ τὸν ἀνοικτόκαρδον χαρακτήρα του, συνεχίζει τὴν ἀπασχόλησίν του.

—Δὲν θὰ ξέρετε, βέβαια, λέει χαμογελώντας ὁ Μάικ, πὼς, ὅταν ἐπρόκειτο νὰ παντρευτοῦμε μὲ τὴν Λίζ, μ' ἐξηνάγκασε νὰ διαλέξω μεταξὺ ἐκείνης καὶ ἐνδεκα γατῶν! Τί; Παράξενο σὰς φαίνεται; Ἐχω πραγματικὰ μεγάλη ἀδυναμία στὶς γάτες, καὶ μὲ συντρίφευαν γιὰ χρόνια. Ἡ Λίζ, ὅμως, δὲν θέλει ν' ἀκούσῃ οὔτε νιαούρισμα στὸ σπῆτι. Ἔτσι, ἀποχωρίσθηκα ἄδοξα τὶς ἐνδεκα γάτες μου, γιὰ ν' ἀποκτήσω μιὰ... ἀγριόγατα!

Ἐνα τρυφερὸ χαμόγελο τῆς Λίζ ἔδωσε τὴν εὐκαιρία στὸν Τόντ νὰ πῇ ἐπιγραμματικὰ:

—Δὲν φαντάζομαι νὰ ἔχετε ἀντίρρηση.

Ἐμμελλε νὰ εἶναι οἱ τελευταῖες εὐτυχισμένες ἡμέρες τους, τὰ τελευταῖα τους χαμόγελα.

Ἡ ΛΙΖ ἦΤΑΝ Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΜΑΪΚ. ΜΑΖΥ ΞΕΚΙΝΗΣΑΝ ΓΙΑ ἘΝΑ «ΓΥΡΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ»

Στὸ τιμόνι τῆς «Χουανίττας», ὁ Μάικ ἐτοιμάζεται γιὰ ἓνα μικρὸ ταξίδι τοῦ μέλιτος στὰ ἑλληνικὰ νησιά, πού ἐμμελλε νὰ εἶναι οἱ τελευταῖες εὐτυχισμένες ἡμέρες τοῦ ἀγαπημένου ζεύγους.

Handwritten text in a cursive script, likely a form of shorthand or a specific dialect. The text is written on a single line and includes several characters that are not standard in the Latin alphabet, such as 'H', 'd', 'i', 'u', 'h', 'o', 't', 'h', 'X', 'w', 'p', 'q', 'T', 'w', 'y', 'θ', 'a', 'u', 'm', 'ā', 'T', 'w', 'y'. The characters are connected by thin lines, suggesting a continuous flow of writing.

Μιά ωραία έκθεση κλασικῶν ἐπίπλων — Τραπεζί - κονσολά — Χαρούμενα παρι-
ζιάνικα ἐμπριμέ γιὰ τὸ καλοκαίρι — Τὸ «πιὲ ντὲ πούλ», βασιλεὺς τῆς ἀνοιξέως —
Καραμπέλλα, ἡ καινούργια παραξενιὰ τοῦ Παρισιοῦ — Ὁ ἄρωμα «καντρίγ», μον-
τέρνα ἐσώρουχα, φίνα μπλουζάκια — Ἡ ἀξία ἐνὸς καλοῦ μασσάζ τοῦ προσώπου

εράσατε, αλήθεια, αὐτὴ τὴν ἐδοξμάδα ἀπὸ τοῦ «Room»; Ἀξίζει πραγματικά τὸν κόπο νὰ τὸ κάνετε, ὄχι μόνο γιὰ νὰ φωνάσετε κάτι, ἀλλὰ γιὰ νὰ χαρακτηρεῖ μιὰ θάλας ἐκθίσαν κλασικῶν ἐπιπέλων, ποὺ δὲν θυμίζον τίποτε ἀπὸ τὴν συνθηματικὴν ἐπίδειξιν μπρούτζινου καὶ ξύλου, τῶν διαφόρων ἐπιτιποποιείων. Ἄλλὰ τὸ καινοῦργιο αὐτὸ κατάστημάν ἐπιπέλων καὶ διακοσμήσεων, τῆς οδοῦ Ἀμερικής 17, δὲν περιορίζει τίς ἰκανότητές του, ποὺ εἶναι πραγματικὰ ἀνεγνωρισμένες, στὰ κλασσικά κομμάτια, ἀλλὰ ἐπεκτείνεται καὶ στὰ μοντέρνα ἐπιπλά, πού κάθε ἄλλο παρὰ θυμίζον προχειρότητα στὴν κατασκευὴ τους. Τὰ λευκά ξύλα, ὁ ὠραῖοι ρυθμοί, τὰ πάρα πολὺ κομψὰ διακοσμητικὰ στοιχεῖα ἑνὸς σπιτιοῦ, οἱ θῆκες περιοδικῶν, οἱ μπζιουτιέρες, οἱ λάμπες καὶ οἱ πολίτες Λιθωγραφίες, ἂν πρωτότυπα καὶ περιποιημένα, σὰς ἐξαφαλίζουν μιὰ καλὴ ἐκλογὴ γιὰ τὸ στίγί σας ἢ γιὰ κάποιο φιλικὸ σας πρόσωπο. Ποιὸν θάλα ἐπίσης εἶναι καὶ μερικὰ τραπέζακια, ποὺ δὲν μπορούσαμε νὰ νομίσουμε «οὐδέτερα», μιὰ καὶ τὸ στυλ τῶν ταϊριὰς τόσο με κλασσικά ὅσο καὶ με μοντέρνα ἐπιπλά. Ἄ. Κόμη καὶ στὸν τομέα αὐτόν, τὸ «Ροὺμ» ἔχει καινοῦργιες ιδέες, παρουσιάζοντας ἕνα εἶδος μοντέρνας μικρῆς ροτόντας, πού ἡ ἐπιφάνειά της εἶναι ὅλο γυαλί, ζωγραφισμένο με κινεϊκά σχέδια ἡ λουλουδιὰ. Πορᾶλληλα, τὸ κομψὸ αὐτὸ κατάστημά διακοσμητικῆς ἔχει πολλὰς ὁμορφες λαοιδίες μικρῆς πολυθρόνης, ποὺ μποροῦν ἀραιότατα νὰ συνδυασθοῦν καὶ δώσουν καινοῦργια μορφὴ καὶ προσωπικότητα στὸ παλιὸ σας σαλόνι ἢ ἀκόμη καὶ σ' ἕνα μοντέρνο μεγάλο λιβινγκ-ροῦμ.

 πὸ τὴν πῖο μικρὴ, μέ-
 χρι τὴν πῖο μεγάλῃ
 πόλιν τῆς Εὐρώπης καὶ
 τῆς Ἀμερικής, τὰ μι-
 κρὰ διαμερίσματα τῶν
 πολυκατοικιῶν ἀπασχο-
 λοῦν τοὺς ἀνθρώπους
 καὶ τὴν κοινωνικὴν τά-
 ξειν. Οἱ μεγάλοι, λοιπόν, διακοσμη-
 τικὴ σοφιστήκαν ἕνα καινούργιο πρό-
 πο διαρρυθμίσαι τὴν σύγχρονον
 σπιτιάν, ὥστε τὰ κατακόρυφα ὀρισμέ-
 νου χώρου πού ἐν χρησιμοποιοῦνται
 καλεῖται παρὰ ἑλκυστικῆς ὄψεως. Μετα-
 φύ αὐτῶν εἶναι καὶ ἡ τραπεζαρία,
 πού κατελαμβάνει παλαιότερα τὸ με-
 γαλύτερο δωμάτιο τοῦ σπιτιοῦ, γιὰ
 τὰ φιλοξενεῖ δεκάδες καρέκλες, πολυ-
 θρόνους καὶ κολλοσιαίστου υποθηρῆ-
 καὶ τραπεζία, πού στὴν πραγματικότη-
 τῃ ἐν εἶχαν καμμίαν χρησιμότητα.
 Καὶ τὰ πού μιὰ μεγάλῃ βιομηχανία
 στροματῶν καὶ ἐπιτόμων, ἡ Νεοστρώ-
 ν (γωνία Κολοκοτρώνη καὶ Θεσπείας)
 παρουσίαζε καὶ στὴν πατρίδα μας
 ἕνα καινούργιο εἶδος τραπεζαρίας.
 Πρόκειται γιὰ ἕνα ὀρειοτάτο μον-
 τέρνο τραπέζι — κοινωδὴ ἀπὸ λευκοῦ
 ξύλου πού, ἐνὺ μοῖρεται εἰς τὸ τοπο-
 βετήρεται στὴ γωνία ἐνός δωματίου,
 χωρὶς ἀνὰ πᾶν σχέδον καθόλου χώ-
 ρο, μεταβάλλεται εἰς μεγάλον τραπέζι,
 τραπεζαρίας, ἱκανὸν γὰ φιλοξενεῖ 8-
 10 ἄνθρωποι. Οἱ καρέκλες του, ἐξ ἁλ-

λου, που μπορούν να μπουν σε μία γωνία του λιδινγκ-ρούμ, στο χώλ ή ακόμη και στο σαλόνι σας, είναι και αυτές από λευκό ξύλο, σε πάρα πολύ απλή γραμμή και με ταπετσαρίες από κόκκινο ή ολόμπλεο χρώμα προτιμάτε, πλαστικό δέρμα. Μ' αυτό τον τρόπο, τα ελληνικά σπίτια θα άποκτησουν μία πρωτότυπη μοντέρνα τραπεζαρία, χωρίς να αναγκασθούν να χρησιμοποιήσουν πολύτιμο χώρο του σπιτιού.

Κάθε εποχή φέρνει στο προσκήνιο κ' έναν τυπο γυναικάς, που θεωρείται ιδανικός και εξαναγκάζει τις υπόλοιπες γυναικάς να τον μιμούνται. Περάσαμε από τις παλιές κόμπι μέχρι το άγοροκόριτσο α' λά Αντρέα Χέιμπορν, για να καταλήξουμε το 1958 στην παιδίστρα φίφλη. Το «μπέμπι-φύς» και το «μπέμπι-ντάλ» των Αμερικανών φαίνεται πως επηρέασαν, όπως μου έλεγε η κ. Έλλη Γιούγανγελιδη-Πολίτη, που μόλις γύρισε από το Παρίσι, όλους τους μεγά-

λους Γάλλους δημοφιλούς μόδας. "Οτι, πού κομικλιστικό μπορείτε να φαντασθείτε, πού άφελές και πιδ άνοικτικόδωρο, πού έχει κάποιον άερα θηλυκόδοτος χωρίς πολλές υπερβολές, άποτελεί τις βάσεις στο καλοκαιρινό ντύσιμο τής γυναίκας πού 1958." Ο Γκυ Λαρός, ένας από τους τέσσερις εννοούμενους νεαρούς ράπτες τού Παρισιού, πού έρχεται άμέσως μετά τόν "Υβ Σαίν Λωράν και τόν Πιερ Καρντέν, έχει άδωναιμία στά πάρα πολύ άπλά φόρεματα, πού οχηματίζουν λίγο πομπή ή ένα φορβουκάσά και στενέυουν κοντά στα γόνατα σέ άραιούς ντροπέ συνδυασμούς. Τά ταγιέρ τού Πιερ Καρντέν, έξ άλλου, υπογραμμίζουν την πλάτη μέ κυκλικές πιέτιες ή μπουφάν πού στενεύει πρós τά κάτω. Την ίδια αύτη γραμμή λατρεύει και ο Γκυ

Λορδς, σὲ κάπως ἀπολούστει· ἔμπνι-
στι· Ἐκεῖ, πάλιν, ποὺ συμφωνοῦν
ἀπόλυτα ἰὸ δυο αὐτοὶ νέοι δημιουργοὶ
μῶδος ποιοῦ, μαζὺ μὴ τὸν Ζυβάνο
σὺ καὶ τὸν Ὑβ Σαν Λωράν, ἐξο-
φάνισαν ὅλα τὰ γνωστὰ ὀνόματα ρα-
πτῆων τοῦ Παρισιῦ, εἶναι τὰ ἀνοι-
κτοκάρεα ἐμπνέει. Ὅ, τι πῶ ὥραιο
μπορεῖ νὰ φαντασθῇ σὲ λουλού-
δια, σὰ σχέδια τοῦ Πिकासό, φρούτα
εἰ ἄλλους ποικίλους συνδυασμούς, 6-
λους δῶκε φωτεινούς καὶ σὲ ἀπο-
χρώσεις πορτοκαλί, ροῦ, κίτρινου καὶ
μπλε, θὰ τὸ ῥῆτῃ σὰ παριζιάνικα
ἐμπνέει. Πολλά ἀπὸ αὐτὰ τὰ ὥραιο
ὄρασμα καὶ σὲ σχέδια τῶν Γάλλων
δημιουργῶν τῆς μῶδος θὰ παρουσιά-
σῃ, σὲ λίγο καιρὸ, τὴν μεγάλη συλ-
λογὴ τοῦ, ὁ ἀθηναϊκὸς οἶκος μῶδος
Εὐαγγελίδη-Κουρτίδη, ποὺ ἐξακολου-
θεῖ νὰ θεωρεῖται σὰν ἓνα ἀπὸ τὰ με-
γαλύτερα ραπτικά στίπια τῆς ἀ-
μερικανικῆς πρωτεύουσας.

Μέσα σε μία στοά έ-
λυναν τους πιο πα-
λαιόταστους αθηναί-
κους δρόμους, της θ-
δού Έρμου δ, υπάρχε
ένα από τα πιο όμορφ-
α μαγαζιά της πρωτεύο-
σης. Πρόκειται για το
κατάστημα εσωρούχων της φίλης κ.
Ζωής Φουρούλη, που είναι πραγματι-
κά ένας συμπαθητικός άνθρωπος και
παράλληλα περίφημη στη δουλειά
της. Τα πιο όραμα νικητιά που μπο-
ρεί να συλλάβει η φαντασία σας, με
λεπτοδουλειά που μόνο σε μερικά με-
γάλα μαγαζιά του Παρισιού μπορεί-
τε να συναντήσετε, υπάρχουν σε χρω-
ματισμούς που προϋποθέτουν λεπτό
γούστο, πείρα και άκουραστη παρα-
κολούθηση της μόδας. Ή πολιτισμέ-
νη αυτή γωνιά είναι μια απόδειξη
ότι οι Έλληνες άρχισαν να ενδια-
φέρονται το ίδιο και για τα εσωρού-
χα, όπως και για τα φορέματά τους.
Και δεν μπορεί κανείς παρά να δι-
καιολογήσει το ενδιαφέρον τους, ό-
ταν αντικρίσουν ένα υπέροχο νικητιά
της κ. Φουρούλη από όριζόντια φύλ-
λα λευκής ζωράδας, που βεχαιό-
ζουν από μικρά κορδελλλάκια, πλεγμέ-
να μέσα σε είδικό κοφτό κέντημα ή
απλώς απλακισμένα σε κάθε φύλ-
λο με διαφορετική απόχρωση, ρόζ,
γκρίζο, σιέλ, κίτρινο.

νούργια εποχή στη μόδα, απομακρύνοντας τα τυποποιημένα πλέον του ίντ, που διαρρηκναι να φορούν οι γυναίκες. Το ζέρσευ πιε ντε πούλ είναι κάτι καινούργιο, ανοικτόκαρδο και κολακεύει τη γυναίκα. Σε μαυρο-άσπρο, κίτρινο-άσπρο και χίλιους δυο άλλους συνδυασμούς, τα πιε ντε πούλ ζέρσευ, πού εις την Έλλάδα κατα-

σκευάζονται μόνον από τὸ μεγάλο ἐργοστάσιον Γυφτοπόλου, Πραξιτέλους 24, ταριχάκια πολὺ μετὰ τὴν ἐφετηνὴ ἀπώλητα τῆς γραμμῆς καὶ τῆς ναυικῆς τῆς τάσεως. Γιὰ τὴν πατρίδα μας ἓνα ἀπὸ τὰ ὠραιότερα σὺνολα εἶναι ἓνα ταγίερ τοῦ οἴκου Κριστιάν Ντιὸρ μὲ φύσσα, ποὺ σχηματίζει τὴν γραμμὴν «Τραπεζί» καὶ ζακετάκι κρουαζὶ ριχτό. Ἡ ἰδωδιστερπ, ὅμως, ἐμφάνισεν τὸ ζέρεσσι πιὲ ντὲ πούλ εἶναι ἓνα πολὺ ὠραῖο σὺνολο τῆς Νίνα Ρίρα ἀπὸ ταγίερ με ζακέτα σὲ τύπο μπλουζὸν καὶ παλτό ριχτό με φαρδεῖες μανσέτες, ἐξωτερικὲς τσέπες καὶ ἓνα γαζὶ ποὺ σχηματίζει ἓνα μυτερὸ ντεκολτέ, ἀντί γιακάς. Ἐνὸ σημεῖο αὐτὸ θάναϊναι ὁ γιακάς τοῦ μπλουζὸν, ποὺ τοὺ διείναι ἰδιαιτέρη προσωπικότητα. «Ἐνα ζευγάρι γάντια ἀπὸ σουετίνια στὸ ἴδιο βασικὸ χρῶμα τοῦ πιὲ ντὲ πούλ καὶ παπούτσινα καστόρια, ὁλοκληρωτὴν τέλεια τὴν πιὸ κομῆ ἀνωσιζατικὴ ἐμφάνισι τοῦ 1958.

λοκαίρι, όμως, θα διατηρηθῇ ὅλη ἡ γραμμὴ γραμμὴ τοῦ «Μπέλι Ἀμῆ», μὲ τὴν διαφορὰ πὼς τὰ μαλλιά στὸ λαιμὸ καὶ στὸ μῆτωπο θὰ εἶναι τρεῖς ἑως τέσσερις πόντους μακρύτερα, ἐνῶ στὴν κορυφὴ τοῦ κεφαλῶν θὰ πλησιάζουν τοὺς ὀκτὼ καὶ ἔτσι θὰ σχηματίζουν τὴν γραφοὺλ καμπυλῇ. Ὁ φίλος μας Ἄντουαν Κάμπερ πιστεύει πὼς ἡ Καραμπάτθι θὰ ἀναπτυχθῇ πολὺ, ἰδίως γιὰ τὸ καλοκαίρι, ἐνῶ κρίνῃ κανεὶς ἀπὸ τὸν ἐνωϊκὸ τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο τὴν ὑποδέχθηκαν ὁ πρῶτο κομῆς κοσμικῆς Ἀθηνῶν, ποὺ ἔχει πελάτισσές του. Κι αὐτὸ γιὰ τὴν ἑνῶ νεανικὸ ἀέρα, καὶ τὴν ἀτμήλητὴ γραμμὴ τῆς ταιριάξε; σὲ κάθε γυναικεῖο πρόσωπο.

è κάθε χώρα, ή άνοιξη συνταυτίζεται με τὰ τριαντάφυλλα, πού τώ άρρωτά τους τόσο ταιριάζει στή γυναικεία ιδιοσυγκρασία. Οι μυρωδιές των λουλουδιών, πού, τήν εποχή αυτή της άναγεννήσεως, τού φυτικού κόσμου, συνθέτουν τά πιο μευστικά άρώματα, ένέπνευσαν κ' ένα μεγάλο δημιουργό της γαλλικής μόδας, πού γεννήθηκε στήν πατρίδα τού έρωτος και της άποθεώσεως της γυναικείας. "Άρχισε τή ζωή του στήν μαγευτική 'Ισπανία, γιά να καταλήξει άρόγιστος στό Παρίσι. Πρόκειται γιά τόν διάσημο 'Ισπανόγλωσσό ράπτη Μπαλενσιανγκά, πού, σάν τέλειος μεσογειοσκός, έξερει να δίνει στή γυνίκα μια γοητευτική δύναμη, πού χαρίζεται μονάχα από τώ άρώμα. Τό «Καντριγ» τού Μπαλενσιανγκά, πού θεωρείται σήμερα τώ όραιότερο άρώμα τού κόσμου, έχει κάτι από τή μυρωδιά της άνοιξέως και γι' αυτό ίσως μπορεί εύκολα να συνταυτισθώ με κάθε γυναικεία προσωπικότητα. Τό άρωματικό μυστί των λουλουδιών της νύκτες τού 'Απριλίου και τού Μαΐου, μετέδωλε σέ μια γοητευτική μυρωδιά, τώ «Quadrille» τού Balenciaga, πού είναι ίσως τώ μοναδικό άρώμα πού ταιριάζει τόσο άπλάτα με τή φλογερή και άνήσυχη ιδιοσυγκρασία της μεσογειοεικής γυναικας.

Μία δόκληρη μικρή στρατιά από μπλουζες σε κάθε χρώμα, σε κάθε σχέδιο, σε κάθε μοντέρνα πρωτοτυπία παρουσιάζει κάθε εβδομάδα το μεγάλο κατάστημα Δέλτα, της οδού Φωκίωνος 13. Μπλουζάκια απλά, που ξεχωρίζουν από την ελγινική γραμμή και τους ώραιους συνδυασμούς δυο ειδών πλέξεων, σε μοντέρνα γραμμή, ώστε να σχηματίσουν μπλουζόν, είναι ιδεώδη για να παρακολουθήσετε με έλχιστιστα χρήματα την εφελύξη μόδας. Τώρα πιά, που όλες σχεδόν οι Έλληνίδες άρχισαν να εργάζονται και για γενικά να κυκλοφορούν στους δρόμους, η μόδα της φούστας και της μπλουζας είναι ένα μοναδικό πρακτικό ντύσιμο, που και ανανεώνεται εύκολα και δίνει εναντιική πνοή στην εμφάνισή σας. Ή Δέλτα έχει μία μεγάλη συλλογή από μπλουζάκια, σε όλους τους χρωματισμούς και ιδιαίτερα στο κίτρινο, το λευκό, το τυρκουάζ και το

μπλε-άστρο ριγέ, που είναι όλα παριζιάνικα ή αμερικανικά μοντέλα. Τα είδικα λεπτά μαλλιά από τα οποία είναι κατασκευασμένα, το άραίο λοξό κόψιμο του μανικιού και του τεκολέ, τους δίνουν τα απαραίτητα έφοδια για να γοητεύουν κάθε γυναίκα και να της γίνονται άχώριστοι σύντροφοι.

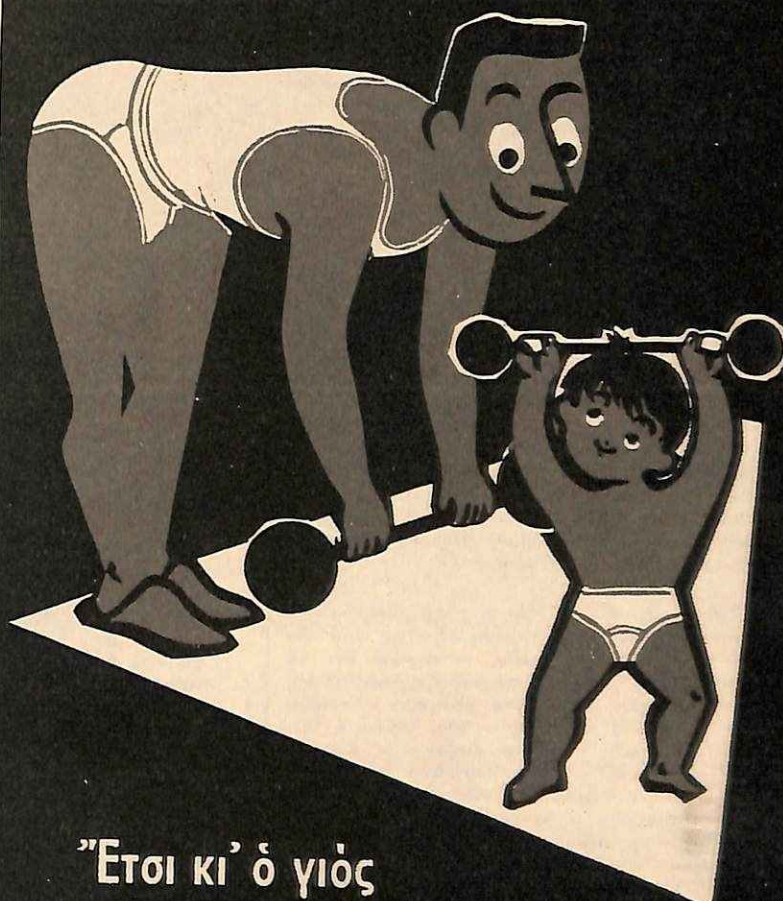
 ὅσες φορές δὲν προσέ-
χουμε, μὲ μίαν μικρή
ζήλεια, τὸ ὥρατο δέρ-
μα κάποιας γυναίκες.
Καὶ κάθε μίαν νύκτα
ἀντιβρά μὲ διαφορετικό
τρόπο, προσπαθώντας
τὴν νύμφη. Ποίος
ὅμως εἶναι ὁ πῖο σωστός δρόμος;
Εἶναι πολὺ ἀπλός, μονοτονί-
α γυναικεία περιμένουν θαύματα, χωρίς
τὴν ἀπαιτητὴν προεργασία. Τὸ ὥ-
ρατο δέρμα δὲν βασίζεται μόνον στὸ
καθόρισμα μὲ γάλα καὶ λαρὺν. Εἶ-
ναι, βεβαίως, ἀπαιτητὴν νὰ γίνε-
ται πρῶτὴ καὶ ὀρθρὴ, ὅπως νὰ σὺνε-
δωλῇσιν τ. ἐκλεκτὴ σπαστική κ.
Λίλυ, στὰν τὴν ἐπισκευθῆκαμε πρὸ ἡ-
μῶν στὸ κομπὸ τὴν ἰατροπόση

μερικής 15. Πότε, όμως, ένα δέμα δεν καθαρίζει απόλυτα, εάν δεν του κάνουμε κάθε εβδομάδα, 15 μέρες ή το αργότερο κάθε μήνα ένα επιστημονικό καθάρισμα, με τέλεια μηχανήματα άτμου και μασάζ, που ανακωλύουν τους πόρους. Ειδικότερα οι κινήσεις που μασάζ πρέπει να γίνονται σε ώριμες κατευθύνσεις, ώστε να υψώνουμε τα αντίθετα αποτελέσματα. Ή κ. Λίλυ, που έχει ειδικευθεί στο Παρίσι κοντά στον δόκτορα Παγιό, στρέφει περισσότερο την προσοχή της σ' ένα από τα σημεία που παρουσιάζουν εύκολα ρυτίδες στο γυναικείο πρόσωπο: Στά μύδια. Προσέξτε, λοιπόν, πολύ όταν βάζετε κρέμα στο μάτια σας: να την αλείψετε με κυκλικές κινήσεις, που αρχίζουν από τα φρύδια και τελειώνουν κοντά στη μύτη. γιά να αποφύγετε έτσι την πρόωρη απόκτηση ρυτίδων.

Λίγες μέρες μόνον μάς χωρίζουν από το Πάσχα, που έχει πιά καθιερωθῆ σάν ἡ ἐποχή τῶν γάμων. Σέ πόσους μετλάδες ὅμας δέ βάσανο αὐτές οἱ φιλικές προσκλήσεις τῆς χαρμόσυνης ἀναγγελίας, που προϋποθέτει τὴν ἐξέσφρηση ἑνὸς καταλλήλου δώρου. Μιά ἀπὸ τίς πιο ᾠρεῖες καὶ πωσιτότεπες ἰδέες, γιὰ μιὰ τέτια περίπτωση, εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ σερβίτσια τὲτ-ᾶ-τὲτ ἢ τὰ κομμάτια κρύσταλλο τοῦ «Μουράνο», τῆς ὁδοῦ Βαυκουρεστίνου 11, πού τὰ μοντέρνα σχέδια, οἱ ὠρεῖοι χρωματισμοί καὶ ἡ πρακτικότης τους, τὰ κάνουν πραγματικά νὰ εἶναι ἀπὸ τὰ πιο περιζήτητα καὶ εὐπρόσδεκτα δῶρα.

H. d. h. h.

"Όπως ο πατέρας...

Ἔτσι κι' ὁ γιὸς
προτιμᾷ τὰ ἐσώρουχα

Atavis

“Όσοι ταξιδεύουν στο εξωτερικό, όσοι ζητούν ξένα προϊόντα από τα ελληνικά καταστήματα, ός έχουν υπ’ όψη τους:
‘Εξοικονομούν συνάλλαγμα οι πρώτοι, έξοικονομούν δραχμές οι δεύτεροι αγοράζοντας τα έσωρούχα κ’Αθής’.
‘Από το 1954 τα έσωρούχα κ’Αθής’ εξάγονται στο εξωτερικό και πουλούνται στα καλύτερα καταστήματα της Εύρώπης ΕΙΣ ΤΑΣ ΙΔΙΑΣ ΤΙΜΗΣ με τα πλέον φημισμένα εύρωπαϊκά. Διότι είναι εφάμιλλά των.

ΑΤΟΙΣ Ο.Ε.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΛΕΚΤΙΚΗΣ & ΦΑΝΕΛΛΟΠΟΙΪΑΣ - ΑΘΗΝΩΝ

ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΜΑΘΕΤΕ

ΚΑΝΕΤΕ σύγχυση, κ. Μαίρη 'Αγγελιδάκη (Χανιά). 'Η «Μήδεια», που άπετέλεσε την έναρκτήριο τραγωδία στις θριαμβευτικές εμφανίσεις που έκανε την περασμένη εβδομάδα το 'Εθνικό Θέατρο στο Φεστιβάλ των Παρισίων, δέν είναι αυτή που έδωσε στα 1942 στο 'Ωδειον 'Ηρώδου του 'Αττικού. 'Εκείνο το καλοκαίρι, τὰ άρχαία αυτό δράμα ανέθηκε κατά σκηνοθεσία του Μουζενίδη με την 'Ελσα Βεργή ως Μήδεια και τόν Καρούσο ως 'Ιάσωνα. 'Η τωρινή «Μήδεια» είναι ή παράσταση που έσκηνοθέτησε ο 'Αλέξης Μινωτής με πρωταγωνίστρια την Κατίνα Παξινού (που τόσο θαυμάστηκε στις παραστάσεις της γαλλικής πρωτεύουσας) και με τόν Κωτσόπουλο στόν βασικό ανδρικό ρόλο. Το έργο, μ' αυτή τη διανομή, πρωτοπαίχθηκε στα 1956 στο Φεστιβάλ 'Επιδάουρου. 'Οχι. 'Η Μαρίκα Κοτοπούλη έπαιξε συνήθως την τραγωδία αυτή στην διασκευή που έχει κάνει ο Γκριλπάρτσερ. Σημειώστε ότι την «Μήδεια» έχουν διασκευάσει ή μιμηθή ένα πλήθος συγγραφέων. 'Αρχίζοντας από τόν Σενέκα θά πρέπει νά μνημονεύσωμε τόν Λά Περύζ, τόν Ζοντέλ, τόν Κορνήλιον, τόν Πελλεγκρέν, τόν Γκλόβερ και τέλος τόν Γκριλπάρτσερ (1822). Ναί. 'Η Κατίνα Παξινού γράφει μουσική. Είναι δική της ή μουσική τών χορικών του «Οιδίποδος».

ΠΡΑΓΜΑΤΙ, κ. 'Ανδρέα Μιχαήλ (Λαμία), ο συμπατριώτης σας πρωταγωνιστής του θεάτρου Χρήστος Εύθυμιου —νομίζω ότι τὸ ανέφερα και άλλοτε— σπουδαζε για νά γίνει δικηγόρος. 'Επρόκειτο μάλιστα να πάρη στα 1925 και τὸ πτυχίο τῆς νομικῆς. 'Ομως ἀπεγορήθη από τόν καθηγητήν Σαφειράδην γιατί κατά μία περίεργη σύμπτωση ο έκ Λαμίας δημοφιλής κωμικός δέν μπόρεσε ν' ἀπαντήσει στην ἐρώτηση: «Πότε έγινε δ... Λαμιακός πόλεμος;»... Τώρα ο Χρήστος Εύθυμιος τὸ ξέρει (έγινε στα 322 π.Χ. με τόν 'Αντίπατρον) και εύγλωτοί μανεί ἀνάσταστα τη στιγμή που συνδέη νά... μὴν τὸ ξέρῃ δ... τὸν έδινε τις ἐξετάσεις. Γιατί θά γινότανε δικηγόρος και δέν θά έβγαине λίγον καιρό ἀργότερα στο θέατρο.

Η ΝΑΝΤΙΑ ΧΩΡΑΦΑ, που τὴν άκούτε τακτικά στο ραδιόφωνο, κ. Λιάνα Παπαγιαννάκη (Πειραιεύς), και σὰς άρξαι ιδιαιτέρως ως 'Ελεν Φόρεστ, στο άστυνομικό σκέτος «Τζών Γκρήγκ», ἀπεφοίτησεν από τὴν δραματική σχολή εις τὰ 1952. Στα 1953 πρωτοεμφανίστηκε στη μουσική κωμωδία «Ραντεβού», στο θέατρο Βέμπο. Μετά, τόν άλλο χρόνο, έκανε τὴν καλύτερη της εμφάνιση λαμβάνοντας μέρος στο έργο του 'Όσκαρ Ουάιλντ «Μία γυναίκα χωρίς σημασία», που παίχθηκε με πρωταγωνίστρια τὴν μεγάλη Κυδέλη, τόν Γιώργο Παπά και τόν Δημήτρη Χόρν. 'Υστερα από τόν ρόλο αυτό τῆς 'Εσθερ Γουόρσλυ — έκανε και εκεί μία 'Αμερικάνα όπως στο άστυνομικό σκέτος του ραδιοφώνου— έλαβε μέρος και σὲ δύο άλλες παραστάσεις που είχαν τὴν κ. Κυδέλη ἐπὶ κεφαλῆς τῆς έορμηνείας. Στα «Παιδιά του 'Εδουάρδου» και στη «Μούρη δαντέλλα». Τέλος, ἐπὶ τρεῖς σαιζόν άπετέλεσε στέλεχος του θιάσου Λογοθετίδης. 'Οχι. Δέν είναι πιά παντρεμένη.

ΕΧΩ δώσει έπαινελημμένως, κ. Γεώργιε Μούλε (δόδος Πυθίας 10 'Αθήνας), λεπτομερικές πληροφορίες για τὴ Βάσω Μανωλίδου και τὴν 'Ελένη Χατζηαργύρη και δέν νομίζω ότι έχω νά προσθέσω τίποτε άλλο για τὴν περασμένη καλλιτεχνική της δράση, εκτός εάν έχετε καμμία ειδικότερη ἐρώτηση για τις δύο αυτές αγαπημένες σας καλλιτέχνιδες. 'Η κ. Μανωλίδου, σύμφωνα με όλες τις ένδείξεις, θά παραμείνει πρωταγωνίστρια τῆς κρατικής σκηνῆς και κατά τὴν περίοδο 1958-59. 'Όσον άφορὰ τὴν 'Ελένη Χατζηαργύρη, μετά τὸ «Χρυσό χάπι» φαίνεται δ... τι θά διακόψῃ τὴν συνεργασία της με τὸ 'Ελληνικό Λαϊκό Θέατρο. 'Ο Μάνος Κατράκης, άλλωστε, διεξάγει ἤδη διαπραγματεύσεις με τὴν Μαίρη 'Αρώνη.

ΚΑΘΕ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ, ΚΡΙΣΕΙΣ, ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ Κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

‘Ο «Τοπάζ» του Πανιόλ και άλλες πέντε νέες «πρεμιέρες»

Η χειμερινή σαιζόν δέν έχει παρά μερικές ακόμη εβδομάδες για νά φθάση στο τέρμα της και έν τούτοις συνεχίζεται ή άλλαγή προγραμμάτων σιους διάφορους άθηναίους θιάσους. 'Αλλάξε τὸ θέατρον Μπουρνέλλη και εμφανίζει νέο έργο και τὸ 'Ελληνικό Λαϊκό Θέατρο. Παράλληλα όμως άλλες πέντε «πρεμιέρες» πρόκειται νά δοθοῦν έντός του 'Απριλίου, δύο εις τὰ ισάριθμα κρατικά θέατρα και τρεῖς από συγκροτήματα έλευθερου θεάτρου.

Ας δοῦμε πρώτα τὴν άλλαγή που έγινε στο θέατρο 'Μπουρνέλλη. 'Ο Μίμης Φωτόπουλος, αφού ο θρυλικός «Σβείκ» κατέριψε κάθε προηγούμενο ρεκόρ παραστάσεων ξένων και έλληνικών έργων, ανέβασε από τὴν περασμένη εβδομάδα στή σκηνή του θεάτρου τῆς οδού Πατησίων τὸν «Τοπάζ». 'Η καυστική αυτή σάτιρα του Πανιόλ είναι ένα έργο που έχει παιχθῇ πολλές φορές και από πολλούς θιάσους. Και ο ίδιος ο σκηνοθέτης έρμηνεύτης —πάλι, μάλιστα, κατά σκηνοθεσία του Πέλου Κατσέλη— τὸ έπαιξε πρὶν από έπτὰ χρόνια, όταν, στα 1951, συνέπραττε με τόν θίασο τῆς Κατερίνας. 'Αγέραςτη, λοιπόν, αυτή ή κωμωδία. Θαυμάσια δοσμένος αυτός ο τίμιος δασκαλάκος, που, από αντίζες περιστάσεις και έπειδή δέν ήθελε ν' άποστή από τις έπιτάγες τῆς συνειδησέως του, παύεται ξαφνικά από τὸ ιδιωτικό λυκειο που υπηρετούσε. Μία γυναίκα που θαυμάζει ἀποφασίζει τότε νά τὸν χρησιμοποιήσῃ ως δργανο σις ύποπτες έπιχειρήσεις που κάνει έν συνεργασία με τόν έραστή της, κάποιον καταφερτζῆ δημοτικό σύμβουλο. Είναι ο «κουτοπότικος» τύπος που τούς χρειάζεται για νά καλύπτουν με τὴν ἠθική έπιφάνειά του τις βρωμοδουλειές τους. 'Ο άκέραιος δάσκαλος καταλαβαίνει τη λάσπη στην οποία θέλουν νά τὸν παρassούουν, αλλά τὰ θελήγεται εκείνης τὸν έπηρεάζουν και, πρὸς στιγμήν, συνθηκολογεί. Κατόπιν, ζώντας μέσα στον κόσμο τῆς κομπίνας, άνακαλύπτει σιγά-σιγά ότι πρόσωπα και θεσμοί, που θεωρούσε σάν πράγματα ἀνεπίληπτα, είναι όλα δέσμια του χρήματος και ότι αυτό είναι ο μέγας ρυθμιστής τὸν πάντων. 'Αποβάλλει τότε τὴν έπιφανειακή κουταμάρα και δίνει εις όλους ένα γερό μάθημα: Γίνεται ο άσος σις κομπίνες και, από άδουλο δργανο, εξελίσσεται σὲ διευθύνοντα θαυμαστὸν νουν και ὀργανωτὴν μεγάλων ὑπόπτων υποθέσεων...

‘Η απόδοση τῶν ἠθοποιῶν

Η σάτιρα αυτή του Πανιόλ είναι πολύ τεχνικά φτιαγμένη και ένὸ στην ουσία αυτό τὸ ἀνηλές μαστίγμα τῶν κοινωνικών δεδομένων έχει κάτι που μοιάζει με κήρυγμα, ο συγγραφεὺς ξέρει και τὸ δίνει μ' ένδιαφέρουσα εξέλιξη και έξοχη θεατρική ὕψη. Είναι ένα έργο ρωμαλέο, ζωντανό, γεμάτο πικρό καγχασιμό. 'Ο Μίμης Φωτόπουλος ζωντανεύει πολύ παραστατικά και πειστικά τὸν κεντρικό ήρωα. 'Εκτακτος ίδίως σις στιγμές που ὑποδύεται τὸν σχεδόν χαζὸ τίμιο δάσκαλο, δίνει με περισσή τέχνη τὴν ηχηματική άλλαγή και ή τελική μεταμόρφωσή του προκαλεῖ άδίστατο γέλιο. 'Η πρωταγωνίστρια τὸν θιάσου, ή 'Αννα Κυριακού —έκτός από μία σειρά ὑπέρκομμες μοντέρνες ένδυματολογικές εμφανίσεις— είναι λαμπρή παρτενάρη τὸ Φωτόπουλου. 'Υποδύεται χαρακτηριστικά και στὸν σωστό τόνο τὴν «μοιραία» ὑποπτη γυναίκα, που μεταμορφώνει τὸν άδω δάσκαλο σὲ παμπόνηρο άνθρωπο τὸν ὑπόπτων έπιχειρήσεων και γενικά σημειώνει πολλή έπιτυχία. 'Από τὰ άλλα στέλεχη τὸν θιάσου άξίζει νά αναφερθοῦν, πλάι στην βασιική διάδα, ο Περικλῆς Χριστοφορίδης, που ὑποδύεται Ικανοποιητικά τὸν δημοτικό σύμβουλο, καθώς επίσης ο Λαυρέντης Διανέλλος και ο κ. Βογιατζῆς, που παίζει πολύ καλά τὸν άλλο δάσκαλο του έργου.

Τὸ «Χρυσό χάπι»

Εκτός από τὸν «Τοπάζ» έχουμε άλλαγή και στο θέατρο 'Κοτοπούλη, όπου θά συνεχίση έως τις 21 'Απριλίου τις εμφανίσεις του τὸ «'Ελληνικό Λαϊκό Θέατρο». 'Ο Μάνος Κατράκης παρουσιάζει τώρα ένα νέο ελληνικό έργο, τὸ «Χρυσό χάπι», του Νότη Περγιάλη, που έσκηνοθέτησε ο Γιώργος Θεοδοσιάδης και που τὰ σκηνικά του έφλοτύνεσεν ο Γιώργος 'Ανεμογιάννης. Για τὴν ὑπόθεση του έργου αὐτοῦ έχουμε ἤδη μιλήσει άλλοτε. 'Εκτυλίσσεται μέσα σ' ένα αντιατομικό καταφύγιο και ὑπογραμμίζει τὴν φρίκη ενός τυχόν ατομικού πολέμου. 'Αλλά για τὴν έντύπωση που θά προκαλέσῃ θά μιλήσουμε αναλυτικότερα τὴν άλλη εβδομάδα.

‘Ο θρίαμβος του «'Εθνικού»

Μετά από τὸν «Τοπάζ» έχουμε άλλαγή και χρις οτου κλείση ή χειμερινή σαιζόν προβλέπεται ότι θ' ανέβουν άλλα πέντε νέα έργα και πεται ότι θ' ανέβουν άλλα πέντε νέα έργα που ένδεχομένως νά γίνουν και έξω. Θά έχουμε πρώτα-πρώτα άλλαγή στο «'Εθνικό Θέατρο». 'Η κρατική σκηνή —τὸ ξέρετε ἤδη από τις σχετικές ειδήσεις τῶν καθημερινῶν ξεμεριδῶν— έγνώρισε ένα μοναδικὸ θρίαμβο στο Παρίσι. Οι παραστάσεις που έδωσε τὸ κλιμάκιο άρχαίας τραγωδίας και άττικής κωμωδίας στο θέατρο «Σάρα Μπερνάρ» τῆς γαλλικῆς πρωτεύουσας χαλάσανε κυριολεκτικά κόσμο. 'Η ελληνική καλλιτεχνική παρουσία στο έφεινὸ Φεστιβάλ του Θεάτρου τῶν 'Εθνῶν άπετέλεσε, κατά ανεπιφύλακτη διαπίστωση τῆς παρισινῆς κριτικῆς, έκτάκτως τιμητική περπαγήν για τὸ θέατρό μας. Τὰ στελέχη του κλιμακίου, με τις καλλιτεχνικές αυτές δάφνες σις άποσκευές τους, ταξιδεύουν τώρα γυρίζοντας στην 'Αθήνα. 'Αμέσως θ' άρχισῃ έντατική ή προετοιμασία από τόν 'Αλέξη Σολομό —κατά μεταφάραση και του ίδιου— του έργου του Λόρκα «'Η θαυμαστή μπαλωματοῦ», που θ' ανέβῃ με τὴν Μαίρη 'Αρώνη στο βασικό ρόλο. Στο ίδιο πρόγραμμα θά είναι και ένα μονόπρακτο του Κοκτώ. Καί μ' αυτά θά κλείση ή έφετεινή σαιζόν του «Βασιλικού Θεάτρου».

Τὸ «Δακτυλίδι τῆς μάνας»

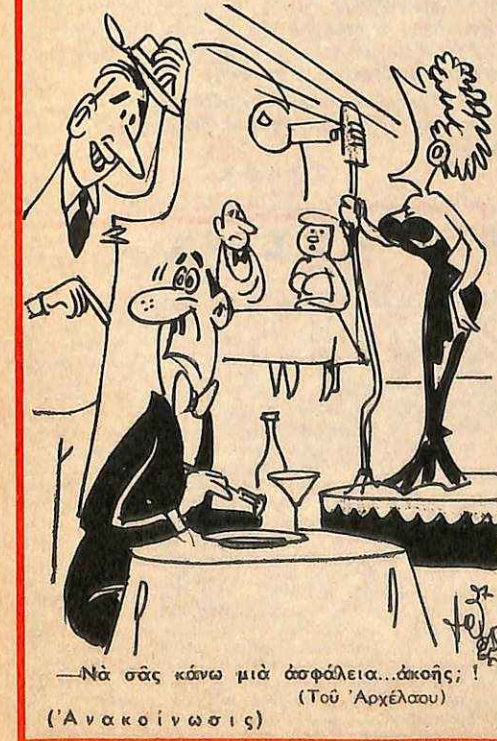
Συγχρόνως όμως με τὸ «'Εθνικό» κ' ή «Λυρική» Σκηνή θ' ανεβάσῃ ένα ακόμη καινούργιο έργο στα «Ολύμπια». Πρόκειται για τὸ «Δακτυλίδι τῆς μάνας», του Μανώλη Καλομοίρη, που αὔτες τις ἡμέρες τιμάται διότι συνεπλήρωσε τὰ 75 του χρόνια και έκλεισε συγχρόνως μισὸν αἰῶνα τὸσο δημιουργικῆς μουσικῆς ζωῆς. Τὸ «Δακτυλίδι» του, λοιπόν, θ' ανέβῃ στο κρατικό μουσικό θέατρο εις τις 25 'Απριλίου. Τὸ σκηνοθετεῖ ο κ. Ροντήρης —που και νέος έχει διδάξει τὴν ίδια αυτή μελοδραματική δημιουργία του Καλομοίρη— ο άποῖος έγύωσε πρὸ ἡμερῶν από ένα σύντομο ταξίδι που έκαμε στην Γερμανία για νά ρυθμίσῃ τις εμφανίσεις που σκοπεύει νά κάμῃ ἐνὶ τὸ καλοκαίρι, παρουσιάζοντας άρχαίες τραγωδίες με τόν θίασο του «Πειραϊκού Θεάτρου» (ο δόποιος έν τὸ μεταξύ θά δάσῃ, μετά τὸ Πάσχα, στο «Δημοτικό Πειραιῶς», τὸ «Μελτεμάκι».

Κούν και Λογοθετίδης

Παράλληλα με τις δύο άλλαγές στα ισάριθμα κρατικά θέατρα, τις ἡμέρες του Πάσχα ανεβάζουν νέα έργα ο Λογοθετίδης και τὸ «Θέατρο Τέχνης». Τὸ συγκρότημα Κούν, μετά τὴν «Αὐλή τῶν θαυμάτων», που τόσο άρεσε σιους κριτικούς και σιὸ κοινόν, έτοιμάζεται τώρα νά παρουσιάσῃ —τί είναι, τὸ έχουμε πῆ σὲ προηγούμενο τεῦχος λεπτομερώς— τὴν ένδιαφέρουσα σκηνική δημιουργία του Τέννεσου Ουίλλιαμς «Καλο-

—Λυπούμαι, κύριε, αλλά άσφαλίσαμε τὸ αὐτοκίνητό σας κατά παντός άτυχήματος κι όχι έσας κατά τοῦ... μακαρά!
(Τὸ Β. Χριστοδούλου)

—Νά σὰς κάνω μία άσφάλεια...άοχς;!
(Τὸ Ἀρχέλαου)
('Ανακοίνωσις)

Τὸ «ΑΚΡΟΠΟΛ» άρχίζει νά ετοιμάζῃ τὴν έναρκτήριο ἐπιθεώρηση του καλοκαιριοῦ. Στῇ φωτογραφία μας οι 3 συγγραφείς τῆς 'Ασπμα κόπολος, Σπυρόπουλος, Παπαδόπουλος, ο συνθέτης Γιώργος Μουζάκης, ο Γιώργος 'Ανεμογιάννης, ο χορογράφος Μανώλης Καστρινός και ο θεατρικός ἐπιχειρηματίας κ. Βασ. Μπουρνέλλης.

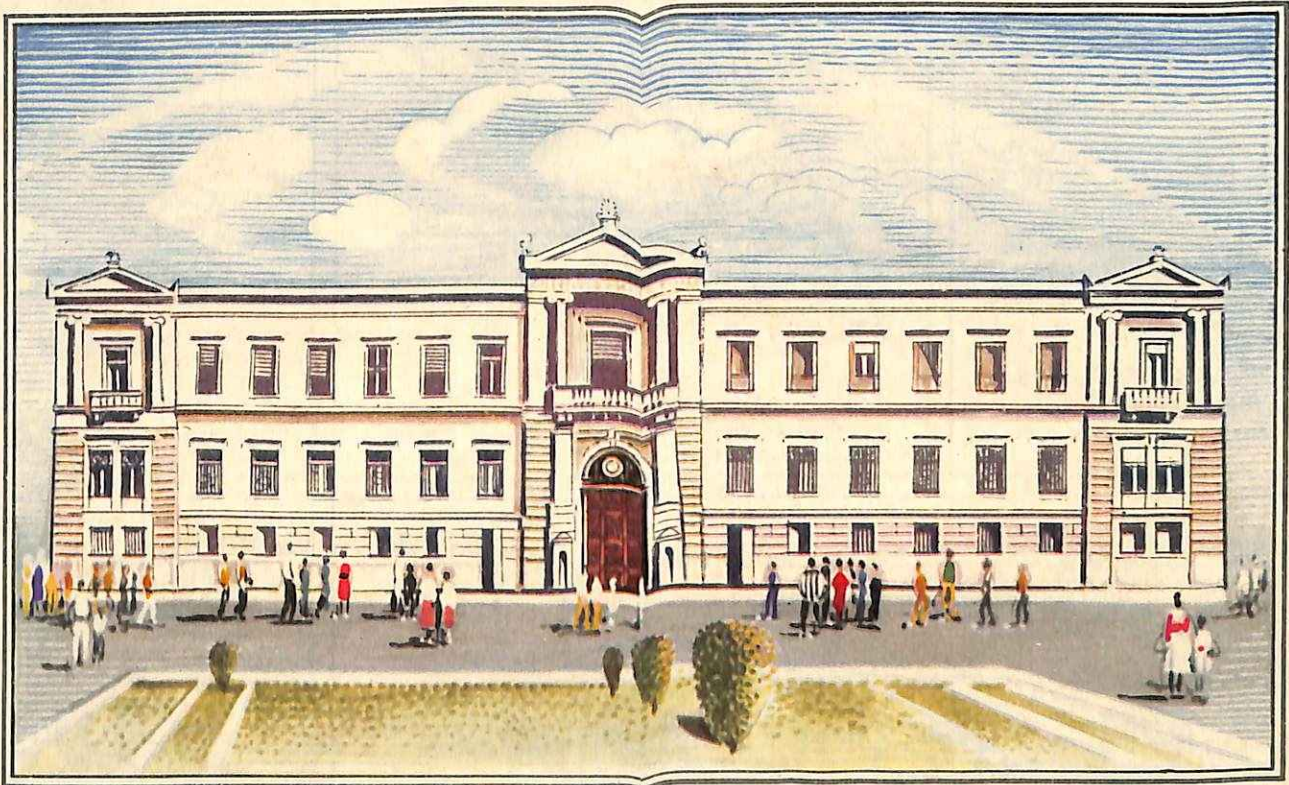

ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

ΣΤΟ «MENTIOM» του Μενόττι που παρουσιάζει ή «Λυρική Σκηνή», εμφανίζεται από σκηνῆς ένα νέο παιδί. 'Ενας έφηβος 17 χρονών. Πρόσωπο έντελὸς άγνωστο έως τώρα στο θέατρο. Τὸ όνομά του είναι Νικηφόρος Νανέρης. Είχε πάντα τὴ διάθεση νά βῃ στή σκηνή, ή σκληρή διαπάλη όμως —είναι ὀρφανός από πατέρα— τὸν άνάγκασε από πολύ μικρὸς νά έργασσῃ σὲ χερωνακτικά και νά έργασθῃ σκληρά, κφονοντας χίλιες δύο δουλειές. Τελευταίως έκανε τὸν εἰσάγῃ σὲ κάποια κλωστοϋφαντουργία. 'Όταν, λοιπόν, έφθασε στην 'Αθήνα, ο Μενόττι θρέφθηκε μπροστά σὲ μεγάλο πρόβλημα: Στὴν όπερά του χρειάζονταν άπαραίτητως ένας έφηβος για νά ὑπεδύθῃ τὸν Τόμπυ, ένα δυστυχισμένο κωφόλο ὀφρανό παιδί, που έχει βασικό ρόλο στην μουσική τραγωδία του διακεκριμένου 'Ιταλογερμανοῦ συνθέτου. Τὸ παιδί αυτό δέν τραγουδάει και δέν μιλεῖ, έχει όμως πολὺ παίξιμο, πολὺ κίνηση, σημαντικώτατο ρόλο. Καί αυτό τὸ πρόσωπο ο Μενόττι δέν τὸ εύρισκε ανάμεσα σιους έπαγγελματίες. Κανένας νέος δέν φαινότανε κατάλληλος για νά ζωντανέψῃ τὸ ιδιότυπο αὐτὸ πρόσωπο του «Μέντιομ». 'Ο ξένος μουσουργός —και θαυμάσιος σκηνοθέτης τῶν έργων του— κατέφυγε τότε στὸν Τζέμης 'Ελλις, τὸν 'Ελληνοαμερικανὸ σκηνοθέτη που είναι από πέρυσι στην 'Αθήνα και που ἤλθε για τὴ γνωστή πέυσσην παραστάση του «Προμηθεὺς Δεσμώτου». 'Ο 'Ελλις θυμήθηκε τότε τὸν Νανέρη που τὸν είχε γνωρίσει στο 'Ωδειον 'Ηρώδου του 'Αττικοῦ όπου πήγα νε ο φιλότεχνος νέος και παρακολουθούσε τις δοκιμές τῆς τραγωδίας. 'Εμαθε ότι τὸ σπῆτι του ήτον στην Καισαριανή όπου έτρεφε και τὸν ανεξήγητο. 'Όταν τὸν είδε ο Μενόττι και προσάναψε όταν τὸν έδοκίμασε, κατεβαυσιάστηκε. Καί είχε δικιο. 'Η παράσταση τὸν έδικαίωσε άπολύτως. Καί έτσι ο Νανέρης έκανε τὴν τύχη του και θρῆκε τὸ δρόμο τευ... Γιατί ο Μενόττι άπεφάσισε νά τὸν ένισχύσῃ και νά ὑποδοηθῇ τὴν καλλιτεχνική του διάθεση και τὸ τελέντο του. Φεύγοντας, τὸν προσδωρίσε ειδικόν επίδομα για νά σπουδάσῃ και νά μάθῃ τὴν άγγλική και ὑπεσχεθῇ ότι θά τὸν πάρῃ άργότερα και στην 'Αμερική για μετεκπαίδευση. Τῶςα ο νέος ετοιμάζεται για τὴν σχολή του Κούν.

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΕΛΛΑΔΟΣ & ΑΘΗΝΑΙ

ΠΛΕΟΝ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ
ΘΕΜΑΤΟΦΥΛΑΞ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΕΩΣ
ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΤΙΣ ΕΙΣ ΠΑΣΑΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΝ